

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவருட்பிரகாசவள்ளலாரென்னும்

சிதம்பரம்-இராமலிங்கசுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

திருவருட்பாத்திரட்டு.

இஃது,

திருமழிசை-கந்தசாமிமுதலியார்குமாரரும்,

சோர்க்கபுரம்-இராமலிங்கத்தம்பிரான்

மாணாக்கருமாகிய

வடிவேலுமுதலியாரவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டு,

பூ-வேதகிரிபிள்ளையாலும்,

ப-சுப்பிரமணியமுதலியாராலும்

சென்னை:

ஸ்ரீநிகேதன அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1898.

கணபதிதுணை.

இந்நூலச்சிட்டாரதுசிறப்பு.

இஃது
குன்றத்தூர்,
மதுரகவி - மாணிக்கமுதலியாரவர்களியற்றிய
அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

எத்திசையும்போற்றுறுசீரிராமலிங்கப்பெருந்தகையாரினிதிசைத்த
பத்திரசஞ்சொட்டுமெருட்பாமுறையிற்சிலதிரட்டிப்பயிலுமன்பான்
மெய்த்தகுசுப்பிரமணியமேலவனும்வேதகிரிப்பெயர்விளங்கு
முத்தமனும்பிழைதபவச்சிற்பதிப்பித்துலகினர்க்கிங்குதவினரே.

திருமயிலை - வித்வான்,
சண்முகம்பிள்ளையவர்கள் மாணாக்கர்
திருமயிலை - இராமலிங்கமுதலியாரவர்களியற்றிய
அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

தன்னிகரிற்கல்வியினிற்சொர்க்கபுரவிராமலிங்கத்தம்பிரான்பா
லின்னவிலாமாணவகனெனப்பிறங்கிக்கல்வியொருங்கினிதினேர்ந்து
நன்னயமாக்கவிவிளைவிற்பாடும்வடிவேற்புலவனம்பாலின்புற்
றுன்னருமிராமலிங்கனருடிருமுறையைத்திரட்டியுதவமன்னே.

கொச்சகக்கலிப்பா.

புண்ணியனும்வேதகிரிப்புனிதனுநற்குணமமைந்த
திண்ணியசுப்பிரமணியத்திருவுடையோனுங்கூடி
தண்ணியவித்திருவருட்பாத்திரட்டதனைத்தான்பொறித்தின்
றெண்ணரியபுகழொடுபுண்ணியமனைத்துமெய்தினரால்.

திருவருட்பிரகாசவள்ளலார்.

திருவருட்பாத்திரட்டு.

இந்நூலுள்,

க. திருவருட்பிரகாசவள்ளலார் திருவுருவப்படம்.

உ. பதிக அட்டவணை.

ங. முகவுரை.

ச. வள்ளலார் சரித்திரச்சுருக்கம்.

ரு. கண்டார் வியந்து கைகூப்பி வணங்கும் காட்சியினை யுடைய உத்தரஞானசிதம்பரசபை.

சு. திருவருட்பாமகிமை.

எ. தில்லை நடராஜர் திருவுருவப்படம்.

அ. திருவடிப்புகழ்ச்சி.

கூ. நடராஜபதிமாலை, மஹாதேவமாலை, அருள்விளக்க மாலை, எழுத்தறியும்பெருமான்மாலை.

க0. மெய்யருள்வியப்புமாலை, காட்சிக்கண்ணிகள்முதலியன.

கக. அம்மைத்திருப்பதிகங்கள்.

கஉ. திருத்தணிகைப்பதிகங்களில் பிரார்த்தனைமாலை, ஜீவ சாட்சிமாலை, தெய்வமணிமாலை முதலியன.

கங. ஸ்ரீராமநாமத்திருப்பதிகமுதலியன.

கச. திருவுந்தியார், நாமாவளிகள் முதலியன.

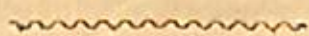
கரு. சைவசமயாசாரியர் நால்வர் திருவுருவப்படம்.

கசு. சைவசமயாசாரியர் துதி.

கஎ. மெய்ம்மொழிப்பொருள்விளக்கம்.

கஅ. ஜீவகாருண்யச்சுருக்கம்.

ககூ. நித்தியவொழுக்கச்சுருக்கமுதலியதோத்திரமஞ்சரிக ளடங்கியுள்ளன.

பதிகஅட்டவணை.

பதிகம்.	பக்கம்.	பதிகம்.	பக்கம்.
	முதல்-வரை.		முதல்-வரை.
திருவடிப்புகழ்ச்சி	௩-௮	தெய்வமணிமாலை	௬௫-௬௮
திருவண்ணப்பதிகம்	௧0-௧௨	சண்முகர்கொம்மி	௬௯-௭0
சிதம்பரசங்கீர்த்தனம்	௧௨-௧௩	முறையீடு	௭௧-௭௨
வேண்டுகோள்	௧௩-௧௬	ஆத்மவிசாரத்தழுங்கல்	௭௨-௭௩
வேட்கைக்கொத்து	௧௬-௧௯	அவாவறுப்பு	௭௩-௭௪
அத்துவிதானந்தத் தநுபவவிடையீடு	௧௯-௨௧	திருவருட்பெருமை	௭௪-௭௫
		தான்பெற்றபேறு	௭௬-௮0
தற்போதவிழப்பு	௨௧-௨௪	வயித்தியநாதர்பதிகம்	௮௧-௮௨
பிரியேனென்றல்	௨௪-௨௭	ஆநந்தக்களிப்பு	௮௨-௮௪
வாதனைக்கிரங்கல்	௨௭-௨௯	மெய்யருள்வியப்புமாலை	௮௪-௮௭
பரசிவநிலை	௩0-௩௨	காட்சிக்கண்ணி	௮௮-௯0
நடராஜபதிமாலை	௩௨-௩௬	திருப்பள்ளியெழுச்சி	௯௧-௯௩
மஹாதேவமாலை	௩௬-௪0	திருவுந்தியார்	௯௩-௯௪
அருள்விளக்கமாலை	௪0-௪௧	சண்முகர்காலைப்பாட்டு	௯௪-௯௫
அருளியல்வினவல்	௪௧-௪௩	ஸ்ரீராமநாமத்திருப்பதிகம்	௯௬-௯௯
எழுத்தறியும்பெருமான்மாலை	௪௩-௪௫	வீரராகவர்போற்றிப் பஞ்சகம்	௯௯ ௧00
அம்மைத்திருப்பதிகம்	௪௫-௪௭	இலக்குமிதிருப்பதிகம்	௧00
வடிவுடைமாணிக்கமாலை	௪௭-௫0	பாங்கியர்க்கறிவுறுத்தல்	௧0௧
பிரார்த்தனைமாலை	௫௧-௫௨	வெண்ணிலா	௧0௨-௧0௩
எண்ணப்பத்து	௫௩	நாமாவளி	௧0௪-௧0௮
குறையிரந்தபத்து	௫௪-௫௬	ஞானசங்கூதுதல்	௧0௯
ஜீவசாட்சிமாலை	௫௬-௫௯	ஆனந்தமேலீடு	௧௧0-௧௧௧
மருண்மாலைவிண்ணப்பம்	௫௯-௬0	சின்னம்பிடித்தல்	௧௧௧-௧௧௨
வேட்கைவிண்ணப்பம்	௬0-௬௧	பிரபஞ்சவெற்றி	௧௧௨
ஆறெழுத்துண்மை	௬௨	சைவசமயாசாரியர் துதி	௧௧௩-௧௨0
புன்மைநினைந்திரங்கல்	௬௩-௬௪		

முகவுரை.

உலகின்கணுள்ள ஆன்மகோடிகள் ஜனனமரணத்துயர் நீங்கி உய்யுநிமித்தம் பரமேஸ்வரனுடைய திருவருளால் போகமோக்ஷப் பிரதாயமாய் விளங்குகின்ற இப்பரதகண்டத்தில் தில்லைவனத்துக் கனாத்தாய திருமருதூரில் கருணீகர்மரபில் திருவவதாரஞ்செய்து, இராமலிங்கபிள்ளையென்னும் பிள்ளைத்திருநாமம்பெற்று, குருலிங்க சங்கம பத்தியிற்சிறந்து ஸ்ரீநடராஜப்பெருமான் தண்ணிய திருவருளால் இலக்கணவிலக்கியப்பாண்டித்யமும், ஞானசாஸ்திரவிற்பனமுமுடையராய் விளங்கி, தில்லைப்பெருமானைத் தனக் கான்மார்த்தமாகக்கொண்டு, ஸ்ரீவிபூதிருத்திராட்சமுதலிய சிவசின்னங்களைத்தரித்து, ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரதியானபரராய், தமிழ்வேதங்களாயமைந்த தேவாரம் திருவாசகம் முதலியவற்றி லநுசந்தித்து அப்பயிற்சி முதிர்ச்சியாலும், சிவாநுக்கிரக விசேடத்தாலும் ஒன்பதாமாண்டிலேயே சிவகுமாரராகிய இளையபிள்ளையாரைச் செந்தமிழ்ப்பாவாற்றோத்திரிப்பாராயினர். பின்னர், "எல்லாமுடையானென்னையுடையான்" என்னுஞ் சிவஞானமுதிர்ச்சிபெருக, அதனால் தனது நிர்மல சித்தசம்மதமாயெழுந்த சிவாநுபூதித்திருவாக்கனைத்தையும் அவ்வவ்வமையங்களில் கரலிகிதகோசங்களாக்கிவந்தனர். அவ்வாறெழுகுநாளில், திருவருண் முன்னின்றிழுக்க, அதனால் திருவொற்றியூரிலெழுந்தருளிய எழுத்தறியும்பெருமான்மீது கடன்மடைதிறந்தாலன்ன செந்தமிழ்ப்பதிகங்களோதித் துதித்தும், மற்றும் பற்பல திவ்யக்ஷேத்திரங்களிலும் எழுந்தருளியிருக்கும் எம்பெருமானை ஆங்காங்குச்சென்று பாசுரங்களோதியும் வந்தனர். இங்ஙனம் அமுதினுமினிய செந்தமிழ்ப்பாவால் பாடியருளிய திருவருட்பா என்னும் அரியபெரிய நூலை ஆறுதிருமுறைகளாகச் செய்தருளினர். கற்கண்டோடு சீனிச்சருக்கரையும்

முகவுரை.

அதனோடு பாலும் பழமும் கரும்பிரசமும் அமுதமுங் கலந்துண்டாலன்ன மிகவினியவாகிய இப்பாசுரங்களை, ஷை வள்ளலார் பிரதம மாணாக்கராகிய தொழுவூர் - வேலாயுதமுதலியாரும் மற்றையோரும், சைவவைதிக சமயாசாரியராகிய ஆளுடையபிள்ளையார் அருள்பெற்றோங்குஞ் சுத்தசிவசன்மார்க்க தீக்ஷாபிதாநுசந்தான நெறியே திருவருட்பிரகாசவள்ளலாரெனப் பெயர்பெற்று, முத்தமிழ்வல்ல ஞானாசாரியர், சுத்தசன்மார்க்கபோதகாசாரியர், சமரசவேதசன்மார்க்கசங்கத்தாபனாசாரியர், திருவருட்பெருஞ்சித்தர், கருணீககுலதிலகர், ஓதாதுணர்ந்தார் என்னுங் காரணப்பெயர்களுமுடைய நமது இராமலிங்கசுவாமிகள்மீது வைத்துள்ள அன்பின் மிகுதியை நாம் தெரிந்துகொள்ளுமாறு மிகச்சிரமத்தோடு பிழையின்றி அச்சிட்டிருக்க, நாம் அதிற் சிலவற்றையெடுத்துத் "திருவருட்பாத்திரட்டு" என்று பெயர்புனைந் தச்சியற்றிய தெற்றுக்கெனின்? அன்னோர் ஒரோ கட்டடமாகப் பதிப்பித்த ஆறுதிருமுறைகளையும் வாங்குதல் தனிகர்க்கே இயலுமன்றி ஏனையோர்க்கு அது கஷ்டசாத்தியமாதல்பற்றியும், இது சொற்சுவை பொருட்சுவைகளும் சுவாநுபூதியும் அமைந்த தோத்திரரூபமாகவிருத்தலால், ஒவ்வொருவரும் இதனை எளிதாகப்பெற்றுப் பாராயணஞ் செய்யவேண்டுமென்னுங் கருத்தானும், பல்லோர் இவ்வாறு பதிப்பித்துத்தரக் கேட்டுக்கொண்டமையானும், ஷை சுவாமிகள்பேரால் ஓர் திருச்சபை யேற்படுத்தியுள்ளோமாதலால், அது விருத்தியாதற்பொருட்டு இப்புத்தகத்தில்வரும் ஊதியத்தை ஷை திருச்சபைக்கே விநியோகிக்க வேண்டுமென்னும் எண்ணத்தினானுமே இந்நூலைப் பிழையின்றி அச்சிட்டுப் பூசிக்கத்தக்க அழகிய நான்கு திருவுருவப்படங்களு மமைத்து முகித்தோம். சுபம்.

பூ - வே - பி.

சிவமயம்.

திருவருட்பிரகாசவள்ளலார்

சரித்திரச்சுருக்கம்.

வேண்பா.

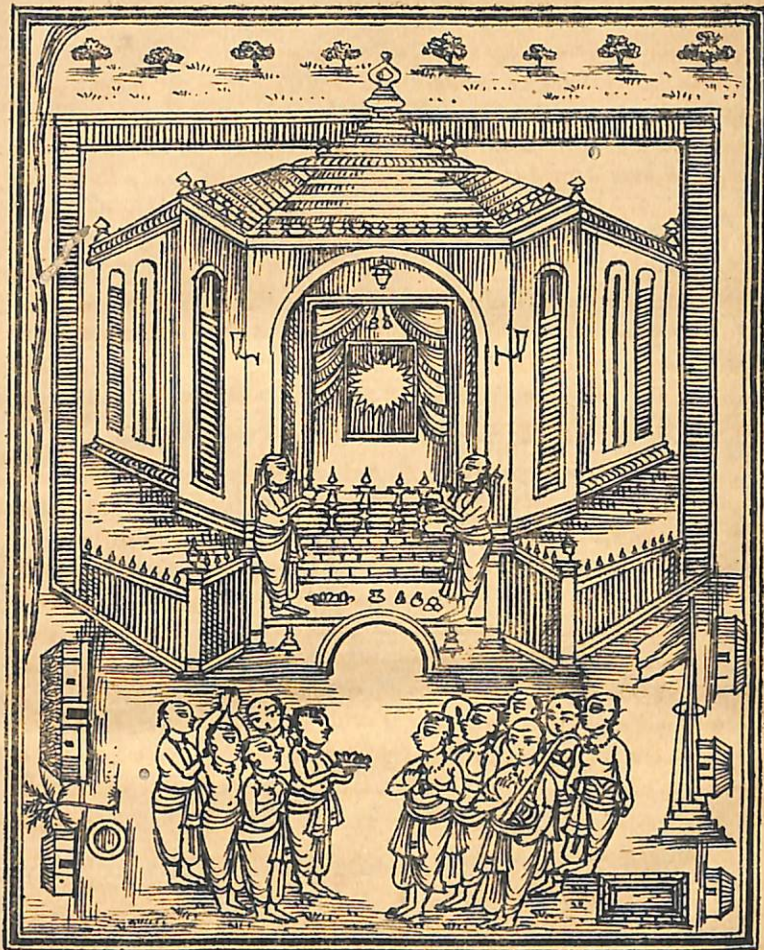
சீராளும் வாய்மைத் திருவருட்ப்ர காசவள்ளற்
பேராளும் ராமலிங்க பிள்ளைப்பே—ரேராளும்
மெய்ப்பசும்பால் வெண்ணெயுளே மேவுறுநெய் யின்பவர்தங்
கைப்புருச் சொற்சரிதங் காண்.

சோழநாட்டிலே மருதூரிலே கருணீகர் குலத்திலே அவதரித்து குருலிங்கஜங்கமபத்தியிற்சிறந்து, அம்மருதூரிலும் அயற்புறத்திலு முள்ளார்க்கு கல்விபயிற்றுவதும் கிராமக்கணக்கு வரைவது முதலிய உத்தமவழியே ஊதியங்கொண்டு அறமுதலியனசெய்து காலங்கழித்துவந்த இராமையபிள்ளைக்கு மனைவியராய்வந்து ஒருவர்பின்னொருவராக ஐவர் சிவகதியுற்றனர். பின்னர் பொன்னேரியில் வசித்த சின்னம்மை என்னும் பெண்மணியாள் ஆறுந்தாரமாயமைந்து,ஆண் மக்களிருவரையும், பெண்மக்களிருவரையும் ஈன்று வாழ்ந்துவருநாளில், ஓர் வயோதிகசிவயோகியார் சின்னம்மையாரிடம்வந்து உணவுகேட்க, அன்னமிடலும், வயோதிகர் உண்டுகளித்து, சின்னம்மையார்கரத்தில் திருவெண்ணீறு நல்கி 'இதனை நீ யுட்கொண்டு என்போலு மொருமகவைப் பெறக்கடவை' என்று மறைந்தனர். அது முதல் சின்னம்மையார் கருப்பமெய்தி கலி 4925 - ல் சுபானுஸு புரட்டாசிமீ 21உ ஆதிவாரம் சித்திரைநட்சத்திரங்கூடிய பூர்வபட்ச முதயாதி மீனலக்கினத்தில் ஓர் ஆண்மகவைப்பெற, அதற்கு இராமலிங்கமென்னுந் திருநாமஞ்சூட்டி அன்போடு வளர்த்துவருநாளில், இவர் தந்தை இராமையபிள்ளை சிவாநந்தவாழ்வெய்தினர்.

இராமலிங்கப்பிள்ளையவர்கள் தமயனாராகிய சபாபதிபிள்ளையிடங்கல்விபயின்று,நாளேறவேற தேவோபாசனைமுதிர்ந்து சிவதீட்சை பெற்று சிவசின்னங்களையுடையவராகி ஞானமுதிர்ச்சிகொண்டு, ஒன்பதாமாண்டில் கந்தர்சஷ்டியில் உபவாசமிருந்து தோத்திரரூபமாக

"ஆறுமுகப்பெருங்கருணைக்கடலே" எனத் தணிகைப்பதிகமோதி, திருவருள்பெற்றுப் பின்னும் பாடுவோராய், திருவொற்றியம்பதிக்குத் தினமுஞ்சென்று தியாகப்பெருமானைப் பாடத்தொடங்கி 'சிந்தைமயங்கி' என்னும் பதிகமோதிவருநாளில், சிவபெருமான் ஒற்றியம்பதியில் குருமூர்த்தியாயெழுந்தருளிவந்து பிள்ளையவர்களுக்குத் தரிசனைநல்கிக் கடாட்சித்துப் "பரமனைப்பாடுவாய்" என்றுகூறி மறைந்தருளினர். பிள்ளையவர்கள் அன்றுமுதல் திருவருட்பாப் பாடத்தொடங்கினர். தமயனாராகிய சபாபதிபிள்ளை, பிள்ளையவர்களுக்கு விவாகஞ்செய்விப்பான் கருதி பலமுதியோரால் தெரிவித்தும், பிள்ளையவர்கள் அதற்குடன்படாராய் பலமுறை மறுத்தும் கேளாததால் சம்மதித்து, 'அங்ஙனமியற்றிக்காண்பீராகவென்ன', அவரது தமக்கைப் புத்திரியைத் திருமணஞ்செய்வித்தார்கள். பிள்ளையவர்கள் அது விஷயத்தில் யாதொரு பற்றுமின்றிச் சிவத்தியானபரராயிருந்தார்.

பின்பு பிள்ளையவர்கள் தமதன்பர்கள் வேண்டுகோளின்படி, ஒழுவிலொடுக்கவெண்பா "வள்ளல்குருராயன்" என்பதற்கு ஞானவிருத்தியும், "தொண்டமண்டலமென்பதற்கு" அகப்பொருளிலக்கணவிருத்தியுமையும், மனுமுறைகண்டவாசகமும் வரைந்து சிவசிந்தனையிலிருந்தனர். தன்னையீன்ற வன்னையும் சிவநெறியடைந்தார். பின்னர் பிள்ளையவர்கள் திருவருட்பாவை வெளிப்படுத்தி, வடலூர் அல்லது பார்வதிபுரம் என்று வழங்கும் பதியில் தமது 45 - வது வயதில் ஆலயப்பிரதிஷ்டைசெய்ய அஸ்திவாரமிட்டுச் சமரசவேத சன்மார்க்கமென்னும் ஞானசபை முதலிய பல் சபைகளேற்படுத்திச் சிலகாலமிருந்து, தம்மைச்சூழ்ந்த அன்பர்குழாங்களைநோக்கி "உங்களைவிட்டுச் சிறிதுகாலம் நீங்கியிருப்போம்" என்று கலியாப்தம் 4978-ல் நிகழும் ஸ்ரீமுகவருஷம் தைமீ 19உ சுக்கிரவாரம் புனர்பூச நக்ஷத்திரங்கூடியபூர்வபக்ஷயிரவில்செயற்கையுடலியற்கையுடலாக சின்மாத்திரசகஜசமாதியில் அசைவறநின்று தமதான்மார்த்த சற்குருவைச் சிந்தித்து, தாமமர்ந்த வறையைமூடிப் பூட்டிட்டுக்கொள்ளக் குறிப்பித்து மவுனநிட்டைகூடி நித்தியாநந்தமுற்றனர். சுபம்.

உத்தரஞானசிதம்பர சிற்சபை.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவருட்பாமகிமை.

நேரிசைவெண்பா.

தண்ணீர் விளக்கெரித்த தன்மைபோன் மாந்தர்கட
முண்ணீர் சிவம்விளங்க வோங்குவிக்குங்-கண்மணியா
நங்களிரா மலிங்க னல்லவருட் பாமுறையைத்
துங்கமுற மாணு தொழு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இது
வேதாகமசுத்தசைவசித்தாந்த
சமயாசாரியபீடமாய்விளங்குகின்ற
மதுரைத்
திருஞானசம்பந்தசுவாமிகளாதீனம்
சிதம்பரசுவாமிகளால்
அருளிச்செய்யப்பட்டது.

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவருட்பாத்திரட்டு.

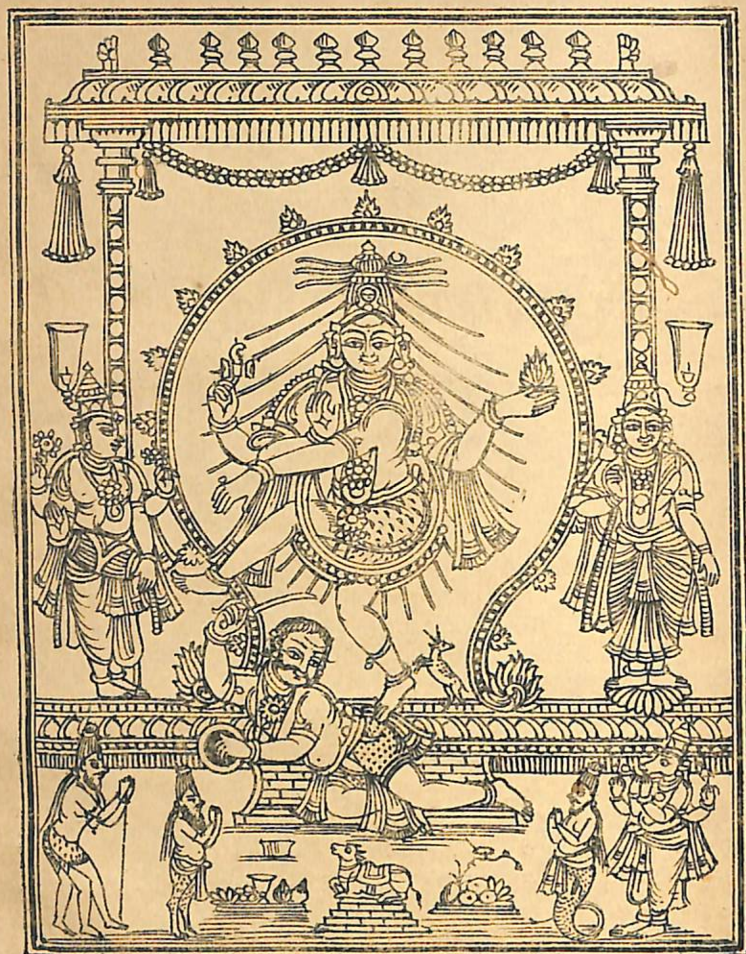
நேரிசைவெண்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இன்றுவரு மோகாளைக் கேவருமோ வல்லதுமற்
றென்றுவரு மோவறியே னெங்கோவே - துன்றுமல
வெம்மாயை யற்று வெளிக்குள் வெளிகடந்து
சும்மா விருக்குஞ் சுகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ நடராஜமூர்த்தி.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவருட்பாத்திரட்டு.

முதற்றிருமுறை.

திருவடிப்புகழ்ச்சி.

நூற்றிருபத்தெட்டடியான்மிகுத்துவந்த
கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பரசிவஞ் சின்மயம் பூரணஞ் சிவபோக பாக்கியம் பரமநிதியம்-
பரசுகந் தன்மயஞ் சச்சிதா னந்தமெய்ப் பரமவே காந்தநிலயம் - பர
மஞா னம்பரம சத்துவம கத்துவம் பரமகை வல்லியநிமலம் - பரம
நத் துவநிரதி சயநிட்க ளம்பூத பௌதிகா தாரநிபுணம் - பவபந்த
நிக்ரக விஞேத சகளஞ்சிற் பரம்பரா னந்தசொருபம் - பரிசயா தீத
ஞ்சு யஞ்சதோ தயம்வரம் பரமார்த்த முக்தமௌனம் - படனவே
தாந்தாந்த மாகமாந் தாந்தநிரு பாதிகம் பரமசாந்தம் - பரநாத தத்து
வாந் தஞ்சகச தரிசனம் பகிரங்க மந்தரங்கம் - பரவியோ மம்பரம
ஜோதிமயம் விபுலம் பரம்பர மனந்தமசலம் - பரமலோ காதிக்க நித்
தியசாம் பிராச்சியம் பரபதம் பரமசூக்ஷமம் - பராபர மநாமய நிரா

தர மகோசரம் பரமதந் திரம்விசித் திரம் - பராமுத நிராகரம் விகா சனம் விகோடணம் பரசுகோ தயமக்ஷயம் - பரிபவ விமோசனங் குணரகிதம் விசுவம்ப தித்துவ பரோபரீணம் - பஞ்சகிர்த் தியசுத்த கர்த்தத்து வந்தப ரஞ்சிதம் பரவிலாசம் - பகர்சுபா வம்புனித மது லமது விதமம்ப ராம்பர நிராலம்பனம் - பரவுசா க்ஷாத்கார நிரவய வங் கற்பனுதீத நிருவிகாரம் - பரதுரிய வநுபவங் குருதுரிய பத மம் பகம்பகா தீதவிமலம் - பரமகரு ணாம்பரந் தற்பதங் கனசொற் பதாதீத மின்பவடிவம் - பரோக்ஷஞா னதீத மபரோக்ஷ ஞானநு பவவிலாசப் பிரகாசம் - பாவனு தீதங்கு ணுதீத முபசாந்த பதமகா மௌனரூபம் - பரமபோ தம்போத ரகிதசகி தஞ்சம்ப வாதீத மப் பிரமேயம் - பகரனந் தானந்த மமலமுசி தஞ்சிற்ப தஞ்சதா னந்த சாரம் - பரையாதி கிரணங்க சாங்கசௌ பாங்கவிம் பாகார நிருவி கற்பம்-பரசுகா ரம்பம்ப ரம்பிரம வித்தம்ப ரானந்த புரணபோகம், பரிமிதா தீதம்ப ரோதயம் பரகிதம் பரபரீணம் பராந்தம் - பரமார்ப்பு தம்பரம சேதனம் பசுபாச பாவனம் பரமமோக்ஷம் - பரமானு குணாவா தீதஞ்சி தாகாச பாஸ்கரம் பரமபோகம் - பரிபாக வேதன வரோதயா னந்தபத பாலனம் பரமயோகம் - பரமசாத் தியவதீ தா னந்த போக்கியம் பரிகதம் பரிவேத்தியம் - பரகேவ லாத்விதா னந் தானு பவசத்த பாதாக்ர சுத்தபலிதம் - பரமசுத் தாத்விதா னந்தவ னு பூதிகம் பரிபூத சிற்குணந்தம் - பரமசித் தாந்தநிக மாந்தசம ரச சுத்த பரமானு பவவிலாசம். (௧)

தரமிகுஞ் சர்வசா திட்டான சத்தியஞ் சர்வவா னந்தபோகம் - சார்ந்தசர் வாதார சர்வமங் களசர்வ சத்திதர மென்றளவிலாச்-சகு ணநிர்க் குணமுறு சலட்சண விலட்சணத் தன்மைபல வாகநாடித் - தம்மைநிகர் மறையெலா மின்னுமள விடநின்ற சங்கர னநாதியாதி- சாமகீ தப்பிரியன் மணிகண்ட சிகண்ட சசிகண்ட சாமகண்ட - சய சய வெனுந்தொண்ட ரிதயமலர் மேவிய சடாமகுடன் மதனதகன ன் - சந்திரசே கரனிடப வாகனன் கங்கா தரன்சூல பாணியிறைவ

ன்-தனிமுத லுமாபதி புராந்தகன் பசுபதி சயம்புமா தேவனமலன்-தாண்டவன் றலைமாலை பூண்டவன் றெழுமன்பர் தங்களுக் கருளாண்டவன்- தன்னிகரில் சித்தெலாம் வல்லவன் வடதிசைச் சைலமெனு மொருவில்லவன் - தக்ஷணா மூர்த்தியருண் மூர்த்திபுண் ணியமூர்த்தி தருமட்ட மூர்த்தியானோன் - தலைமைபெறு கணநாய கன்குழக னழகன்மெய்ச் சாமிநந் தேவதேவன் - சம்புவே தண்டன் பிறப்பிலான் முடிவிலான் முனுமுக் கண்களுடையான்- சதுரன் சடாசல வுரிப்போர்வை யான்செந் தழற்கரத் தேந்திநின்றோன்-சர்வகா ரணன்விறற் காலகாலன் சர்வ சம்பிரமன் சர்வேச்சுரன் -தகைகொள்பரமேச்சுரன் சிவபிரா னெம்பிரான் றம்பிரான் செம்பொற்பதம்-தகவுபெறு நிட்பேத நிட்கம்ப மாம்பரா சத்திவடி வாம்பொற்பதம் - தக்கநிட் காடின்ய சம்வேத நாங்சசிற் சத்திவடி வாம்பொற்பதம் -சாற்றரிய விச்சைஞா னங்கிரியை யென்னுமுச் சத்திவடி வாம்பொற்பதம் - தடையிலா நிர்விடய சிற்குண சிவானந்த சத்திவடி வாம்பொற்பதம் - தருவிந்தை மோகினியை மாயையை விக்குமொரு சத்திவடி வாம்பொற்பதம் - தாழ்விலீ சானமுதன் மூர்த்திவளை யைஞ்சத்தி யாம்பொற்பதம்- சவிகற்ப நிருவிகற் பம்பெறு மனந்தமா சத்திசத் தாம்பொற்பதம்-தடநிருப வவிவர்த்த சாமர்த்தி யதிருவ ருட்சத்தியுரு வாம்பொற்பதம்-தவாதசாந் தப்பதந் துவாதசாந் தப்பதந் தருமிணை மலர்ப்பூம்பதம்-சகலர்விஞ் ஞானகலர் பிரளயா கலரிதய சாக்ஷியா கியபூம்பதம்- தணிவிலா வணுபக்ஷ சம்புப க்ஷங்களிற் சமரச முறும்பூம்பதம் - தருபரஞ் சூக்குமந் தூலமிவை நிலவிய தமக்குளுயி ராம்பூம்பதம் - சரவசர வபரிமித விவிதவான் மப்பகுதி தாங்குந் திருப்பூம்பதம் - தண்டபிண் டாண்டவகி லாண்டபிர மாண்டந் தடிக்கவரு ளும்பூம்பதம் - தத்வதாத் விகசகசி ருட்டிதிதி சங்கார சகலகர்த் துருபூம்பதம் - சகசமல விருளகல நின்மலசு யம்ப்ரகா சங்குலவு நற்பூம்பதம். (௭)

மரபுறு மதாதீத வெளிநவெி லாந்த மாநடன மிடுபூம்பதம்-மன்னும்வினை யொப்புமல பரிபாகம் வாய்க்கமா மாயையை மிதிக்கும்

பதம் - மலிபிறவி மறவியி னழுந்துமுயிர் தமையருளின் மருவுற வெடுக்கும்பதம் - வளரூர்த்த வீரதாண் டவமுதற் பஞ்சக மகிழ்ந்திட வியற்றும்பதம் - ஒல்லமுய லகன்மீதி னூன்றிய திருப்பதம் வளர்தரத் தூக்கும்பதம் - வல்வினையெ லாந்தவிர்த் தழிபாத சுத்தநிலை வாய்த்திட வழங்கும்பதம் - மறைதுதிக் கும்பத மறைச்சிலம் பொளிர்பத மறைப்பாது கைச்செம்பதம் - மறைமுடி மணிப்பத மறைச்சுமெட் டாப்பத மறைப்பரி யுகைக்கும்பதம்-மறையவ னுளங்கொண்டபுத மமித கோடியா மறையவர் சிரஞ்சூழ்பதம் - மறையவன் சிரசிகா மணியெனும் பதமலர்கொண் மறையவன் வாழ்த்தும்பதம் - மறையவன் செயவுலக மாக்கின்ற வதிகார வாழ்வையீந் தருளும்பதம் - மறையவன் கனவினுங் காணாத பதமந்த மறையவன் பரவும்பதம் - மால்விடை யிவர்ந்திடு மலர்ப்பதந் தெய்வநெடு மாலருச் சிக்கும் பதம் - மால்பரவி நாடொறும் வணங்குபத மிக்கதிரு மால்விழியி லங்கும்பதம் - மாறேடநின்றபத மோரனந் தங்கோடி மாற்றலை யலங்கற்பதம் - மான்முடிப்பதநெடிய மாலுளப் பதமந்த மாலுமறி வரிதாம்பதம் - மால்கொளவ தாரங்கள் பத்திலும் வழிபட்டு வாய்மைபெற நிற்கும்பதம் - மாலுலகு காக்கின்ற வண்மைபெற் றடிமையின் வதிந்திட வளிக்கும்பதம் - வரையுறு முருத்திரர்கள் புகழ்பதம் பலகோடி வயவுருத் திரர்சூழ்பதம் - வாய்ந்திடு முருத்திரர் கியல்கொண் முத் தொழில்செய்யும் வண்மைதந் தருளும்பதம் - வானவிந் திராதி யெண்டிசைக் காவலர்கண் மாதவத் திறனும்பதம் - மதியிரவி யாதிசுர ரசுரரந் தரர்வான வாசிகள் வழுத்தும்பதம் - மணிபுரகர் கருடர்காந் தருவர்விஞ் சையசித்தர் மாமுனிவ ரேத்தும்பதம் - மாநிருதர் பைசாசர் கிம்புருடர் யக்ஷர்கள் மதித்துவர மேற்கும்பதம்- மன்னுகின் னரர்பூதர் வித்தியா தரர்போகர் மற்றையர்கள் பற்றும் பதம் - வண்மைபெறு நந்திமுதல் சிவகணத் தலைவர்கண் மனக்கோயில் வாழும்பதம்-மாதேவியெங்கண்மலை மங்கையென் னம்மைமென் மலர்க்கையால் வருடும்பதம் - மறலியை யுதைத்தருள் கழற்பத மரக்கனை மலைக்கீ ழடர்க்கும்பதம் - வஞ்சமறு நெஞ்சினிடை யெஞ்

சலற விஞ்சுதிறன் மஞ்சுற விளங்கும்பதம் - வந்தனைசெய் புந்தியவர் தந்துயர் தவிர்ந்திடவுண் மந்தணந விற்றும்பதம் - மாறிலொரு மாற னுள மீறின்மகிழ் வீறியிட மாறிநட மாடும்பதம் - மறக்கருணை யுந் தனி யறக்கருணை யுந்தந்து வாழ்விக்கு மொண்மைப்பதம். (ஐ)

இரவுறும் பகலடிய ரிருமருங் கினுமுறுவ ரெனவயங் கியசிர்ப் பதம் - எம்பந்த மறவெமது சம்பந்த வள்ளன்மொழி யியன்மண மணக்கும்பதம் - ஈவரச ரெம்முடைய நாவரசர் சொற்பதிக விசைபரி மளிக்கும்பதம் - ஏவலார் புகழெமது நாவலா ரூரர்புக விசைதிருப் பாட்டுப்பதம் - ஏதலூர் தங்காத வாதவூ ரெங்கோவி னின்சொன்மணி யணியும்பதம் - எல்லூரு மணிமாட நல்லூரி னப்பர்முடி யிடைவைகி யருண்மென்பதம் - எடுமேலெ னத்தொண்டர் முடிமேன் மறுத்திடவு மிடைவலிந் தேறும்பதம் - எழில்பரவை யிசையவா ரூர்மருகி னருள்கொண்டி ராமுழுது முலவும்பதம் - இன்றொண்டர் பசியறக் கச்சூரின் மனைதொறு மிரக்கநடை கொள்ளும்பதம் - இளைப்புற லறிந்தன்பர் பொதிசோ றருந்தமு னிருந்துபி னடக்கும்பதம் - எறிவிறகு விற்கவளர் கூடற் றெருத்தொறு மியங்கிய விரக்கப்பதம் - இறுவைகை யங்கரையின் மண்படப்பல்கா லெழுந்துவினை யாடும்பதம் - எங்கேமெய் யன்பருள ரங்கே நலந்தர வெழுந்தருளும் வண்மைப் பதம் - எவ்வண்ணம் வேண்டினு மவ்வண்ண மன்றே யிரங்கியீந் தருளும்பதம் - என்போன்ற வர்க்குமிகு பொன்போன்ற கருணைதந் திதயத் திருக்கும்பதம் - என்னுயிரை யன்னபத மென்னுயிர்க் குயிரா யிலங்குசெம் பதுமப்பதம் - என்னறிவே னும்பதமே னறிவினுக் கறிவா யிருந்தசெங் கமலப்பதம் - என்னன்பெ னும்பதமெ னன்பிற்கு வித்தா யிசைந்தகோ கனகப்பதம் - என்றவ மெனும்பதமென் மெய்த்தவப் பயனா யியைந்தசெஞ் சலசப்பதம் - என்னிருகண் மணியான பதமென்கண் மணிகளுக் கினியநல் விருந்தாம்பதம் - என்செல்வ மாம்பதமென் மெய்ச்செல்வ வருவாயெ னுந்தாம ரைப்பொற்பதம் - என்பெரிய வாழ்வான பதமென்க ளிப்பா மிரும்பதமெ னிதியாம்

பதம் - என்றந்தை தாயெனு மிணைப்பதமெ னுறவா மியற்பதமெ னட்பாம்பதம் - என்குருவெ னும்பதமெ னிட்டதெய்வப்பத மெனதுகுல தெய்வப்பதம் - என்பொறிக ளுக்கெல்லா நல்விடய மாம்பதமெ னெழுமையும் விடாப்பொற்பதம் - என்குறை யெலாந்தவிர்த் தாட்கொண்ட பதமெனக் கெய்ப்பில்வைப் பாகும்பதம்-எல்லார்க்கு நல்லபத மெல்லாஞ்செய் வல்லபத மிணையிலாத் துணையாம்பதம் - எழுமனமு டைந்துடைந் துருகிநெகிழ் பத்தர்கட் கின்னமுத மாகும்பதம் - எண்ணுறிற் பாலினறு நெய்யொடு சருக்கரை யிசைந்தென வினிக்கும்பதம் - ஏற்றமுக் கனிபாகு கன்னல்கற் கண்டுதே னென்னமது ரிக்கும்பதம் - எங்கள்பத மெங்கள்பத மென்றுசம யத்தேவ ரிசைவழக் கிடுநற்பதம் - ஈறிலாப் பதமெலாந் தருதிருப் பதமழிவி லின்புதவு கின்றபதமே. (க)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவடிப்புகழ்ச்சிமுற்றிற்று.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவருட்பாத்திரட்டு.

விநாயகர்துதி.

காப்பு-நேரிசைவெண்பா.

முன்னவனே யானை முகத்தவனே முத்திநலஞ்
சொன்னவனே தூய்மெய்ச் சுகத்தவனே - மன்னவனே
சிற்பரனே யைங்கரனே செஞ்சடையஞ் சேகரனே
தற்பரனே நின்றுள் சரண்.

கலைமகளார்துதி.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

தவளமலர்க் கமலமிசை வீற்றிருக்கு மம்மனையைச் சாந்தம் பூத்த, குவளைமலர்க் கண்ணளைப் பெண்ணனும் பெண்ணமுதைக் கோதிலாத, பவளவிதழ்ப் பசுங்கொடியை நான்முகனர் நாவோங்கும் பாவை தன்னைக், கவளமத மயக்கொம்பின் முலையாளைக் கலைமாதைக் கருது வோமே. (க)

சங்கம்வளர்ந் திடவளர்ந்த தமிழ்க்கொடியைச் சரச்சுவதி தன்னை யன்பர், தங்கமுறக் கலைபயிற்றி யுணர்வளிக்குங் கலைஞானத் தோகை தன்னைத், திங்கணுதற் றிருவையருட் குருவைமல ரோங்கியபெண் டெய்வந் தன்னைத், தங்கமலை முலையாளைக் கலையாளைத் தொழுதுபுகழ் சாற்று கிற்பாம். (உ)

கலைபயின்ற வுளத்தினிக்குங் கரும்பினைமுக் கனியையருட் கடலை யோங்கு, நிலைபயின்ற முநிவரருந் தொழுதேத்த நான்முகனார் நீண்ட நாவிற், றலைபயின்ற மறைபயின்று மூவுலகுங் காக்கின்ற தாயை வாகைச், சிலைபயின்ற நுதலாளைக் கலைவாணி யம்மையைநாஞ் சிந்திப் போமே. (ரு)

சுப்பிரமண்ணியர் துதி.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

கங்கையஞ் சடைசேர் முக்கட் கரும்பருண் மணியே போற்றி
யங்கையங் கனியே போற்றி யருட்பெருங் கடலே போற்றி
பங்கையன் முதலோர் போற்றும் பரம்பரஞ் சுடரோ போற்றி
சங்கைதீர்த் தருளுந் தெய்வச் சரவண பவனே போற்றி.

உ-வது திருமுறை.

திருவண்ணப்பதிகம்

கோயில்.

இரட்டைக்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவண்ண நதியும்வளை யொருவண்ண மதியும்வளர் செவ்வண்ண நண்ணுசடையுந் - தெருள்வண்ண நுதல்விழியு மருள்வண்ண வதனமுந் திகழ்வண்ண வெண்ணகையுமோர், மருள்வண்ண மணிகுவளை மலர்வண்ண மிடறுமலை மகள்வண்ண மருவுமிடமு - மன்வண்ண மிகுதணைப் பொன்வண்ண வடிமலரு மாணிக்க வண்ணவடிவு, மிருவண்ண மெனதமன தொருவண்ண மாகியே யிடைவிடாதேத்தும்வண்ண - மெவ்வண்ண மவ்வண்ண மிவ்வண்ண மென்றிவணியம்பலுன் கருணைவண்ணங், கருவண்ண மறவுளம் பெருவண்ண

முறநின்று கடல்வண்ண னெண்ணுமமுதே - கனகவம் பலநாத கருணையங் கணபோத கமலகுஞ் சிதபாதனே. (க)

கூர்கொண்ட வாள்கொண்டு கொலைகொண்ட வேட்டுவக் குடிகொண்ட சேரிநடுவிற்-குவைகொண்ட வொருசெல்வ னருமைகொண் டீன்றிடு குலங்கொண்ட சிறுவனொருவ, னோர்கொண்டு சென்றவர்கள் கைகொண் டுறக்கண்க ணீர்கொண்டு வாடலெனவே - நிலைகொண்ட நீயருட் கலைகொண்ட ளித்தயா னெறிகொண்ட குறிதவறியே, போர்கொண்ட பொறிமுதற் புலைகொண்ட தத்துவப் புனைகொண்ட மறவர்குடியாம் - பொய்கொண்ட மெய்யென் னுமைகொண்ட சேரியிற் போந்துநின் றவரலைக்கக், கார்கொண்ட விடியொலிக் கண்கொண்ட பார்ப்பிற் கலங்கினே னருள்புரிகுவாய் - கனகவம் பலநாத கருணையங் கணபோத கமலகுஞ் சிதபாதனே (உ)

எழுவகைப் பிறவிகளு ளெப்பிறவி யெய்துகினு மெய்துக பிறப்பிலினிநா - னெய்தாமை யெய்துகினு மெய்திடுக விருமையினு மின்பமெய் தினுமெய்துக, வழுவகைத் துன்பமே வந்திடினும் வருகமிகு வாழ்வுவந் திடினும்வருக-வறுமைவரு கினும்வருக மதிவரினும் வருகவவ மதிவரினும் வருகவுயர்வோ, டிழிவகைத் துலகின்மற் றெது வரினும் வருகவல தெதுபோகினும் போகநின் - னிணையடிகண் மறவாத மனமொன்று மாத்திர மெனக்கடைதல் வேண்டுமரசே, கழிவகைப் பவரோக நீக்குநல் லருளெனுங் கதிமருந் துதவுநிதியே-கனகவம் பலநாத கருணையங் கணபோத கமலகுஞ் சிதபாதனே. (ங)

எளியனே னென் சிறியன்பான் செய்பிழைகள் சிறியவோ வெழுகடலினும் பெரியவே - யென்செய்கே னென்செய்கே னியாயினுஞ் செயா தெந்தைநினை யேத்தவென் றுல், வளியின்வான் சுழல்கின்ற பஞ்சாங்க நெஞ்சான் மயங்குகின் றேனடியனேன் - மனமெனது வசமாக நினதுவச நானாக வந்தறிவு தந்தருளுவா, யொளியினொளி யேநாத வெளியின்வெளி யேவிடய வுருவினுரு வேயுருவிலா - முயிரினுயி ரேயுயர்கொ ளுணர்வினுணர் வேயுணர்வி னுறவினுற வேயெ

மிறையே, களியினிறை வேயளிகொள் கருணைநிதி யேமணிகொள் கண்டவெண் டோட்கடவுளே - கனகவம் பலநாத கருணையங் கணபோத கமலகுஞ் சிதபாதனே. (௬)

சந்தத மெனக்குமகிழ் தந்தைநீ யுண்டுநின் றன்னிடத் தேமவல்லி - தாயுண்டு நின்னடிய ரென்னுநற் றமருண்டு சாந்தமெனு நேயருண்டு, புந்திகொ ணிராசையா மனைவியுண் டறிவெனும் புதல்வனுண் டிரவுபகலு - ம்போனவிட முண்டருட் பொருளுமுண் டானந்த போகபோக் கியமுமுண்டு, வந்தனைசெய் நீறெனுங் கவசமுண் டக்கமா மணியுமுண் டஞ்செழுத்தா - மந்திரப் படையுண்டு சிவகதியெனும்பெரிய வாழ்வுண்டு தாழ்வுமுண்டோ, கந்தமிகு கொன்றையொடு கங்கைவளர் செஞ்சடைக் கடவுளே கருணைமலையே - கனகவம்பலநாத கருணையங் கணபோத கமலகுஞ் சிதபாதனே. (௭)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இதுவுமது.

சிவசிதம்பரசங்கீர்த்தனம்.

கட்டளைக்கலிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உலகமுஞ்சரா சரமுநின்றுநின் றுலவுகின்றபே ருலகமென்பதின், கலகமின்றியெங் கணுநிறைந்தசிற் கநம்விளங்குசிற் ககநமென்பது, மிலகவொன்றிரண் டெனலகன்றதோ ரிணையிலின்பமா மிதயமென்பதுந், திலகமென்றநங் குருசிதம்பரஞ் சிவசிதம்பரஞ் சிவசிதம்பரம். (க)

வரமுறுஞ்சுதந் தரசுகந்தரு மனமடங்குசிற் கநடந்தரு, முரமுறும்பதம் பெறவழங்குபே ரொளிநடந்தரும் வெளிவிடந்தரும், பரமுறுங்குணங் குறிகடந்தசிற் பரமமாகிய பரவுமாமறைச், சிரமுறும்பரம் பரசிதம்பரஞ் சிவசிதம்பரஞ் சிவசிதம்பரம். (உ)

நித்தியம்பரா பரநிராதர நிர்க்குணஞ்சதா நிலயநிட்களஞ், சத்தியங்கநா கநமிகுந்ததோர் தற்பரஞ்சிவஞ் சமரசத்துவம், வித்தியஞ்சுகோ தயநிகேதநம் விமலமென்றுநால் வேதமுந்தொழுஞ், சித்தியங்குசிற் கநசிதம்பரஞ் சிவசிதம்பரஞ் சிவசிதம்பரம். (ங)

அருளளித்துமெய் யன்பர்தம்மையுள் ளங்கைநெல்லிபோ லாக்குகின்றதும், பொருளளித்துநான் மறையினந்தமே புகலுகின்றதோர் புகலளிப்பதும், வெருளளித்திடா விமலஞாநவான் வெளியிலேவெளி விரவிநிற்பதாந், தெருளளிப்பதும் மிருள்கெடுப்பதுஞ் சிவசிதம்பரஞ் சிவசிதம்பரம். (ச)

பெத்தமுஞ்சதா முத்தியும்பெரும் பேதமாயதோர் போதவாதமுஞ், சுத்தமுந்தெரு வித்தமுந்தருஞ் சொரூபவின்பமே துய்க்கும்வாழ்க்கையு,நித்தமுந்தெரிந் துற்றயோகர்தந் நிமலமாகிமெய்ந் நிறைவுகொண்டசிற், சித்தமுஞ்செலாப் பரமராசியஞ் சிவசிதம்பரஞ் சிவசிதம்பரம். (ரு)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சு - வது திருமுறை.

வேண்டுகோள்.

எண்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அப்பாநான் வேண்டுதல்கேட் டருள்புரிதல் வேண்டு மாருயிர்க்கட் கெல்லாநா னன்புசெயல் வேண்டு, மெப்பாரு மெப்பதமு மெங்கணுநான் சென்றே யெந்தைநின தருட்புகழை யியம்பியிடல் வேண்டும், செப்பாத மேனிலைமேற் சுத்தசிவ மார்க்கந் திகழ்ந்தோங்க வருட்சோதி செலுத்தியிடல் வேண்டும், தப்பேது நான்செயினு நீபொறுத்தல் வேண்டுந் தலைவநினைப் பிரியாத நிலைமையும்வேண்டுவனே. (க)

ஐயாநான் வேண்டுதல்கேட் டருள்புரிதல் வேண்டு மடிமுடி கண் டெந்நாளு மநுபவித்தல் வேண்டும், பொய்யாத வாய்மைகளே புகன்றிடுதல் வேண்டும் புகன்றபடி புகன்றபடி புரிந்திடுதல் வேண்டும், * எய்யாத வருட்சோதி யென்கையுறல் வேண்டு மிறந்தவுயிர் தமைமீட்டு மெழுப்பியிடல் வேண்டும், நையாத வண்ணமுயிர் காத்திடுதல் வேண்டும் நாயகநின் றனைப்பிரியா துறுதலும்வேண் டுவனே. (உ)

அண்ணாநான் வேண்டுதல்கேட் டருள்புரிதல் வேண்டு மழியாத தனிவடிவம் யானடைதல் வேண்டுங், கண்ணார நினையெங்குங் கண்டுவத்தல் வேண்டுங் காணாத காட்சியெலாங் கண்டுகொளல் வேண்டும், பண்ணார நின்றனையே பாடியுறல் வேண்டும் பரமானந்தப் பெருங்கூத் தாடியிடல் வேண்டும், உண்ணாடி யுயிர்களுறுந் துயர்தவிர்த்தல் வேண்டு முனைப்பிரியா துறுகின்ற வுறவதுவேண் டுவனே.

அத்தாநான் வேண்டுதல்கேட் டருள்புரிதல் வேண்டு மருட்பெருஞ்சோ தியைப்பெற்றே யகங்களித்தல் வேண்டுஞ், செத்தாரை மீட்டுமிங்கே யெழுப்பியிடல் வேண்டுந் திருச்சபைக்கே யடிமைகளாச் செய்வித்தல் வேண்டு, மொத்தாரு முயர்ந்தாருந் தாழ்ந்தாரு மெவரு மொருமையுள ராகியுல கியல்நடத்த வேண்டு, மெத்தாலு மழியாத வடிவதிலேநானு மெந்தாயு மொன்றாக வினிதுறல்வேண் டுவனே. (ச)

அரைசேநான் வேண்டுதல்கேட் டருள்புரிதல் வேண்டு மருட்பெருஞ்சோ தியைப்பெற்றே யகமகிழ்தல் வேண்டும், வரைசேரெவ் வுலகமுமோ ரொழுக்கமுறல் வேண்டும் மடிந்தாரை மீளவுநான் வருவித்தல் வேண்டும், புரைசேருங் கொலைநெறியும் புலைநெறியுஞ் சிறிதும் பொருந்தாம லெவ்வுயிரும் புரிந்துவத்தல் வேண்டு,முரைசேர் மெய்த் திருவடிவி லெந்தாயு நானு மொன்றாகி யென்றுநின்று மோங்குதல்வேண் டுவனே. (ரு)

* எய்யாத - அறியாத.

அடிகேள்நான் வேண்டுதல்கேட் டருள்புரிதல் வேண்டு மண்டமெலாம் பிண்டமெலாங் கண்டுகொளல் வேண்டுந், துடிசேரெவ் வுலகமுமெத் தேவருமெவ் வுயிருஞ் சுத்தசிவ சன்மார்க்கம் பெற்றிடுதல் வேண்டும், படிவானும் படைத்தன்முத லைந்தொழிலும் ஞானம் படைத்தன்முத லைந்தொழிலும் நான்புரிதல் வேண்டு, மொடியாத திருவடிவி லெந்தாயு நானு மொன்றாகி யெஞ்ஞான்று மோங்குதல் வேண்டுவனே. (அ)

அம்மாநான் வேண்டுதல்கேட் டருள்புரிதல் வேண்டு மாணவமா தியமுழுது மறுத்துநிற்றல் வேண்டு, மிம்மாலைத் தத்துவங்களெல்லாமென் வசத்தே யியங்கியொரு தீமையுமில் லாதிருத்தல் வேண்டு, மெம்மானுன் வேண்டுதல்வேண் டாமையறல் வேண்டு மேக சிவ போகமநு போகமுறல் வேண்டுந், தம்மானத் திருவடிவி லெந்தாயு நானுஞ் சார்ந்துகலந் தோங்குகின்ற தன்மையும்வேண் டுவனே.

அச்சாநான் வேண்டுதல்கேட் டருள்புரிதல் வேண்டு மாறந்த நிலைகளெலா மறிந்தடைதல் வேண்டு, மெச்சார்பு மாகியுயிர்க் கிதம்புரிதல் வேண்டு மெனையடுத்தார் தமக்கெல்லா மின்புதரல் வேண்டு, மிச்சாதி சமயவிகற் பங்களெலாந் தவிர்ந்தே யெவ்வுலகுஞ் சன்மார்க்கப் பொதுவடைதல் வேண்டு, முச்சாதி யந்தமிலாத் திருவடிவில் யானு முடையாயுங் கலந்தோங்கு மொருமையும்வேண் டுவனே.

அறிவாநான் வேண்டுதல்கேட் டருள்புரிதல் வேண்டு மைந்தொழில்நான் புரிந்துலகி லருள்விளக்கல் வேண்டுஞ், செறியாத கரணமெலாஞ் செறித்தடக்கல் வேண்டுஞ் சித்தாந்த வேதாந்தப் பொதுசிறத்தல் வேண்டு, மெறியாதென் னெண்ணமெலா மினிதருளல் வேண்டு மெல்லாஞ்செய் வல்லசித்தே யெனக்களித்தல் வேண்டும், பிறியாதென் னுடுகலந்து நீயிருத்தல் வேண்டும் பெருமானின் றனைப்பாடி யாடுதல்வேண் டுவனே. (கூ)

அருளாநான் வேண்டுதல்கேட் டருள்புரிதல் வேண்டு மணுத்துணையுஞ் சினங்காம மடையாமை வேண்டும், மருளாய வுலகமெ

லா மருணீங்கிஞான மன்றிடத்தே வள்ளலுனே வாழ்த்தியிடல் வேண்டு, மிருளாமை யுறல்வேண்டு மெனையடுத்தார் சுகம்வாய்ந் திடல் வேண்டு மெவ்வுயிரு மின்படைதல் வேண்டும், பொருளாமோர் திருவடிவி லுடையாயும் நானும் புணர்ந்தகலந் தொன்றாகிப் பொருந்துதல்வேண் டுவனே. (கo)

அமலாநான் வேண்டுதல்கேட் டருள்புரிதல் வேண்டு மாடிநிற்குஞ் சேவடியை பாடிநிற்க வேண்டும், யமனுதித் தடையென்று மெய்தாமை வேண்டு மெல்லாஞ்செய் வல்லநற னெனக்களித்தல் வேண்டுங், * கமையாதி யடைந்துயிர்க ளெல்லாஞ்சன் மார்க்கங் காதலித்தே திருப்பொதுவைக் களித்தேத்தல் வேண்டும், விமலாநி யுடையவொரு திருவடிவில் யானும் விமலாநீ யுங்கலந்தே விளங்குதல்வேண் டுவனே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ-வது திருமுறை.

வேட்கைக்கொத்து

தலைமகள்பாங்கியோடு கூறல்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடிச்சந்தவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விண்படைத்த புகழ்த்தில்லை யம்பலத்தா னெவர்க்கும் மேலாஞ னன்பருள மேவுநட ராஜன், பண்படைத்த வெனையறியா விளம்பருவந் தனிலே பரிந்துவந்து மாலையிட்டான் பார்த்தறியான் மீட்டும், பெண்படைத்த பெண்களெலா மவமதித்தே வலது பேசுகின்றார் கூசுகின்றேன் பிச்சியென லானேன், கண்படைத்துங் குழியில் விழக் கணக்குமுண்டோ வவன்றன் கணக்கறிந்தும் விடுவேனோ கண்டாயென் றோழி. (க)

* கமை - பொறுமை.

சித்தமணி யம்பலத்தா னென்பிராண நாதன் சிவபெருமா னெம்பெருமான் செல்வநட ராஜன், வாய்த்தவென்னை யறியாத விளம்பருவந் தனிலே மகிழ்ந்துவந்து மாலையிட்டார் மறித்துமுகம் பாரா, ராய்த்தகலை கற்றுணர்ந்த வணங்கனையார் தமக்கு ளார்செய்த போதனையோ வானலு மிதுகேள், காய்த்தமரம் வளையாத கணக்குமுண்டோ வவன்றன் கணக்கறிந்தும் விடுவேனோ கண்டாயென் றோழி.()

என்னுயிரிற் கலந்துகலந் தினிக்கின்ற பெருமா னென்னிறைவன் பொதுவினட மியற்றுநட ராஜன், றன்னையறி யாப்பருவத் தென்னைமணம் புரிந்தான் றனையறிந்த பருவத்தே யெனையறிய விரும்பான், பின்னையன்றி முன்னுமொரு பிழைபுரிந்தே னில்லை பெண்பரிதா பங்காணல் பெருந்தகைக்கு மழகோ,கன்னலென்றுற் கைக்கின்ற கணக்குமுண்டோ வவன்றன் கணக்கறிந்தும் விடுவேனோ கண்டாயென் றோழி. (கூ)

தெருளமுதத் தனியோகர் சிந்தையிலு ஞானச் செல்வரறி விடத்துநடஞ் செய்யுநட ராஜ, னருளமுத மளிப்பனென்றே யன்று மணம் புணர்ந்தா னளித்தறியா னணுத்துணையு மநுபவித்து மறியேன், மருளுடையா னல்லனொரு வஞ்சகனு மல்லன் மனமிரக்க மிகவுடையான் வல்வினையே னளவி, விருளுடையார் போலிருக்கு மியல்பென்னை யவன்றன் னியல்பறிந்தும் விடுவேனோ வினித்தானென் றோழி. (௬)

சின்மயமாம் பொதுவினிலே தன்மயமாய் நின்று திருநடஞ்செய் பெருங்கருணைச் செல்வநட ராஜ, னென்மயநா னறியாத விளம்பருவந் தனிலே யென்னைமணம் புரிந்தனனீ தெல்லாரு மறிவா, ரின்மயமில் லாதவர்போ லின்றுமணந் தருளா னிறையளவும் பிழைபுரிந்தே னில்லையவ னிதயங்,கன்மயமோ வன்றுசுவைக் கனிமயமே யென்னுங் கணக்கறிந்தும் விடுவேனோ கண்டாயென் றோழி. (௭)

எண்குணத்தா னெல்லார்க்கு மிறைவனெல்லாம் வல்லா னென்னகத்தும் புறத்துமுளா னின்பநட ராஜன், பெண்குணத்தை யறி

யாதவிளம்பருவந் தனிலே பிச்சேற்றி மணம்புரிந்தான் பெரிதுகளித் திருந்தேன், வண்குணத்தா லநுபவநா னறியநின்ற பொழுதில் வந்தறியா னின்பமொன்றுந் தந்தறியா னவனும், வெண்குணத்தா னல்லன்மிகு நல்லனெனப் பலகால் விழித்தறிந்தும் விடுவேனோ விளம்பாயென் றோழி. (கூ)

பொய்யாத புகழுடையான் பொதுவினடம் புரிவான் புண்ணியர்பா னண்ணியநற் புநிதநட ராஜன், கொய்யாத வரும்பனைய விளம்பருவந் தனிலே குறித்துமணம் புரிந்தனனுன் மறித்தும்வரக் காணேன், செய்யாத செய்கையொன்றுஞ் செய்தறியேன் சிறிதுந் திருவுளமே யறியுமற்றென் னொருவுளத்தின் செயல்க, ளையாத வென் றனுயிர் நாதனருட் பெருமை நானறிந்தும் விடுவேனோ நவிலாயென் றோழி. (எ)

கண்ணனையா னென்னுயிரிற் கலந்துநின்ற கணவன் கணக்கறிவான் பிணக்கறியான் கருணைநட ராஜன், றண்ணனையா மிளம்பருவந் தன்னிலெனைத் தனித்துத் தானேவந் தருள்புரிந்து தனிமாலை புனைந்தான், பெண்ணனையார் கண்டபடி பேசவுநான் கூசாப் பெருமையொடு மிருந்தேனென் னருமையெலா மறிந்தா, னுண்ணனையா வகைவரவு தாழ்த்தனனின் றவன்றன் னுளமறிந்தும் விடுவேனோ வுரையாயென் றோழி. (அ)

ஊன்மறந்த வுயிரகத்தே யொளிநிறைந்த வொருவ னுலகமெலா முடையவனென் னுடையநட ராஜன், பான்மறந்த சிறியவிளம் பருவமதின் மாலைப் பரிந்தணிந்தான் றெரிந்ததனிப் பருவமிதிற் பரியான்,முன்மறந்தா னெனினுமிங்கு நான்மறக்க மாட்டேன் றவத்தேறி யவத்திழியச் சம்மதமும் வருமோ, கோன்மறந்த குடியேபோன் மிடியேனு னவன்றன் குணமறிந்தும் விடுவேனோ கூறுயென் றோழி.

தனித்தபர நாதமுடித் தலத்தின்மிசைத் தலத்தே தலைவரெலாம் வணங்கநின்ற தலைவனட ராஜ, னினித்தசுக மறிந்துகொளா விளம்பருவந் தனிலே யென்புருவ நடுவிருந்தான் பின்புகண்டே னில்லை,

யனித்தமிலா விச்சரிதம் யார்க்குரைப்பே னந்தோ வவனறிவா னறிவே னயலறிவா ருளரோ, தனித்தநிலை விடுத்தொருகாற் சுத்தனிலை யதனிற் சுகங்கண்டும் விடுவேனோ சொல்லாயென் றோழி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சு - வது திருமுறை.

அத்துவிதானந்தத் தநுபவவிடையீடு.

எண்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தகுபொன் னம்பலத்தே திருநடஞ்செய் தருளுந் திருவடிகளடிச்சிறியேன் சென்னிமிசை வருமோ, உருத்தகுநா னிலத்திடைநீண் மலத்தடைபோய் ஞான வுருப்படிவ மடைவேனோ வொன்றிரண்டென் னுத, பொருத்தமுறு சுத்தசிவா னந்தவெள்ளந் ததும்பிப் பொங்கியகம் புறங்காணு தெங்குநிறைந் திடுமோ,அருத்தகுமவ் வெள்ளத்தே நான்மூழ்கி நான்போ யதுவாகப் பெறுவேனோ வறிந்திலன்மேல் விளைவே. (க)

கரணமெலாங் கரைந்ததனிக் கரைகாண்ப துளதோ கரைகண்ட பொழுதெனையுங் கண்டுதெளி வேனோ, அரணமெலாங் கடந்ததிருவருள்வெளிநேர் படுமோ வவ்வெளிக்குளானந்த வநுபவந்தா னுறுமோ, மரணமெலாந் தவிர்ந்துசிவ மயமாகி நிறைதல் வாய்த்திடுமோ மூலமல வாதனையும் போமோ,சரணமெலாந் தரமன்றிற் றிருநடஞ்செய் பெருமான் றனதுதிரு வுளமெதுவோ சற்றுமறிந் திலனே. ()

நாதாந்தத் திருவீதி நடந்துகடப் பேனோ ஞானவெளி நடுவின்ப நடந்தரிசிப் பேனோ, போதாந்தத் திருவடியென் சென்னிபொருந் திடுமோ புதுமையறச் சிவபோகம் பொங்கிநிறைந் திடுமோ, வேதாந்த சித்தாந்த சமரசமும் வருமோ வெறுவெளியிற் சுத்தசிவ வெளிமயந்தா னுறுமோ, பாதாந்த வரைநீறு மணக்கமன்றி லாடும் பரமர்திரு வுளமெதுவோ பரமமறிந் திலனே. (ஙு)

சிதம்பரத்தே யானந்த சித்தர்திரு நடந்தான் சிறிதறிந்த படியி ன்னு முழுதுமறி வேனே, பதம்பெறத்தேம் பழம்பிழிந்து பாலுநறு ம் பாகும் பசுநெய்யுங் கலந்ததெனப் பாடிமகிழ் வேனே, நிதம்பரவி யானந்த நித்திரை நீங்காத நித்தர்பணி புரிந்தின்ப சித்திபெறு வே னே, மதம்பரவு மலைச்செருக்கிற் சிறந்தசிறி யேனுன் வள்ளல்குரு நாதர்திரு வுள்ளமறி யேனே. (ச)

களக்கமறப் பொதுநடநான் கண்டுகொண்ட தருணங் கடைச்சி றியே னுளம்பூத்துக் காய்த்ததொரு காய்தான், விளக்கமுறப் பழுத் திடுமோ வெம்பியுதிர்ந் திடுமோ வெம்பாது பழுக்கினுமென் கரத்தி லகப்படுமோ, கொளக்கருது மலமாயைக் குரங்குகவர்ந் திடுமோ கு ரங்குகவ ராதெனது குறிப்பிலகப் படினுந், துளக்கமற வுண்ணுவ னோ தொண்டைவிக்கிக் கொளுமோ சோதிதிரு வுளமெதுமோ வே துமறிந் திலனே. (ரு)

திருப்பொதுவிற் றிருநடநான் சென்றுகண்ட தருணஞ் சித்தி யெனும் பெண்ணரசி யெத்தியென்கை பிடித்தாள், கருப்பறியா தெ னையதன்முன் கலந்தபுத்தி யெனுமோர் காரிகைதான் கண்டளவிற் கனிந்துமகிழ்ந் திடுமோ, விருப்பமுறு தெனைமுனிந்து விடுத்திடுமோ நேயம் விளைந்திடுமோ விவர்க்குநிதஞ் சண்டைவிளைந் திடுமோ, தரு ப்பொதுவி லிருவர்க்குஞ் சந்ததியுண் டாமோ தடைபடுமோ திருவு ளந்தான் சற்றுமறிந் திலனே. (சா)

ஆனந்த நடம்பொதுவிற் கண்டதரு ணத்தே யருமருந்தொன் றென்கருத்தி லடைந்தமர்ந்த ததுதான், கானந்த மதத்தாலே கார மறைபடுமோ கடுங்கார மாகியென்றன் கருத்திலுறைந் திடுமோ, ஊனந்த மறக்கொளும்போ தினிக்கரசந் தருமோ வுணக்கசந்து கும ட்டியெதி ரெடுத்திடநேர்ந் திடுமோ, நானந்த வுளவறிந்து பிறர்க்கீ ய வருமோ நல்லதிரு வுளமெதுவோ வல்லதறிந் திலனே. (எ)

தாய்கொண்ட திருப்பொதுவி லெங்கள்குரு நாதன் சந்நிதி போய் வரவிடுத்த தனிக்கரணப் பூவை, காய்கொண்டு வந்திடுமோ

பழங்கொண்டு வருமோ கனிந்தபழங் கொண்டுவருங் காலதனை மதமாம், பேய்கொண்டு போய்விடுமோ பிலத்திடைவீழ்ந் திடுமோ பின்படுமோ முன்படுமோ பிணங்கியொளித் திடுமோ, வாய்கொண்டு வென்றிடுமோ தோற்றிடுமோ வென்னை மறந்திடுமோ திருவுளத்தின் வண்ணமறிந் திலனே. (அ)

தீட்டுமணிப் பொதுநடஞ்செய் திருவடிகண் டேத்தச் செல்கின்றேன் சிறியேன்முன் சென்றவழி யறியேன், காட்டுவழி கிடைத்திடுமோ நாட்டுவழி தருமோ காலிளைப்புக் கண்டிடுமோ காணுதோ களிப்பாம், மேட்டினிடை விடுத்திடுமோ பள்ளத்தே விடுமோ விவேகமெனுந் துணையுறுமோ வேடர்பய முறுமோ, ஈட்டுதிரு வடிச்சமுகங் காணவுநேர்ந் திடுமோ வெப்படியோ திருவுளந்தா னேதுமறிந் திலனே. (கூ)

ஞானமணிப் பொதுநடஞ்செய் திருவடிகண் டிடவே நடக்கின்றே னங்தோமுன் னடந்தவழி யறியேன், ஊனமிகு மாணவமாம் பாவியெதிர்ப் படுமோ வுடைமையெலாம் பறித்திடுமோ நடைமெலிந்து போமோ, ஈனமுறு மகங்காரப் புலிகுறுக்கே வருமோ விச்சையெனு மிராக்கதப்பே யெனைப்பிடித்துக் கொளுமோ, ஆனமலத் தடைநீக்க வருட்டுணைதா னுறுமோ ஐயர்திரு வுளமெதுவோ யாதுமறிந் திலனே. (க0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

கூ - வது திருமுறை.

தற்போதவிழப்பு.

எண்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அவ்வண்ணம் பழுத்தவரு மறிந்திலர்சற் றெனினு மறிந்தனமோர் சிறிதுகுரு வருளாலே யந்தச், செவ்வண்ணம் பழுத்ததனித் திருவுருக்கண் டெவர்க்குந் தெரியாம லிருப்பமெனச் சிந்தனைசெய்

திருந்தேன், இவ்வண்ண மிருந்தவெனைப் பிறரறியத் தெருவி லிழுத்துவிடுத் ததுகடவு ளியற்கையருட் செயலோ, மவ்வண்ணப் பெருமாயை தன்செயலோ வறியேன் மனமாலை பாய்வதுகாண் மன்றினடத் தரசே. (க)

கள்ளிருந்த மலரிதழி சடைக்கனியின் வடிவங் கண்டுகொண்டேன் சிறிதடியேன் கண்டுகொண்ட படியே, நள்ளிருந்த வண்ணமின்னுஞ் சண்டுகண்டு களித்தே நாடறியா திருப்பமென்றே நன்றுநினைந் தொருசார், உள்ளிருந்த வெனைத்தெருவி லிழுத்துவிடுத் தது தா னுன்செயலோ பெருமாயை தன்செயலோ வறியேன், வள்ளிருந்த குணக்கடையே னிதைநினைக்குந் தோறு மனமாலை பாய்வதுகாண் மன்றினடத் தரசே. (உ)

இகத்திருந்த வண்ணமெலா மிகத்திருந்த வருட்பே ரின்பவடி வஞ்சிறியேன் முன்பரிந்த தவத்தால், சகத்திருந்தார் காணுதே சிறிது கண்டு கொண்ட தரநினைந்து பெரிதின்னுந் தான்காண்பே மென்றே, யகத்திருந்த வெனைப்புறத்தே யிழுத்துவிடுத் ததுதா னுண்டவநின் னருட்செயலோ மருட்செயலோ வறியேன், மகத்திருந்தா ரொன்னளவி லென்னினைப்பா ரந்தோ மனமாலை பாய்வதுகாண் மன்றினடத் தரசே. (௩)

கருங்களிறு போன்மதத்தாற் கண்செருக்கி வீணே காலமெலாங் கழிக்கின்ற கடையர்கடைத் தலைவாய், ஒருங்குசிறி யேன்றனைமுன் வலிந்தருளே வடிவா யுள்ளமர்ந்தே யுள்ளதனை யுள்ளபடி யுணர்த்திப், பெருங்கருணை யாலளித்த பேறதனை யின்னும் பிறரறியா வகைபெரிதும் பெறுதுமென வுள்ளே, மருங்கிருந்த வெனைவெளியில் விழுத்துவிட்ட தென்னே மனமாலை பாய்வதுகாண் மன்றினடத் தரசே. (ச)

நாடுகின்ற மறைகளெலா நாமறியோ மென்று நாணியுரைத் தலமரவே நல்லமணி மன்றில், லாடுகின்ற சேவடிகண் டானந்தக்கடலி லாடுமென்பர் போனமக்கு மருள்கிடைத்த தெனினும், வீடுகின்ற பிறர்

சிறிது மறியாம லிருக்க வேண்டுமென விருந்தவென்னை வெளியிலி ழுத் திட்டு,வாடுகின்ற வகைபுரிந்த விதியைநினைந் தையோ மனமா லை பாய்வதுகாண் மன்றினடத் தரசே. (ரு)

நதிகலந்த சடையசையத் திருமேனி விளங்க நல்திருக் கூத் தாட வல்லதிரு வடிகள், கதிகலந்து கொளச்சிறியேன் கருத்திடை யே கலந்து கள்ளமற வுள்ளபடி காட்டிடக்கண் டின்னும், பதிகலந் து கொளுமட்டும் பிறரறியா திருக்கப் பரிந்துள்ளே யிருந்தவென் னை வெளியிலிழுத் திட்டு, மதிகலந்து கலங்கவைத்த விதியைநினைந் தையோ மனமாலை பாய்வதுகாண் மன்றினடத் தரசே. (சு)

மஞ்சனைய குழலம்மை யெங்கள்சிவ காம வல்லிமகிழ் திரு மேனி வண்ணமது சிறிதே, நஞ்சனைய கொடியேன்கண் டிடப்புரிந் த வருளை நாடறியா வகையின்னு நீடநினைத் திருந்தேன், அஞ்சனை ய பிறரொல்லா மறிந்துபல பேசி யலர்தூற்ற வளியவெனை வெளியிலி ழுத் திட்டு, வஞ்சனைசெய் திடவந்த விதியைநினைந் தையோ மன மாலை பாய்வதுகாண் மன்றினடத் தரசே. (எ)

அரிபிரம ருருத்திரரு மறிந்துகொள மாட்டா தலமரவு மீதெ ன்ன வதிசயமோ மலத்திற், புரிபுழுவி லிழிந்தேனைப் பொருளா க்கி யருளாம் பொருளளிக்கப் பெற்றனனிப் புதுமைபிற ரறியா, து ரிமைபெற விருப்பனென வுள்ளிருந்த வென்னை யுலகறிய வெளியி லிழுத் தலகில்விருத் தியினால், வரிதலையிட் டாட்டுகின்ற விதியைநி னைந் தையோ மனமாலை பாய்வதுகாண் மன்றினடத் தரசே. (அ)

விழற்கிறைத்துக் களிக்கின்ற வீணர்களிற் சிறந்த வினைக்கொ டியேம் பொருட்டாக விரும்பியெழுந் தருளிக், கழற்கிசைந்த பொ ன்னடிநந் தலைமேலே யமைத்துக் கருணைசெயப் பெற்றனமிக் கரு ணைநம்மை யின்னும், நிழற்கிசைத்த மேனிலையி லேற்றுமென மகி ழ்ந்து நின்றவென்னை வெளியிலிழுத் துலகவியா பார, வழக்கில்வ ளைத் தலைக்கவந்த விதியைநினைந் தையோ மனமாலை பாய்வதுகாண் மன்றினடத் தரசே. (கு)

அடிபிடித்துத் திரிகின்ற மறைகளெலாங் காணு வருள்வடி வைக்காட்டி நம்மை யாண்டுகொண்ட கருணைக், கொடிபிடித்த குரு மணியைக் கூடுமட்டும் வேறோர் குறிப்பின்றி யிருப்பமெனக் கொ ண்டகத்தே யிருந்தேன், படிபிடித்த பலர்பலவும் பகர்ந்திடவிங் கெனைத்தான் படுவழக்கிட் டுலகியலாம் வெளியிலிழுத் தலைத்தே, மடிபிடித்துப் பறிக்கவந்த விதியைநினைந் தையோ மனமாலை பாய் வதுகாண் மன்றினடத் தரசே. (௰)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இதுவுமது.

பிரியேனென்றல்.

எண்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அப்பாநான் பற்பலகா லறைவதென்னே யடியே னச்சமெலாந் துன்பமெலா மறுத்துவிளைந் துவந்தே, இப்பாரி லிதுதருண மென் னையடைந் தருளி யெண்ணமெலா முடித்தென்னை யேன்றுகொளா வெனிலோ, தப்பாம லுயிர்விடுவேன் சத்தியஞ்சத் தியநின் றருளி னைக ளறிகவிது தயவுடையோ யெவர்க்குந், துப்பாகித் துணையா கித் துலங்கியமெய்த் துணையே சுத்தசிவா னந்தவருட் சோதிநடத் தரசே. (௧)

ஆணையுன்மே லாணையுன்மே லாணையுன்மே லையா வணைக்கண மு நினைப்பிரிந்தே யினித்தரிக்க மாட்டேன், கோணைநிலத் தவர்பே சக்கேட்டதுபோ லின்னுங் குறும்புமொழி செவிகளுறக் கொண்டி டவு மாட்டேன், ஊணையுறக் கத்தையுநான் விடுகின்றே னீதா னுவ ந்துவரா யெனிலென்ற னுயிரையும்விட் டிடுவேன், மாணைமணிப் பொதுநடஞ்செய் வள்ளால்நீ யெனது மனமறிவா யினமுனக்கு வருத்துரைப்ப தென்னே. (௨)

படமுடியா தினித்துயரம் படமுடியா தரசே பட்டதெல்லாம் போதுமிந்தப் பயந்தீர்த்திப் பொழுதென், னுடலுயிரா தியவெல்லாம் நீயெடுத்துக் கொண்டுன் னுடலுயிரா தியவெல்லா முவந்தெனக்கே யளிப்பாய், வடலுறுசிற் றம்பலத்தே வாழ்வாயென் கண்ணுண் மணியேயென் குருமணியே மாணிக்க மணியே, நடனசிகா மணியேயென் னவமணியே ஞான நன்மணியே பொன்மணியே நடராஜ மணியே. (௩)

வாழையடி வாழையென வந்ததிருக் கூட்ட மரபினில்யா னொருவனன்றோ வகையறியே னிந்த, வேழைபடும் பாடுனக்குந் திருவுளச்சம் மதமோ விதுதகுமோ விதுமுறையோ விதுதருமந்தானோ, மாழைமணிப் பொதுநடஞ்செய் வள்ளால்யா னுனக்கு மகனலனோ நீயெனக்கு வாய்த்ததந்தை யலையோ, கோழையுல குயிர்த்துயர மினிப்பொறுக்க மாட்டேன் கொடுத்தருணின் னருளொளியைக் கொடுத்தருளிப் பொழுதே. (௪)

செய்வகையென் னெனத்திகைத்தேன் றிகையேலென் றொருநாள் திருமேனி காட்டியெனைத் தெளிவித்தாய் நீயே, பொய்வகையன் றிதுநினது புந்தியறிந் ததுவே பொன்னடியே துணையெனநா னென்னுயிர்வைத் திருந்தேன், எய்வகையென் னம்பெருமா னருள் புரிவா னென்றே யெந்தைவர வெதிர்ப்பார்த்தே யின்னுமிருக்கின் றேன், ஐவகையிவ் வுயிர்த்துயர மினிப்பொறுக்க மாட்டே னருட்சோதிப் பெரும்பொருளை யளித்தருளிப் பொழுதே. (௫)

முன்னொருநாண் மயங்கினனீ மயங்கேலென் றெனக்கு முன்னினுருக் காட்டினைநான் முகமலர்ந்திங் கிருந்தே, னின்னும்வரக் காணே னின் வரவையெதிர் பார்த்தே யெண்ணி யெண்ணி வருந்துகின்றே னென்னசெய்வே னந்தோ, அன்னையினுந் தயவுடையாய் நின்றயவை நினைத்தே யாருயிர்வைத் திருக்கின்றே னுணையிதுகண்டா, யென்னிருகண் மணியேயென் னறிவேயென் னன்பே யென்னுயிர்க்குப் பெருந்துணையே யென்னுயிர் நாயகனே. (௬)

உன்னைமறந் திடுவேனோ மறப்பறியேன் மறந்தா லுயிர்விடு வேன் கணந்தரியே னுன்னாணை யிதநீ, யென்னைமறந் திடுவாயோ மறந்திடுவா யெனில்யா னென்னசெய்வே னெங்குறுவே னெவர்க் குரைப்பே னெந்தா, யன்னையினுந் தயவுடையாய் நீமறந்தா யெ னினு மகிலமெலா மளித்திடுநின் னருள்மறவா தென்றே, யின்னு மிகக் களித்திங்கே யிருக்கின்றேன் மறவே லிதுதருண மருட்சோதி யெனக்குவிரைந் தருளே. (எ)

நான்மறந்தே னெனினுமெனைத் தான்மறவா னெனது நாயக னென் றுடுகின்றே னெனினுமிது வரையும், வான்மறந்தேன் வான வரை மறந்தேன்மா லயனை மறந்தேனம் முருத்திரரை மறந்தே னெ ன் னுடைய, வூன்மறந்தே னுயிர்மறந்தே னுணர்ச்சியெலா மறந்தே னுலகமெலாம் மறந்தேனிங் குன்னைமறந் தறியேன், பான்மறந்த கு ழவியைப்போல் பாரேலிங்கெனையே பரிந்துநின தருட்சோதி புரிந் தமகிழ்ந் தருளே. (அ)

தெருவிடத்தே விளையாடித் திரிந்தவெனை வலிந்தே சிவமாலை யணிந்தனையச் சிறுவயதி லிந்த, வுருவிடத்தே நினக்கிருந்த வாசை யெலா மிந்நா ளோடியதோ புதியவொரு வுருவுவிழைந் ததுவோ, கருவிடத்தே யெனைக்காத்த காவலனே யுனது கால்பிடித்தேன் விடு வேனோ கைப்பிடியன் றதுதான், வெருவிடத்தென் னுயிர்ப்பிடிகா ணுயிரகன்று லன்றி விடமாட்டேன் விடமாட்டேன் விடமாட்டே னே. (கூ)

பெரியனருட் பெருஞ்சோதிப் பெருங்கருணைப் பெருமான் பெ ரும்புகழைப் பேசுதலே பெரும்பேறென் றுணர்ந்தே, தரியநிலத் தவரெல்லாந் துதிக்கின்ற ரேழை துதித்தல்பெரி தலவிங்கே துதித் திடவென் றெழுந்த, வரியபெரும் பேராசைக் கடல்பெரிதே யது வென் னளவுகடந் திழுக்கின்ற தாதலினல் விரைந்தே, யுரியவரு ள முதளித்தே நினைத்துதிப்பித் தருள்வா யுலகமெலாங் களித்தோங்க வோங்குநடத் தரசே. (கo)

கவலையெலாந் தவிர்ந்துமிகக் களிப்பினொடு நினையே கைகுவித்துக் கண்களினீர் கனிந்துசுரந் திடவே, சவலைமனச் சலனமெலாந் தீர்ந்துசுக மயமாய்த் தானேதா னாகியின்பத் தனிநடஞ்செய் யிணைத்தாள், தவலருஞ்சீர்ச் சொன்மாலை வனைந்தவனைந் தணிந்து தானாகி நானுடத் தருணமிது தானே, குவலயத்தா ரதிசயிக்க வெழுந்தருளி வருவாய் குருவேயென் குற்றமெலாங் குணமாக்கொண்டவனே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இதுவுமது.

வாதனைக்கிரங்கல்.

எண்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

படமாட்டேன் றுயர்சிறிதும் படமாட்டே னினிநான் பயப்படவு மாட்டேனும் பதத்துணையே பிடித்தேன், விடமாட்டே னேமாந்து விடமாட்டேன் கண்டீர் மெய்ம்மையிது நும்மாணை விளம்பினனும் மடியேன், கெடமாட்டேன் பிறர்மொழிகள் கேட்டிடவு மாட்டேன் கிளரொளியம் பலத்தாடல் வளரொளிநும் மல்லால், நடமாட்டே னென்னுளத்தே நான்சாக மாட்டே னல்லதிரு வருளாலே நான்றூனே னேனே. (க)

சாகாத கல்வியிலே தலைகாட்டிக் கொடுத்தீர் தடையறியாக் கால்காட்டித் தரம்பெறவு மளித்தீர், மாகாத லுடையவனு மனங்கனிவித் தழியா வானமுதம் மெய்ஞ்ஞான மருந்தமுணப் புரிந்தீர், போகாத புனலாலே சுத்தவுடம் பினராம் புண்ணியரும் நண்ணரிய பொதுநிலையுந் தந்தீர், நாகாதி பதிகளுநின் றேத்தவளர்க் கின்றீர் நடராச ரோநுமக்கு நானெதுசெய் வேனே. (உ)

வேதாந்த நிலையுமத னந்தத்தே விளங்கு மெய்ந்நிலையுங் காட்டுவித்தீர் விளங்கியசித் தாந்தப், போதாந்த நிலையுமப்பாற் புகலரி

தாம்பெரிய பொருணிலையுந் தெரிவித்தீர் புண்ணியரோ தமது, பா தாந்த மறிவித்தீர் சுத்தவடி வுடனே பகர்பிரண வாகாரப் பரிசுமெ னக் களித்தீர், நாதாந்தத் தனிச்செங்கோல் நான்செலுத்தக் கொடுத் தீர் நடராச ரேநுமக்கு நானெதுசெய் வேனே. (௬)

ஆர்நீயென் றெதிர்வினவில் விடைகொடுக்கத் தெரியா வறிவி லியேன் பொருட்டாக வன்றுவந்தென் றனக்கே, ஏர்நீடும் பெரும் பொருளொன் றீந்துமகிழ்ந் தாண்டீ ரின்றும்வலிந் தெளியேன்பா லெய்தியொளி யோங்கப், பார்நீடத் திருவருளாம் பெருஞ்சோதி யளித்தீர் பகருமெலாம் வல்லசித்திப் பண்புறவுஞ் செய்தீர், நார்நீட நான்றுணய் நடம்புரிகின் றீரோ நடராச ரோநுமக்கு நானெதுசெய் வேனே. (௭)

பாயிரமா மறைகளெலாம் பாடுகின்ற பாட்டுன் பாட்டேயென் றறிந்துகொண்டேன் பரம்பொருளுன் பெருமை, ஆயிரமாயிரங் கோடி நாவுடையோ ரெனினு மணுத்துணையும் புகலரிதே லந்தோ விச் சிறியேன், வாயிரங்கா வகைபுகலத் துணிந்தேனென் னுடைய மனத்தாசை யொருகடலோ வெழுகடலிற் பெரிதே, சேயிரங்கா முனமெடுத்தே யணைத்திடுந்தா யனையாய் திருச்சிற்றம் பலம் விள க்குஞ் சிவஞான குருவே. (௮)

ஊனுரைக்கு முயிரளவு முலகளவு மறியே னுன்னளவை யறி வேனோ வென்னளவை யறிந்தோய், வானுரைக்க மாட்டாதே வரு ந்தினவே மறையும் வகுத்துரைக்க வறியாதே மயங்கினவே யந் தோ, கோனுரைக்குங் குறிகுணங்கள் கடந்தபெரு வெளிமேல் கூ டாதே கூடிகின்ற கோவேநின் னியலை, நானுரைக்க நானோரோ நா னுரோ நவில்வேன் நானெனவே நாணுகின்றே னடராச குருவே.

கண்ணுடையீர் பெருங்கருணைக் கடலுடையீ ரெனது கணக்க றிந்தீர் வழக்கறிந்தீர் களித்துவந்தன் றுரைத்தீர், எண்ணுடையா ரெழுத்துடையா ரெல்லாரும் போற்ற வென்னிதய மலர்மிசைநின் றெ ழுந்தருளி வாமப், பெண்ணுடைய மனங்களிக்கப் பேருலகங் களிக்

கப் பெத்தருமுத் தருமுகிழப் பத்தரெலாம் பரவ, விண்ணுடைய வருட்சோதி விளையாடல் புரிய வேண்டுமென்றே னென்பதன்முன் விரைந்திசைந்தீ ரதற்கே. (எ)

பொதுநடஞ்செய் மலரடியென் றலைமேலே யமைத்தீர் புத்த முத மளித்தீரென் புன்மையெலாம் பொறுத்தீர், சதுமறையா கமங் களெலாஞ் சாற்றரிய பெரிய தனித்தலைமைத் தந்தையரோ சாகாத வரமு, மெதுநினைத்தே னினைத்தாங்கே யதுபுரியுந் திறமு மின்பவ னு பவநிலையு மெனக்கருளு வதற்கே, இதுதருண மென்றேனு னென்பதன்முன் கொடுத்தீ ரென்புகல்வே னென்புடைநும் மன்பிருந்த வாறே. (அ)

கரும்பின்மிக வினிக்கின்ற கருணையமு தளித்தீர் கண்ணனை யீர் கனகசபை கருதியசிற் சபைமுன், றரும்பின்மிகச் சிறியேனு னன்றுநின்று துயர்ந்தேன் துயரோலென் றெல்லையிட்டீர் துரையே யவ் வெல்லை, விரும்புறவா யிற்றிதுதான் றருணமிந்தத் தருணம் விரைந்தருள வேண்டுமென விளம்பிநின்றே னடியேன், பெரும்பி ழைக ளனைத்தினையும் பொறுத்தருளி யிந்நாள் பெரிதளித்தீ ரருட் பெருமை பெற்றவளிற் பெரிதே. (கூ)

அந்நாளி லடிச்சிறியே னம்பலவா யிலிலே யருளைநினைந் தொ ருபுறத்தே யயர்ந்தழுது நின்றேன், முந்நாளில் யான்புரிந்த பெருந் தவத்தா லெனக்கு முகமலர்ந்து மொழிந்தவருண் மொழியைநி னைந் தந்தச், செந்நாளை யெதிர்பார்த்தே பன்னளுங் களித்தேன் சிந்தைமலர்ந் திருந்தேனச் செல்வமிகு திருநாள், இந்நாளே யாதலினு லெனக்கருள்வீ ரென்றே னென்பதன்முன் னளித்தீர்நும் மன்பு லகிற் பெரிதே. (க0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இதுவுமது.

பரசிவ நிலை.

எண்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அருட்சோதித் தெய்வமெனை யாண்டுகொண்ட தெய்வ மம்பலத்தே யாடுகின்ற வானந்தத் தெய்வம், பொருட்சாரு மறைகளெலாம் போற்றுகின்ற தெய்வம் போதாந்தத் தெய்வமுயர் நாதாந்தத் தெய்வ, மிருட்பாடு நீக்கியொளி யீந்தருளுந் தெய்வ மெண்ணியநா னெண்ணியவா றெனக்கருளுந் தெய்வந், தெருட்பாட லுவந்தெனையுஞ் சிவமாக்குந் தெய்வம் சிற்சபையில் விளங்குகின்ற தெய்வமதே தெய்வம். (க)

எல்லாஞ்செய் வல்லதெய்வ மெங்குநிறை தெய்வ மென்னுயிரிற் கலந்தெனக்கே யின்பநல்குந் தெய்வம், நல்லார்க்கு நல்லதெய்வம் நடுவான தெய்வம் நற்சபையி லாடுகின்ற நடராசத் தெய்வங், கல்லார்க்குங் கற்றவர்க்குங் களிப்பருளுந் தெய்வங் காரணமாந் தெய்வமருட் பூரணமாந் தெய்வம், செல்லாத நிலைகளெலாஞ் செல்லுகின்ற தெய்வம் சிற்சபையில் விளங்குகின்ற தெய்வமதே தெய்வம். (உ)

தாயாகித் தந்தையுமாய்த் தாங்குகின்ற தெய்வம் தன்னைநிக ரில்லாத தனித்தலைமைத் தெய்வம், வாயார வாழ்த்துகின்றோர் மனத்தமர்ந்த தெய்வம் மலரடியென் சென்னிமிசை வைத்தபெருந் தெய்வம், காயாது கனியாகிக் கலந்தினிக்குந் தெய்வங் கருணைநிதித் தெய்வமுற்றுங் காட்டுவிக்குந் தெய்வம், சேயாக வெனைவளர்க்குந் தெய்வமகா தெய்வம் சிற்சபையில் விளங்குகின்ற தெய்வமதே தெய்வம். (௩)

என்னிதயக் கமலத்தே யிருந்தருளுந் தெய்வ மென்னிரண்டு கண்மணிக்கு ளிலங்குகின்ற தெய்வம், பொன்னடியென் சென்னியிலே பொருந்தவைத்த தெய்வம் பொய்யாத தெய்வமிடர் செய்யா

த தெய்வ, மன்னியமல் லாததெய்வ மறிவான தெய்வ மவ்வறிவுக் கறிவாமென் னன்பான தெய்வம், சென்னிலையிற் செம்பொருளாய்த் திகழ்கின்ற தெய்வம் சிற்சபையில் விளங்குகின்ற தெய்வமதே தெய்வம். (ச)

எண்ணியவா விளையாடென் றெனையளித்த தெய்வ மெல்லாஞ்செய் வல்லசித்தே யெனக்கீந்த தெய்வம், நண்ணியபொன் னம்பலத்தே நடம்புரியுந் தெய்வம் நானாகித் தானாகி நண்ணுகின்ற தெய்வம், பண்ணியவென் பூசையிலே பலித்தபெருந் தெய்வம் பாடுகின்ற மறைமுடியி லாடுகின்ற தெய்வம், திண்ணியவென் றெனையுலகஞ் செப்பவைத்த தெய்வம் சிற்சபையில் விளங்குகின்ற தெய்வமதே தெய்வம். (ரு)

இச்சையெலா மெனக்களித்தே யெனைக்கலந்த தெய்வ மிறந்தவர்க ளெனைவரையு மெழுப்புகின்ற தெய்வ, மெச்சமயத் தெய்வமுந்தா னெனநிறைந்த தெய்வ மெல்லாஞ்செய் வல்லதெய்வ மெனதுகுல தெய்வம், பிச்சகற்றும் பெருந்தெய்வஞ் சிவசாமி யெனுமோர் பெண்கொண்ட தெய்வமெங்குங் கண்கண்ட தெய்வம், * செச்சைமல ரெனவிளங்குந் திருமேனித் தெய்வம் சிற்சபையில் விளங்குகின்ற தெய்வமதே தெய்வம். (சா)

சாகாத வரமெனக்கே தந்ததனித் தெய்வம் சன்மார்க்க சபையிலெனைத் தனிக்கவைத்த தெய்வம், மாகாத லாலெனக்கு வாய்த்தவொரு தெய்வம் மாதவரா தியரெல்லாம் வாழ்த்துகின்ற தெய்வ, மேகாத நிலையதன்மே லெனையேற்றுந் தெய்வ மெண்ணுதொறு மென்னுளத்தே யினிக்கின்ற தெய்வம், தேகாதி யுலகமெலாஞ் செயப்பணித்த தெய்வம் சிற்சபையில் விளங்குகின்ற தெய்வமதே தெய்வம்.

தூண்டாத மணிவிளக்காய்த் துலங்குகின்ற தெய்வம் துரியதெய்வ மரியதெய்வம் பெரியபெருந் தெய்வம், மாண்டாரை யெழுப்புகின்ற மருந்தான தெய்வம் மாணிக்க வல்லியையோர் வலத்தில் வை

* செச்சைமலர் - வெட்சிமலர்.

த்த தெய்வ, மாண்டாளை யாண்டதெய்வ மருட்சோதித் தெய்வ மாகமவே தாதியெலா மறிவரிதாந் தெய்வம், தீண்டாத வெளியில்வளர் தீண்டாத தெய்வம் சிற்சபையில் விளங்குகின்ற தெய்வமதே தெய்வம். (அ)

எவ்வகைத்தாந் தவஞ்செயினு மெய்தரிதாந் தெய்வ மெனக்கெளிதிற் கிடைத்தென்மன மிடங்கொண்ட தெய்வ, மவ்வகத்தாந் தெய்வமதற் கப்பாலாந் தெய்வ மப்பாலும் பெருவெளிக்கே யப்பாலாந் தெய்வ, மொவ்வகத்தே யொளியாகி யோங்குகின்ற தெய்வ மொன்றான தெய்வமிக நன்றான தெய்வம், செவ்வகைத்தென் றறிஞரெலாஞ் சேர்பெரிய தெய்வம் சிற்சபையில் விளங்குகின்ற தெய்வமதே தெய்வம். (கூ)

சத்தியமாந் தனித்தெய்வந் தடையறியாத் தெய்வம் சத்திகளெல் லாம்விளங்கத் தானோங்குந் தெய்வம், நித்தியதன் மயமாகி நின்ற தெய்வ மெல்லா நிலைகளுந்தன் னருள்வெளியில் நிலைக்கவைத்த தெய்வம், பத்திவலைப் படுகின்ற தெய்வமெனக் கெல்லாப் பரிசுமளித் தழியாத பதத்தில்வைத்த தெய்வம், சித்தியெலாந் தருந்தெய்வஞ் சித்தாந்தத் தெய்வம் சிற்சபையில் விளங்குகின்ற தெய்வமதே தெய்வம். (க0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இதுவுமது.

நடராஜபதிமாலை.

பதினன்குசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அருணிலை விளங்குசிற் றம்பல மெனுஞ்சிவ சுகாதீத வெளி நடுவிலே - யண்டபகி ரண்டகோ டிகளுஞ் சராசர மனைத்துமவை யாக்கன் முதலாம், பொருணிலைச் சத்தரொடு சத்திக ளனந்தமும் பொற்பொடு விளங்கி யோங்கப் - புறப்புற மகப்புறம் புறமக மிவற்றின்

மேற் பூரணு கார மாகித், தெருணிலைச் சச்சிதா னந்தகிர ணாதிகள் சிறப்பமுத லந்த மின்றித் - திகழ்கின்ற மெய்ஞ்ஞான சித்தியநு பவ நிலை தெளிந்திட வயங்கு சுடரோ, சுருணிலைக் குழலம்மை யானந்த வல்லிசிவ சுந்தரிக் கினிய துணையே - சுத்தசிவ சன்மார்க்க நிதியே யருட்பெருஞ் சோதிநட ராஜ பதியே. (க)

என்னிய வுடம்பிலே யென்பிலே யன்பிலே யிதயத்தி லேதய விலே - யென்னுயிரி லேயென்ற னுயிரினுக் குயிரிலே யென்னியற் குணம தனிலே, யின்னியலென் வாக்கிலே யென்னுடைய நாக்கி லே யென்செவிப் புலனி சையிலே- யென்னிருகண் மணியிலே யெ ன்கண்மணி யொளியிலே யென்னநுப வர்தன் னிலே, தன்னிய லென் னறிவிலே யறிவினுக் கறிவிலே தானே கலந்து முழுதுந்- தன்மயம தாக்கியே தித்தித்து மேன்மேற் றதும்பிநிறை கின்ற வமு தே, துன்னிய பெருங்கருணை வெள்ளமே யழியாத சுகமே சுகாதீ தமே - சுத்தசிவ சன்மார்க்க நிதியே யருட்பெருஞ் சோதிநட ராஜ பதியே. (உ)

உடலெலா முயிரெலா முளமெலா முணர்வெலா முள்ளனவெ லாங்க லந்தே - யொளிமயம தாக்கியிரு ணீக்கியெக் காலத்து முத யாந்த மான மின்றி, யிடலெலாம் வல்லசிவ சத்திகிர ணங்கியா யே கமா யேக போக - வின்பநிலை யென்னுமொரு சிற்சபையி னடுவே யிலங்கிநிறை கின்ற சுடரோ, கடலெலாம் புவியெலாங் கனலெலாம் வளியெலாங் ககனெலாங் கண்ட பரமே - காணாத பொருளெனக் கலையெலாம் புகலவென் கண்காண வந்த பொருளே, தொடலெலாம் பெறவெனக் குள்ளும் புறத்துமெய்த் துணையாய் விளங்கு மறிவே - சுத்தசிவ சன்மார்க்க நிதியே யருட்பெருஞ் சோதிநட ராஜ பதியே.

அம்புவியி லேபுவியி னடியிலே முடியிலே யம்மண்ட லந்தன் னிலே - யகலத்தி லேபுவியி னகிலத்தி லேயவைக் கானவடி வாதி தனிலே, விம்பமுற வேநிறைந் தாங்கவை நிகழ்ந்திட விளக்குமவை யவையா கியே - மேலுமவை யவையாகி யவையவைய லாததொரு

மெய்ந்நிலையு மான பொருளே, தம்பமிசை யெனையேற்றி யமுதூற்றி யழியாத் தலத்திலுற வைத்த வரசே - சாகாத வித்தைக் கிலக்கண விலக்கியந் தானு மிருந்த பரமே, தொம்பதமு முட்னுற்ற தற்பதமு மசிபதச் சுகமுமொன் ருன சிவமே - சுத்தசிவ சன்மார்க்க நிதியே யருட்பெருஞ் சோதிநட ராஜ பதியே. (௪)

ஒள்ளிய நெருப்பிலே யுப்பிலே யொப்பிலா வொளியிலே சூட்டிலேமே - லோட்டிலே சூட்டிலே யுள்ளாடு மாட்டிலே யுறுமாதியந்தத் திலே, தெள்ளிய நிறத்திலே யருவத்தி லேயெலாஞ் செயவல்ல செய்கை தனிலே - சித்தாய் விளங்கியுப சித்தாய சத்திகள் சிறக்கவளர் கின்ற வொளியே, வள்ளிய சிவானந்த மலையே சுகாதீத வானமே ஞான மயமே - மணியேயெ னிருகணுண் மணியேயெ னுயிரேயென் வாழ்வேயென் வாழ்க்கை வைப்பே, துள்ளிய மனப்பேயை யுள்ளுற வடக்கிமெய்ச் சுகமெனக் கீந்த துணையே-சுத்தசிவ சன்மார்க்க நிதியே யருட்பெருஞ் சோதிநட ராஜ பதியே.(௫)

அண்டவொரு மைப்பகுதி யிருமையாம் பகுதிமே லாங்காரியப்ப குதியே- யாதிபல பகுதிக ளனந்தகோ டிகளினடு வடியினெடு முடியு மவையிற், கண்டபல வண்ணமுத லானவக நிலையுங் கணித்தபுற நிலையு மேன்மேற் - கண்டதி கரிக்கின்ற கூட்டமும் விளங்கக் கலந்துநிறை கின்ற வொளியே, கொண்டபல கோலமே குணமே குணங்கொண்ட குறியே குறிக்க வொண்ணுக் - குருதுரிய மேசுத்த சிவதுரிய மேயெலாங் கொண்டதனி ஞான வெளியே, தொண்டரிதயத்திலே கண்டெனவினிக்கின்ற சுகயோக வநுபோ கமே - சுத்தசிவ சன்மார்க்க நிதியே யருட்பெருஞ் சோதிநட ராஜ பதியே. (௬)

உரைவிசுவ முண்டவெளி யுபசாந்த வெளிமேலை யுறுமவுனவெளிவெ ளியின்மே - லோங்குமா மவுனவெளி யாதியுறு மநுபவமொருங்கநிறை யுண்மை வெளியே, திரையறு பெருங்கருணை வாரியே யெல்லாஞ்செய் சித்தே யெனக்கு வாய்த்த - செல்வமே யொன்ருன தெய்வமே யுய்வகை தெரித்தெனை வளர்த்த சிவமே, பரை

நடு விளங்குமொரு சோதியே யெல்லாம் படைத்திடுக வென்றெனக்கே - பண்புற வுரைத்தருட் பேரமு தளித்தமெய்ப் பரமமே பரமஞான, வரைநடு விளங்குசிற் சபைநடுவி லானந்த வண்ணநட மிடுவள்ளலே - மாருத சன்மார்க்க நிலைநீதி யேயெலாம் வல்லநட ராஜபதியே. (எ)

என்செய்வேன் சிறியனே னென்செய்வே னென்னெண்ண மேதாக முடியு மோவென் - றெண்ணியிரு கண்ணினீர் காட்டிக் கலங்கிநின் றேங்கிய விராவி லொருநாள், மின்செய்மெய்ஞ் ஞானவுருவாகிநான் காணவே வெளிநின் றணைத்தெ னுள்ளே - மேவியென் றுன்பந்த விர்த்தருளி யங்ஙனே வீற்றிருக் கின்ற குருவே, நன்செய் வா யிட்டவிளை வதுவிளைந் ததுகண்ட நல்குரவி னேனடைந்த - நன்மகிழ்வி னொருகோடி பங்கதிக மாகவே நான்கண்டு கொண்டமகிழ்வே, வன்செய்வாய் வாதருக் கரியபொரு ளேயென்னை வலியவந் தாண்ட பரமே - மணிமன்றி னடுநின்ற வொருதெய்வ மேயெலாம் வல்லநட ராஜ பதியே. (அ)

பேருற்ற வுலகிலுறு சமயமத நெறியெலாம் பேய்ப்பிடிப் புற்ற பிச்சுப் - பிள்ளைவிளை யாட்டென வுணர்ந்திடா துயிர்கள்பல பேதமுற் றங்கு மிங்கும், போருற் றிறந்துவீண் போயினா ரின்னும்வீண் போகாத படிவி ரைந்தே - புனிதமுறு சுத்தசன் மார்க்கநெறி காட்டி மெய்ப் பொருளினை யுணர்த்தி யெல்லாம், ஏருற்ற சுகநிலை யடைந்திடப் புரிதிநீ யென்பிள்ளை யாத லாலே - யிவ்வேலை புரிகவென் றிட்டனன் மனத்தில்வே றெண்ணற்க வென்ற குருவே, நீருற்ற வொள்ளிய நெருப்பே நெருப்பினு ணிறைந்திரு ளகற்று மொளியே - நிர்க்குண னந்தபர நாதாந்த வரையோங்கு நீதிநட ராஜ பதியே. ()

சாகாத கல்வியே கல்வியொன் றேசிவந் தானென வறிந்த வறிவே - தகுமறிவு மலமைந்தும் வென்றவல் லபமே தனித்தபூ ரணவல் லபம், வேகாத காலாதி கண்டுகொண் டப்பொருளும் விளையவிளை வித்த தொழிலே - மெய்த்தொழில தாகுமிந் நான்கையு மொருங்

கே வியந்தடைந் துலக மெல்லாம், மாகாத லுறவெலாம் வல்லசித் தாகிநிறை வானவர மேயின் பமாம் - மன்னுமிது நீபெற்ற சுத்தசன் மார்க்கத்தின் மரபென் றுரைத்தகுருவே, தேகாதி மூன்றுநான் றரு முனருள் செய்தெனைத் தேற்றியருள் செய்த சிவமே - சிற்சபையி னடுநின்ற வொன்முன கடவுளே தெய்வநட ராஜ பதியே. (கூ0)

அந்நாளி லம்பலத் திருவாய லிடையுனக் கன்புட னுரைத்த ப டியே - யற்புத மெலாம்வல்ல நம்மருட் பேரொளி யளித்தன மகிழ் ந்து ளுள்ளே, யிந்நாள் தொடுத்துநீ யெண்ணிய படிக்கே யியற்றி விளை யாடி மகிழ்க - வென்றுமிற வாநிலையி லின்பவடி பவனுகி யி யல்சுத்த மாதி மூன்று, மெந்நாளு முன்னிச்சை வழிபெற்று வாழ்க யா மெய்திநின் னுட்க லந்தேம் - இனியெந்த வாற்றினும் பிரிவுறே முண்மையீ தெம்மாணை யென்ற குருவே, மன்னுகி யென்பெரிய வா ழ்வாகி யழியாத வரமாகி நின்ற சிவமே-மணிமன்றி னடுநின்ற வொ ருதெய்வ மேயெலாம் வல்லநட ராஜ பதியே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

க-வது திருமுறை.

மஹாதேவமாலை.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கருணைநிறைந் தகம்புறமுந் துளும்பிவழிந் தியிர்க்கெல்லாங் களைக ணுகித், தெருணிறைந்த வின்பநிலை வளர்க்கின்ற கண்ணுடை யோய் சிதையா ஞானப், பொருணிறைந்த மறையமுதம் பொழிகின்ற மலர்வாயோய் பொய்ய னேன்றன், மருணிறைந்த மனக்கருங்கற் பாறையுமுட் கசிந்துருக்கும் வடிவத் தோயே.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உலகநிலை முழுதாகி யாங்காங் குள்ள வுயிராகி யுயிர்க்குயிரா மொளிதா னாகிக், கலகநிலை யறியாத காட்சியாகிக் கதியாகி மெய்ஞ்ஞானக் கண்ண தாகி, யிலஞ்சிதா காசமதாய்ப் பரமா காச வியல்பாகி யிணையொன்று மில்லா தாகி, யலகிலறி வானந்த மாகிச் சச்சிதானந்த மயமாகி யமர்ந்த தேவே. (க)

வித்தாகி முளையாகி விளைவ தாகி விளைவிக்கும் பொருளாகி மேலு மாகிக், கொத்தாகிப் பயனாகிக் கொள்வோ னாகிக் குறைவாகி நிறைவாகிக் குறைவி லாத, சத்தாகிச் சித்தாகி யின்ப மாகிச் சதாநிலையா யெவ்வுயிர்க்குஞ் சாக்ஷி யாகி,முத்தாகி மாணிக்க மாகித் தெய்வ முழுவயிரத் தனிமணியாய் முளைத்த தேவே. (உ)

அளவிறந்த நெடுங்காலஞ் சித்தர் யோக ரறிஞர்மல ரயன்முதலோ ரனந்த வேதங், களவிறந்துங் கரணாதி யிறந்துஞ் செய்யுங் கடுந்தவத்துங் காண்பரிதாங் கடவு ளாகி, யுளவிறந்த வெம்போல்வா ருள்ளத் துள்ளே யூறுகின்ற தெள்ளமுத வூற லாகிப், பிளவிறந்து பிண்டாண்ட முழுதுந் தானாய்ப் பிறங்குகின்ற பெருங்கருணைப் பெரிய தேவே. (௩)

பொன்னாகி மணியாகிப் போக மாகிப் புறமாகி யகமாகிப் புனித மாகி, மன்னாகி மலையாகிக் கடலு மாகி மதியாகி ரவியாகி மற்று மாகி, முன்னாகிப் பின்னாகி நடுவு மாகி முழுதாகி நாதமுற முழங்கியெங்கு, மின்னாகிப் பரவியின்ப வெள்ளந் தேக்க வியன்கருணைப் பொழிமுகிலாய் விளங்குந் தேவே. (௪)

மானாகி மோகினியாய் விந்து வாகி மற்றவையாற் காணாத வான மாகி, நானாகி நானல்ல னாகி நானே நானாகும் பதமாகி நான்குமுன் கண்ட, தானாகித் தானல்ல னாகித் தானே தானாகும் பதமாகிச் சகச ஞான, வானாகி வானடுவில் வயங்கு கின்ற மௌனநிலை யாகியெங்கும் வளருந் தேவே. (௫)

விண்ணேவிண் ணுருவேவிண் முதலே விண்ணுள் வெளியேயவ் வெளிவிளங்கு வெளியே யென்றன், கண்ணேகண் மணியேகண் ணொளியே கண்ணுட் கலந்துநின்ற கதிரோயக் கதிரின் வித்தே, தண்ணேதண் மதியேயம் மதியிற் பூத்த தண்ணமுதே தண்ணமுத சாரமேசொற், பண்ணேபண் ணிசையேபண் மயமே பண்ணின் பயனே மெய்த் தவர்வாழ்த்திப் பரவுந் தேவே. (௬)

என்னரசே யென்னுயிரோ யென்னை யீன்ற வென்றாயே யென்குருவே யெளியே னிங்கே, தன்னரசே செலுத்தியெங்கு முழலாநின்ற சஞ்சலநெஞ் சகத்தாலே தயங்கி யந்தோ, மின்னரசே பெண்ணமுதே யென்று மாதா வெய்யசிறு நீர்க்குழிக்கண் விழவே யெண்ணி, கொன்னைசேர் கிழக்குருடன் கோல்போல் வீணே குப்புறுகின் றேன்மயலிற் கொடிய னேனே. (எ)

கோதகன்ற யோகர்மனக் குகையில் வாழுங் குருவேசண் முகங்கொண்ட கோவே வஞ்ச, வாதகன்ற ஞானியர்தம் மதியி லூறும் வானமுதே யானந்த மழையே மாயை, வேதகன்ற முத்தர்களே விழுங்கு ஞான வேழமே மெய்யின்ப விருந்தே நெஞ்சிற்,றீதகன்ற மெய்யடியார் தமக்கு வாய்த்த செல்வமே யெல்லையிலாச் சீர்மைத் தேவே.

உடல்குளிர வுயிர்தழைக்க வுணர்ச்சி யோங்க வுளங்கனிய மெய்யன்ப ருள்ளத் தூடே,கடலனைய பேரின்பந் துளும்ப நாளுங் கருணைமலர்த் தேன்பொழியுங் கடவுட் காவே, விடலரிய வெம்போல்வா ரிதயந் தோறும் வேதாந்த மருந்தளிக்கும் விருந்தே வேதந்,தொடலரிய வெளிமுழுதும் பரவி ஞானச் சோதிவிரித் தொளிர்கின்ற சோதித் தேவே. (௯)

பொங்குபல சமயமெனு நதிக ளெல்லாம் புகுந்துகலந் திடநிறைவாய்ப் பொங்கி யோங்குங், கங்குகரை காணாத கடலே யெங்குங் கண்ணுகக் காண்கின்ற சதியே யன்பர், தங்கநிழல் பரப்பிமயற் சோடை யெல்லாந் தணிக்கின்ற தருவேபூந் தடமே ஞானச்,செங்குமுத மலரவரு மதியே யெல்லாஞ் செய்யவல்ல கடவுளே தேவதேவே.

எனையறியாப் பருவத்தே யாண்டு கொண்ட வென்னரசே யென்குருவே யிறையே யின்று, மனையறியாப் பிழைகருது மகிழ்நன்போல மதியறியேன் செய்பிழையை மனத்துட் கொண்டே, தனையறியா முகத்தவர்போ லிருந்தா யெந்தாய் தடங்கருணைப் பெருங்கடற்குத் தகுமோ சண்டா, யனையறியாச் சிறுகுழவி யாகி யிங்கே யடிநாயே னரற்றுகின்றே னந்தோ வந்தோ. (கக)

அன்னையினும் பெரிதினிய கருணை யூட்டு மாரமுதே யென்னுறவே யரசே யிந்த, மன்னுலகி லடியேனை யென்னே துன்ப வலையிலகப் படவியற்றி மறைந்தா யந்தோ, பொன்னைமதித் திடுகின்றோர் மருங்கே சூழ்ந்து போனகமும் பொய்யுறவும் பொருந்த லாற்றே, னென்னையுளங் கொள்ளுதியோ கொள்கிலாயோ வென்செய்வே னென்செய்வே னென்செய் வேனே. (கஉ)

பொன்னுடையா ரிடம்புகவோ வவர்கட் கேற்கப் பொய்மொழிகள் புகன்றிடவோ பொதிபோ லிந்தக், கொன்னுடையா வுடல்பருக்கப் பசிக்குச்சோறு கொடுக்கவோ குளிர்க்காடை கொளவோ வஞ்ச மின்னிடையார் முடைச்சிறுநீர்க் குழிக்க ணந்தோ வீழ்ந்திடவோ தாழ்ந்திளைத்து விழிக்க வோதா, னென்னுடையா யென்னுடையா யென்னை யிங்கே யெடுத்துவளர்த் தனையறியே னென்சொல் வேனே. (கரு)

அடியனேன் பிழையனைத்தும் பொறுத்தாட் கொண்ட வருட்கடலே மன்றோங்கு மரசே யிந்நாள், கொடியனேன் செய்பிழையைத் திருவுள் ளத்தே கொள்ளுதியோ கொண்டுகுலங் குறிப்ப துண்டோ, நெடியனே முதற்கடவுட் சமூகத் தோர்தம் நெடும்பிழைக ளாயிரமும் பொறுத்து மாயை, யொடியநோர் நின்றபெருங் கருணை வள்ள லெனமறைக ளோதுவதிங் குனைத்தா னன்றே. (கச)

அருளுடைய பரம்பொருளே மன்றி லாடு மானந்தப் பெருவாழ்வே யன்பு ளோர்தம், தெருளுடைய வுளமுழுதுங் கோயில்கொண்ட சிவமேமெய் யறிவுருவாந் தெய்வ மேயிம், மருளுடைய மனப்

பேதை நாயி னேன்செய் வன்பிழையைச் சிறிதேனு மதித்தி யாயி, லிருளுடைய பவக்கடல்விட் டேறே னென்னை யேற்றுவதற் கெண்ணுகவென் னின்பத் தேவே. (கடு)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சு - வது திருமுறை.

அருள் விளக்கமாலை.

எண்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அருள்விளக்கே யருட்சுடரே யருட்சோதிச் சிவமே யருளமுதே யருணிறைவே யருள்வடிவப் பொருளே, யிருள்கடிந்தென் னுளமுழுது மிடங்கொண்ட பதியே யென்னறிவே யென்னுயிரே யெனக்கினிய வுறவே, மருள்கடிந்த மாமணியே மாற்றறியாப் பொன்னே மன்றில்நடம் புரிகின்ற மணவாளா வெனக்கே, தெருளளித்த திருவாளா ஞானவுரு வாளா தெய்வநடத் தரசேநான் செய்மொழியேற்றருளே. (க)

கோடையிலே யிளைப்பாற்றிக் கொள்ளும்வகை கிடைத்த குளிர்தருவே தருநிழலே நிழல்கனிந்த கனியே, ஓடையிலே யூறுகின்ற தீஞ்சுவைத்தண் ணீரே யுகந்ததண்ணீ ரிடைமலர்ந்த சுகந்தமணி மலரே, மேடையிலே வீசுகின்ற மெல்லியபூங் காற்றே மென்காற்றில் விளைசுகமே சுகத்திலுறும் பயனே, யாடையிலே யெனைமணந்த மணவாளா பொதுவி லாடுகின்ற வரசேயென் னலங்கலணிந் தருளே.

கண்களிக்கப் புகைசிறிதுங் காட்டாதே புருவக் கலைநடுவே விளங்குகின்ற கற்பூர விளக்கே, பண்களிக்கப் பாடுகின்ற பாட்டில்விளை சுகமே பத்தருளே தித்திக்கப் பழுத்ததனிப் பழமே,மண்களிக்க வான்களிக்க மணந்தசிவ காம வல்லியென மறைகளெலாம் வாழ்த்துகின்ற வாமப்,பெண்களிக்கப் பொதுநடஞ்செய் நடத்தரசே நினது பெரும்புகழ்ச்சே வடிகளுக்கென் னரும்புமணிந் தருளே. (ங)

கல்லார்க்குங் கற்றவர்க்குங் களிப்பருளுங் களிப்பே காணார்க்குங் கண்டவர்க்குங் கண்ணளிக்குங் கண்ணே, வல்லார்க்கு மாட்டார்க்கும் வரமளிக்கும் வரமே மதியார்க்கும் மதிப்பவர்க்கும் மதிகொடுக்கு மதியே, நல்லார்க்கும் பொல்லார்க்கும் நடுநின்ற நடுவே நரர்களுக்குஞ் சுரர்களுக்கும் நலங்கொடுக்கு நலமே, யெல்லார்க்கும் பொதுவில்நட மிடுகின்ற சிவமே யென்னரசே யான்புகலு மிசையுமணிந் தருளே. (ச)

தெற்றியிலே நான்பசித்துப் படுத்திளைத்த தருணந் திருவமுதோர் திருக்கரத்தே திகழ்வள்ளத் தெடுத்தே, ஒற்றியிற்போற் பசித்தனையோ வென்றெனையங் கெழுப்பி யுவந்துகொடுத் தருளியவென் னுயிர்க்கினிதாந் தாயே, பற்றியவென் பற்றனைத்துந் தன்னடிப்பற் றாகப் பரிந்தருளி யெனையீன்ற பண்புடையெந் தாயே, பெற்றியுளார் சுற்றிநின்று போற்றமணிப் பொதுவிற் பெருநடஞ்செய் யரசேயென் பிதற்றுமுவந் தருளே. (ரு)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ-வது திருமுறை.

அருளியல்விஞவல்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தேனென வினிக்குந் திருவருட் கடலே தெள்ளிய வமுதமே சிவமே, வானென நிற்குந் தெய்வமே முல்லை வாயில்வாழ் மாசிலாமணியே, யூனென நின்ற வுணர்விலே னெனினு முன்றிருக் கோயில்வந் தடைந்தா, லேனெனக் கேளா திருந்தனை யையா வீதுநின் றிருவருட் கியல்போ. (க)

பூங்கொடி யிடையைப் புணர்ந்தசெந் தேனே புத்தமு தேமறைப் பொருளே, வாங்கொடி விடைகொ ளண்ணலே முல்லை வாயில்வாழ் மாசிலா மணியே, தீங்கொடி யாத வினையனே னெனினுஞ்

செல்வநின் கோயில்வந் தடைந்தா,லீங்கொடியாத வருட்கணு ளே க்கி யேனெனு திருப்பது மியல்போ. (உ)

தப்புரே ரிதழி மகிழ்ந்தகல் யாண சுந்தரா சுந்தரன் றூதா, மைப்பொதி மிடற்றாய் வளர் திரு முல்லை வாயில்வாழ் மாசிலா மணியே, யப்பனே யுன்னை விடுவனோ வடியே னறிவிலே னெனினுநின் கோயிற், கெய்ப்புடன் வந்தால் வாவென வுரையா திருப்பதுன் றிருவருட் கியல்போ. (௩)

கங்கையஞ் சடைகொண் டோங்குசெங் கனியே கண்கள்மூன் றோங்குசெங் கரும்பே, மங்கலில் லாத வண்மையே முல்லை வாயில்வாழ் மாசிலா மணியே, துங்கநின் னடியைத் துதித்திடே னெனினுந் தொண்டனேன் கோயில்வந் தடைந்தா, லெங்குவந் தாய்நீ யாரென வேனு மியம்பிடா திருப்பது மியல்போ. (௪)

நன்றுவந் தருளு நம்பனே யார்க்கு நல்லவ னேதிருத் தில்லை, மன்றுவந் தாடும் வள்ளலே முல்லை வாயில்வாழ் மாசிலா மணியே, துன்றுநின் னடியைத் துதித்திடே னெனினுந் தொண்டனேன் கோயில்வந் தடைந்தா, லென்றுவந் தாயென் றொருசொலுஞ் சொல்லா திருப்பதுன் றிருவருட் கியல்போ. (௫)

பண்ணினு ளிசையே பாலினுட் சுவையே பத்தர்கட் கருள்செயும் பரமே, மண்ணினி லோங்கி வளம்பெறு முல்லை வாயில்வாழ் மாசிலா மணியே, பெண்ணினும் பேதை மதியினே னெனினும் பெருமநின் னருட்பெற லாமென், றெண்ணிவந் தடைந்தாற் கேள்வியில் லாம லிருப்பதுன் றிருவருட் கியல்போ. (௬)

முன்னிய மறையின் முடிவினுட் பொருளே முக்கணு மூவர்க்கு முதல்வா, மன்னிய கருணை வாரியே முல்லை வாயில்வாழ் மாசிலா மணியே, யன்னிய னல்லேன் றொண்டனே னுன்ற னருட்பெருங் கோயில்வந் தடைந்தா, லென்னிது சிவனே பகைவரைப் போற்பார்த் திருப்பதுன் றிருவருட் கியல்போ. (௭)

நல்லவர் பெறுநற் செல்வமே மன்றுண் ஞானநா டகம்புரி நல மே, வல்லவர் மதிக்குந் தெய்வமே முல்லே வாயில்வாழ் மாசிலா ம ணியே, புல்லவ னெனினு மடியனே னையா பொய்யல வுலகறிந் த துநீ, யில்லையென் றுலும் விடுவனே சும்மா விருப்பதுன் றிருவருட் கியல்போ. (அ)

பொறுவினின் றருளு முதற்றனிப் பொருளே புண்ணியம் விளே கின்ற புலமே, மறுவினின் றோங்கும் பொழிற்றிரு முல்லே வாயில் வாழ் மாசிலா மணியே, புறுமைய னல்லேன் றென்றுதொட் டுனது பூங்கழற் கன்புபூண் டவன்கா, ணெறுநினேந் தடைந்தா யென்று கே ளாம விருப்பதுன் றிருவருட் கியல்போ. (கூ)

பொன்னேயுற் றவனு மயனுநின் றறியாப் புண்ணியா கண்ணுத ற் கரும்பே, மன்னனே மருந்தே வளர்திரு முல்லே வாயில்வாழ் மா சிலா மணியே, யுன்னே நான் கனவி னிடத்தும்விட் டொழியே னுன் றிரு வடித்துணே யறிய, வென்னேயீன் றவனே முகமறி யார்போ வி ருப்பதுன் றிருவருட் கியல்போ. (க0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ-வது திருமுறை.

எழுத்தறியும்பெருமான்மாலே.

கொச்சகக்கலிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிந்தை மயங்கித் தியங்குகின்ற நாயேனே
முந்தை வினேதொலேத்துன் மொய்கழற்கா ளாக்காதே
நிந்தையுறு நோயா னிசைழவைத்த னீதியதோ
வெந்தைநீ யொற்றி யெழுத்தறியும் பெருமானே. (க)

மத்தனேவன் னெஞ்சகனே வஞ்சகனே வன்பிணிகொள்
பித்தனேவீ ணுட்போக்கும் பேயேனே நாயேனே

முத்தனையா யுன்றன் முளரித்தாட் காளாக்க
வெத்தனைநாட் செல்லு மெழுத்தறியும் பெருமானே. (உ)

நன்னெறிசே ரன்பர்தமை நாடிடவு நின்புகழின்
சென்னெறியைச் சேர்ந்திடவுஞ் செய்தா யெனக்குனக்கு
முன்னறியேன் பின்னறியேன் மூடனேன் கைமாறிங்
கென்னறிவே னையா வெழுத்தறியும் பெருமானே. (௩)

மைப்படியுங் கண்ணார் மயலுழக்கச் செய்வாயோ
கைப்படிய வுன்றன் கழல்கருதச் செய்வாயோ
விப்படியென் றப்படியென் றென்னறிவே னுன்சித்த
மெப்படியோ வையா வெழுத்தறியும் பெருமானே. (௪)

நில்லா வுடம்பை நிலையென்றே நேசிக்கும்
பொல்லாத நெஞ்சப் புலையனே னிவ்வுலகிற்
சொல்லா மனநோயாற் சோர்வுற் றலையுமல்ல
லெல்லா மறிவா யெழுத்தறியும் பெருமானே. (௫)

தீதறிவே னன்கணுவுஞ் செய்யேன்வீ ணாட்போக்கும்
வாதறிவேன் வஞ்சகனேன் வல்வினையேன் வாய்மையிலேன்
சூதறிவேன் மாலயனுஞ் சொல்லரிய நின்பெருமை
யாதறிவே னையா வெழுத்தறியும் பெருமானே. (௬)

மாறாத வன்பிணியான் மாழாந்து நெஞ்சயர்ந்தே
கூறாத துன்பக் கொடுங்கடற்குள் வீழ்ந்தடியே
னாறா தரற்றி யழுகின்றே னின்செவியி
லேறாதோ வையா வெழுத்தறியும் பெருமானே. (௭)

உண்ணாடும் வல்வினையா லோயாப் பிணியுழந்து
புண்ணாக நெஞ்சம் புழுங்குகின்றேன் புண்ணியனே
கண்ணாளா வுன்றன் கருணை யெக்களிக்க
வெண்ணாயோ வையா வெழுத்தறியும் பெருமானே. (அ)

புன்செய்கை மாருப் புலையமட மங்கையர்தம்
வன்செய்கை யாலே மயங்குகின்ற வஞ்சகனேன்
கொன்செய்கை மாருத கூற்றன் வருவானே
லென்செய்வே னையா வெழுத்தறியும் பெருமானே. (க)

சங்குடையான் ருமனையான் ருண்முடியுங் காண்பரிதாங்
கொங்குடைய கொன்றைக் குளிர்சடையாய் கோதையொரு
பங்குடையா யேழைமுகம் பாராது தள்ளிவிட்டா
லெங்கடைவே னையா வெழுத்தறியும் பெருமானே. (க0)

பூமாந்தும் வண்டெனநின் பொன்னருளைப் புண்ணியர்க
டாமாந்தி நின்னடிக்கீழ்ச் சார்ந்துநின்ரு ரையோநான்
காமாந்த காரமெனுங் கள்ளுண்டு கண்மூடி
யேமாந்தே னெற்றி யெழுத்தறியும் பெருமானே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ-வது திருமுறை.

அம்மைதிருப்பதிகம்.

இரட்டைக்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உலகினுயிர் வகையுவகை யுறவினிய வருளமுத முதவுமா நந்த சிவையே - யுவமைசொல வரியவொரு பெரியசிவ நெறிதனை யுணர்த்துபே ரின்ப நிதியே, யிலகுபர வபரநிலை யிசையுமவ ரவர்பருவ மியலுற வுளங்கொள் பரையே - யிருமைநெறி யொருமையுற வருமைபெறு பெருமைதனை யீந்தெனை யளித்த வறிவே, கலகமுறு சகசமல விருளகல வெளியான காட்சியே கருணை நிறைவே - கடகரட விமலகய முகவமுது மறுமுகக் கநவமுது முதவு கடலே,யலகில்வள நிறையுமொரு தில்லையம் பதிமேவு மண்ணலார் மகிழு மணியே-யகிலாண்ட முஞ்சரா சரமுமீன் றருள்பரசி வாநந்த வல்லி யுமையே.

இக்கணமி ருந்தவிம் மெய்யென்ற பொய்க்கூடா யினிவரு கணப்போ திலே - யிடியா திருக்குமோ விடியுமோ வென்செய்கோ மென்செய்கோ மிடியு மெனில் யாந், தெக்கண நடக்கவரு மக்கணம் பொல்லாத தீக்கண மிருப்ப தென்றே - சிந்தைநைந் தயராத வண்ணநல் லருடந்த திகழ்பரம சிவசத் தியே, யெக்கணமு மேத்துமொரு முக்கணி பரம்பரை யிமாசல குமாரி விமலை - யிறைவிடை ரவியமலை யெனமறைக ளேத்திட விருந்தரு டருந்தே வியே, யக்சணுத லெம்பிரான் றில்லையம் பதிமருவு மண்ணலார் மகிழு மணியே - யகிலாண்ட முஞ்சரா சரமுமீன் றருள்பரசி வாநந்த வல்லி யுமையே.

பொய்யாத மொழியுமயல் செய்யாத செயலும்வீண் போகாத நாளும் விடயம் - புரியாத மனமுமுட் பிரியாத சாந்தமும் புந்திதளராத நிலையு, மெய்யாத வாழ்வும்வே றெண்ணாத நிறைவுநினை யென்றுமற வாத நெறியு - மிறவாத தகவுமேற் பிறவாத கதியுமிவ் வேழையேற் கருள்செய் கண்டாய், கொய்யாது குவியாது குமையாது மணம்வீசு கோமளத் தெய்வ மலரோ - கோவாத முத்தமே குறையாத மதியமே கோடாத மணிவி ளக்கே, யைய்யா நநங்கொண்ட தில்லையம் பதிமருவு மண்ணலார் மகிழு மணியே - யகிலாண்ட முஞ்சரா சரமுமீன் றருள்பரசி வாநந்த வல்லி யுமையே. (ரு)

சூரிட்ட நடையிலென் போரிட்ட மனதைநான் சொல்லிட்ட முட்ன லைத்துத் - துன்றிட்ட மோகமெனு நன்றிட்ட வமுதுண்டு சும்மா விருத்தி யென்முற், காரிட் டிதற்குமுன் யாரிட்ட சாபமோ கண்டிலே னம்மம்ம வோர் - கணமேனு நில்லாது பொல்லாது புவியிற் கறங்கெனச் சுழல்கின் றதே, தாரிட்ட நீயருட் சீரிட்டி டாயெனிற் முழ்பிறவி தன்னி லதுதான் - றன்னைவீழ்த் துவதன்றி யென்னையும் வீழ்த்துமித் தமியனே னென்செய் குவே, ஞாரிட்ட சடையாளர் தில்லையம் பதிமருவு மண்ணலார் மகிழு மணியே - யகிலாண்ட முஞ்சரா சரமுமீன் றருள்பரசி வாநந்த வல்லி யுமையே. (சு)

நீறணிந் தொளிரக்க மணிதரித் துயர்சைவ நெறிநின் றுணக்கு ரியவோர் - நிமலமுறு மைந்தெழுத் தண்ணிலை யுறக்கொண்டு

நின்னடிப் பூசை செய்து, வீறணிந் தென்றுமொரு தன்மைபெறு சிவஞான வித்தகர்ப தம்ப ரவுமோர் - மெய்ச்செல்வ வாழ்க்கையில் விருப்பமுடை யேனிது விளைந்தருள வேண்டு மமுதே, பேறணிந் தயன்மாலு மிந்திர னுமறிவரிய பெருமையை யணிந்த வமுதே - பிர சமலர் மகள்கலைசொன் மகள்விசய மகண்முதற் பெண்கள்சிர மேவு மணியே, யாறணிந் திடுசடையர் தில்லையம் பதிமருவு மண்ணலார் மகிழு மணியே - யகிலாண்ட முஞ்சரா சரமுமீன் றருள்பரசி வாந ந்த வல்லி யுமையே, (௬)

திருச்சிற்றம்பலம்.

க-வது திருமுறை.

வடிவுடை மாணிக்கமாலை.

கட்டளைக்கலித்துறை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கடலமு தேசெங் கரும்பே யருட்கற் பகக்கனியே
யுடலுயி ரேயுயிர்க் குள்ளுணர் வேயுணர் வுள்ளொளியே
யடல்விடை யாரொற்றி யாரிடங் கொண்ட வருமருந்தே
மடலவிழ் ஞான மலரே வடிவுடை மாணிக்கமே. (க)

அணியே யணிபெறு மொற்றித் தியாகர்தம் மன்புறுசற்
குணியேயெம் வாழ்க்கைக் குலதெய்வ மேமலைக் கோன்றவமே
பணியேன் பிழைபொறுத் தாட்கொண்ட தெய்வப் பதிகொள்சிந்தா
மணியேயென் கண்ணுண் மணியே வடிவுடை மாணிக்கமே. (உ)

மானேர் விழிமலை மானேயெம் மானிடம் வாழ்மயிலே
கானே ரளகப் பசுங்குயி லேயருட் கட்கரும்பே
தேனே திருவொற்றி மாநகர் வாழுஞ் சிவசத்தியே
வானே கருணை வடிவே வடிவுடை மாணிக்கமே. (௩)

பொருளே யடியர் புகலிட மேயொற்றிப் பூரணன்றண்
ணருளேயெம் மாருயிர்க் காந்துணை யேவிண் ணவர்புகழுந்

தெருளேமெய்ஞ் ஞானத் தெளிவே மறைமுடிச் செம்பொருளே
மருளேத நீக்கு மொளியே வடிவுடை மாணிக்கமே. (ச)

திருமாலு நான்முகத் தேவுமுன் னுண்மிகத் தேடமனத்
தருமா லுழக்க வனலுரு வாகி யமர்ந்தருளும் [மலை
பெருமானெம் மானொற்றிப் பெம்மான்கைம் மான்கொளும் பித்தன்
மருமா னிடங்கொள்பெண் மானே வடிவுடை மாணிக்கமே. (ரு)

உன்னே ரருட்டெய்வங் காணேன் மனத்து முனைக்கப்படாப்
பொன்னேயப் பொன்னற் புதவொளி யேமலர்ப் பொன்வணங்கு
மன்னேயெம் மாருயிர்க் கோருயி ரேயொற்றி யம்பதிவாழ்
மன்னே ரிடம்வளர் மின்னே வடிவுடை மாணிக்கமே. (சு)

கண்ணேயக் கண்ணின் மணியே மணியிற் கலந்தொளிசெய்
விண்ணே வியனொற்றி யூரண்ணல் வாமத்தில் வீற்றிருக்கும்
பெண்ணே மலைபெறும் பெண்மணி யேதெய்வப் பெண்ணமுதே
மண்ணேய நீத்தவர் வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே. (எ)

மலையான் றவஞ்செய்து பெற்றமுத் தேயொற்றி வாழ்கனகச்
சிலையான் மணக்க மணக்குந்தெய் வீகத் திருமலரோ
யலையான் மலிகடற் பள்ளிகொண் டான்றெழு மாரமுதே
வலையா னருமை மகளே வடிவுடை மாணிக்கமே. (அ)

காமம் படர்நெஞ் சுடையோர் கனவினுங் காணப்படாச்
சேமம் படர்செல்வப் பொன்னே மதுரச் செழுங்கனியே
தாமம் படரொற்றி யூர்வாழ் பவளத் தனிமலையின்
வாமம் படர்பைங் கொடியே வடிவுடை மாணிக்கமே. (கூ)

நாலே யெனுமறை யந்தங்க ளின்னமு நாடியெனைப்
போலே வருந்த வெளியொளி யாயொற்றிப் புண்ணியர்தம்
பாலே யிருந்த நினைத்தங்கை யாகப் பகரப்பெற்ற
மாலே தவத்திற் பெரியோன் வடிவுடை மாணிக்கமே. (க0)

சோலையிட் டார்வய லூரொற்றி வைத்துத்தன் றொண்டரன்பின்
வேலையிட் டாற்செயும் பித்தனை மெய்யிடை மேவுகரித்
தோலையிட் டாடுந் தொழிலுடை யோனைத் துணிந்துமுன்னாண்
மாலையிட் டாயிஃ தென்னே வடிவுடை மாணிக்கமே. (கக)

பின்னின்ற பிள்ளையின் மேலார்வந் தாய்க்கெனப் பேசுவர்நீ
முன்னின்ற பிள்ளையின் மேலாசை யுள்ளவர் மொய்யசுரர்
கொன்னின்ற போர்க்கிளம் பிள்ளையை யேவக் கொடுத்ததென்னே
மன்னின்ற வொற்றி மயிலே வடிவுடை மாணிக்கமே. (கஉ)

பையாளு மல்குற் சுரர்மட வார்கள் பலருளுமிச்
செய்யாளும் வெண்ணிற மெய்யாளு மெத்தவஞ் செய்தனரோ
கையாளு நின்னடிக் குற்றேவல் செய்யக் கடைக்கணித்தாய்
மையாளுங் கண்ணொற்றி வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே. (கரு)

கலைமக ளோநின் பணியையன் போடுங் கடைப்பிடித்தா
ளலைமக ளோவன் பொடுபிடித் தாளெற் கறைதிகண்டாய்
தலைமக ளேயருட் டாயேசெவ் வாய்க்கருந் தாழ்குழற்பொன்
மலைமக ளேயொற்றி வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே. (கச)

பொன்னோடு வாணியென் போரிரு வோரும் பொருணற்கல்வி
தன்னோ டருளுந் திறநின்குற் றேவலைத் தாங்கிநின்ற
பின்னோ வலததன் முன்னோ தெளிந்திடப் பேசுகநீ
மன்னோ டெழிலொற்றி யூர்வாழ் வடிவுடை மாணிக்கமே. (கரு)

அனம்பொறுத் தான்புக ழொற்றிநின் னாயக னங்குமிழித்
தனம்பொறுத் தாளொரு மாற்றானைத் தன்முடி தன்னில்வைத்தே
தினம்பொறுத் தானது கண்டுஞ் சினமின்றிச் சேர்ந்தநின்போன்
மனம்பொறுத் தாரெவர் கண்டாய் வடிவுடை மாணிக்கமே. (கசு)

ஒருரு வாயொற்றி யூரமர்ந் தார்நின் னுடையவர்பெண்
ணீருரு வாகுநின் மாற்றாளை நீதெளி யாத்திறத்தி

வீருரு வாக்கிச் சுமந்தா ரதனை நினைந்திலையே
வாருரு வார்கொங்கை நங்காய் வடிவுடை மாணிக்கமே. (௧௭)

சேய்க்குற்றந் தாய்பொறுத் தேடா வருகெனச் செப்புவளிந்
நாய்க்குற்ற நீபொறுத் தாளுதல் வேண்டு நவின்மதியின்
றேய்க்குற்ற மாற்றுந் திருவொற்றி நாதர்தந் தேவியன்பர்
வாய்க்குற்ற நீக்கு மயிலே வடிவுடை மாணிக்கமே. (௧௮)

வெள்ளங் குளிருஞ் சடைமுடி யோனொற்றி வித்தகன்ற
னுள்ளங் குளிரமெய் பூரிப்ப வானந்த மூற்றெடுப்பத்
தெள்ளங் குளிரின் னமுதே யளிக்குஞ்செவ் வாய்க்குமுத
வள்ளங் குளிர்முத்த மானே வடிவுடை மாணிக்கமே. (௧௯)

வான்றேட நான்கு மறைதேட மாலுடன் வாரிசமே
லான்றேட மற்றை யருந்தவர் தேடவென் னன்பின்மையால்
யான்றேட வென்னுளஞ் சேரொற்றி யூரெம் மிருநிதியே
மான்றேடும் வாட்கண் மயிலே வடிவுடை மாணிக்கமே. (௨௦)

முத்தேவர் * விண்ணன் முதற்றேவர் சித்தர் முனிவர்மற்றை
யெத்தே வருநின் னடிநினை வார்நினைக் கின்றிலர்தாஞ்
செத்தே பிறக்குஞ் சிறியரன் றேயொற்றித் தேவர்நற்று
மத்தேவர் வாம மயிலே வடிவுடை மாணிக்கமே. (௨௧)

திருநா ணினைத்தொழு நன்னா டொழாமற் செலுத்தியநாள்
கருநா ளெனமறை யெல்லாம் புகலுங் கருத்தறிந்தே
யொருநா ளினுநின் றனைமற வாரன்ப ரொற்றியில்வாழ்
மருநாண் மலர்க்குழன் மானே வடிவுடை மாணிக்கமே. (௨௨)

வாணா ளடைவர் வறுமையு றார்நன் மனைமக்கள்பொன்
பூணா ளிடம்புகழ் போதம் பெறுவர்பின் புன்மையொன்றுங்
காணார்நின் னாமங் கருதுகின் றோரொற்றிக் கண்ணுதல்பான்
மாணார்வ முற்ற மயிலே வடிவுடை மாணிக்கமே. (௨௩)

திருச்சிற்றம்பலம்.

---

* விண்ணன் எ-து. இந்திரன்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தணிகைப்பதிகம்.

பிரார்த்தனைமாலை.

கட்டளைக்கலித்துறை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சீர்கொண்ட தெய்வ வதனங்க ளாறுந் திகழ்கடப்பந்
தார்கொண்ட பன்னிரு தோள்களுந் தாமரைத் தாள்களுமோர்
கூர்கொண்ட வேலு மயிலுநற் கோழிக் கொடியுமருட்
கார்கொண்ட வண்மைத் தணிகா சலமுமென் * கண்ணுற்றதே. (க)

கண்மூன் றுறுசெங் கரும்பின்முத் தேபதங் கண்டிடுவான்
மண்மூன் றுலகும் வழுத்தும் பவள மணிக்குன்றமே
திண்மூன்று நான்கு புயங்கொண் டொளிர்வச் சிரமணியே
வண்மூன் றலர்மலை வாழ்மயி லேறிய மாணிக்கமே. (உ)

மாணித்த ஞான மருந்தேயென் கண்ணி னுண் மாமணியே
யாணிப்பொன் னேயென தாருயி ரேதணி காசலனே
தாணிற்கி லேனினைத் தாழாத வஞ்சர் தமதிடம்போய்ப்
பேணித் திரிந்தன னந்தோவென் செய்வனிப் பேதையனே. (ங)

கல்லாத வீனர்தம் பாற்சென் றிரந்து நவைப்படுதன்
மல்காத வண்ண மருள்செய்கண் டாய்மயில் வாகனனே

* கண்ணுற்றதென்பது ஒருமை பன்மை மயக்கம்.

பல்காத னீக்கிய நல்லோர்க் கருளும் பரஞ்சுடரோ
யல்காத வண்மைத் தணிகா சலத்தி லமர்ந்தவனே. (௪)

கொள்ளுண்ட வஞ்சர்தங் கூட்டுண்டு வாழ்க்கையிற் குட்டுண்டுமேற்
றுள்ளுண்ட நோயினிற் சூடுண்டு மங்கையர் தோய்வெனுமோர்
கள்ளுண்ட நாய்க்குன் கருணையுண் டோநற் கடலமுதத்
தெள்ளுண்ட தேவர் புகழ்தணி காசலச் சிற்பரனே. (௫)

போற்றே னெனினும் பொறுத்திடல் வேண்டும் புவிநடையாஞ்
சேற்றே விழுந்து தியங்குகின் றேனைச் சிறிதுமினி
யாற்றே னெனதர சேயமு தேயெ னருட்செல்வமே
மேற்றேன் பெருகு பொழிற்றணி காசல வேலவனே. (௬)

வானோர் குடிகளை வாழ்வித்த தெய்வ மணிச்சுடரோ
நானோ ரெளியனென் றன்பறுத் தாளென நண்ணிநின்றே
னேனோநின் னெஞ்ச மிரங்காத வண்ண மிருங்கணிப்பூந்
தேனோ டருவி பயிலுந் தணிகைச் சிவகுருவே. (௭)

செங்கையங் காந்த ளனையமின் னார்தந் திறத்துழன்றே
வெங்கய முண்ட விளவாயி னேன்விறல் வேலினையோ
ரங்கையி லேந்திய வையா குறவ ரரிதிற்பெற்ற
மங்கை மகிழுந் தணிகேச னேயருள் வந்தெனக்கே. (௮)

அடியே னெனச்சொல்வ தல்லானின் னுளடைந் தாளைக்கண்டே
துடியே னருண கிரிபாடு நின்னரு டோய்புகழைப்
படியேன் பதைத்துரு கேன்பணி யேன்மனப் பந்தமெலாங்
கடியேன் றணிகையைக் காணேனென் செய்வெனெங் காதலனே. ()

தணியாத துன்பத் தடங்கட னீங்கநின் றண்மலர்த்தாட்
பணியாத பாவிக் கருளுமுண் டோபசு பாசமற்றோர்க்
கணியாக நின்ற வருட்செல்வ மேதணி காசலனே
யணியாத வன்முத லாமட்ட மூர்த்த மடைந்தவனே. (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

எண்ணப்பத்து.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அணிகொள் வேலுடை யண்ணலே நின்றிரு வடிகளை யன்போடு
பணிகி லேனக முருகிநின் றுடிலேன் பாடிலேன் மனமாயைத்
தணிகி லேன்றிருத் தணிகையை நினைகிலேன் சாமிநின் வழிபோதத்
துணிகி லேனிருந் தென்செய்தேன்பாவியேன்றுன்பமுமெஞ்சேனே.

இருப்பு நெஞ்சகக் கொடியனேன் பிழைதனை யெண்ணுறே லினிவ
கருப்பு காவணங் காத்தரு ளையனே கருணையங் கடலேயென் [ஞ்சக்
விருப்பு ளூறிநின் றூேங்கிய வமுதமே வேலுடை யெம்மானே
தருப்பு காவினன் விலகுறுந் தணிகைவாழ் சாந்தசற் குணக்குன்றே.

குன்று நேர்பிணித் துயரினல் வருந்திநின் குரைகழல் கருதாத
துன்று வஞ்சகக் கள்ளனே னெஞ்சகத் துயரறுத் தருள்செய்வா
னின்று மாமயின் மீதினி லேறியிவ் வேழைமுன் வருவாயேல்
நன்று நன்றதற் கென்சொல்வார் தணிகைவாழ் நாதநின் னடியாரோ.

யாரை யுந்துணை கொண்டிலே னின்னடி யிணைதுணை யல்லானின்
பேரை யுன்னிவாழ்ந் திடும்படி செய்வையோ பேதுறச் செய்வாயோ
பாரை யும்முயிர்ப் பரப்பையும் படைத்தருள் பகவனே யுலகேத்துஞ்
சீரை யுற்றிடுந் தணிகையங் கடவுணின் றிருவுள மறியேனே. (ச)

உளங்கொள் வஞ்சக நெஞ்சர்த மிடமிட ருழந்தக முலைவுற்
றேன், வளங்கொ ணின்பத மலர்களை நாடொறும் வாழ்த்திலே
னென்செய்கேன், குளங்கொள் கண்ணனுங் கண்ணனும் பிரமனுங்
குறிக்கரும் பெருவாழ்வே, தளங்கொள் பொய்கைசூழ் தணிகையம்
பதியில்வாழ் தனிப்பெரும் புகழ்த்தேவே. (ரு)

திருச்சிற்றம்பலம்.

குறையிரந்தபத்து.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சீர்பூத்த வருட்கடலே கரும்பே தேனே செம்பாகே யெனது குலதெய்வ மேநற், கூர்பூத்த வேன்மலர்க்கை யரசே சாந்த குணக்குன்றே தணிகைமலைக் கோவே ஞானப், பேர்பூத்த நின்புகழைக் கருதி யேழை பிழைக்கவருள் செய்வாயோ பிழையை நோக்கிப்,பார்பூத்த பவத்திலுற விடினென் செய்கேன் பாவியே னந்தோவன் பயந்தீ ரேனே. (௧)

தீராத துயர்க்கடலி லழுந்தி நாளுந் தியங்கியழு தேங்குமிந்தச் சேய்க்கு நீகண், பாராத செயலென்னே யெந்தா யெந்தாய் பாவியென விட்டனையோ பன்னா ளாக, வேராய வருடருவா யென்றே யேமாந் திருந்தேனே யென்செய்கேன் யாரு மில்லேன், சீராருந் தணிகைவரை யமுதே யாதி தெய்வமே நின்கருத்தைத் தெளிந்திலேனே. (௨)

தெளிக்குமறைப் பொருளேயெ னன்பே யென்றன் செல்வமே திருத்தணிகைத் தேவே யன்பர், களிக்குமறைக் கருத்தேமெய்ஞ் ஞான நீதிக்கடவுளே நின்னருளைக் காணே னின்றுஞ்,சுளிக்குமிடித் துயரும்யமன் கயிறு மீனத் தொடர்புமலத் தடர்புமனச் சோர்வு மந்தோ, வளிக்குமெனை யென்செயுமோ வறியே னின்ற னடித்துணையே யுறுதுணைமற் றன்றி யுண்டோ. (௩)

உண்டாய வுலகுயிர்க டம்மைக் காக்க வொளித்திருந்தவ் வுயிர்வினைக ளொருங்கே நாளுங், கண்டாயே யிவ்வேழை கலங்குந் தன்மை காணாயோ பன்னிரண்டு கண்கள் கொண்டோய், தண்டாத நின்னருட்குத் தகுமோ விட்டாற் றருமமோ தணிகைவரைத் தலத்தின் வாழ்வே,விண்டாதி தேவர்தொழு முதலே முத்தி வித்தேசொற் பதங்கடந்த வேற்கை யானே. (௪)

கையாத வன்புடையா ரங்கை மேவுங் கனியேயென் னுயிரே யென் கண்ணே யென்றும், பொய்யாத பூரணமே தணிகை ஞானப் பொருளேநின் பொன்னருளிப் போதியான் பெற்று,லுய்யாத குறை யுண்டோ துயர்சொல் லாம லோடுமே யமன்பாச மோய்ந்து போ மென், னையாநின் னடியரொடு வாழ்கு வேனிங் காருனையல் லாலெ னக்கின்றருள்செய் வாயே. (ரு)

வாய்க்குமுன் தருளென்றே யந்தோ நாளும் வழிபார்த்திங் கிளைக்கின்றேன் வருத்தும் பொல்லா, நோய்க்குமுறு துயர்க்குமிலக் கானேன் மாழ்கி நொந்தேனின் னருள்காணே னுவலும் பாசத்,தே ய்க்குமவன் வரிலவனுக் கியாது சொல்வே னென்செய்கேன் றுனை யறியா வேழை யேனே, தாய்க்குமர குருவேதென் றணிகைமேவுஞ் சோதியே யிரங்காயோ தொழும்பா லற்கே. (சு)

ஆளாயோ துயராளக்கர் வீழ்ந்து மாழ்கி யையாவோ வெனுமு றையை யந்தோ சற்றுங், கேளாயோ யென்செய்கே னெந்தா யுன் பர் கிளத்துமுன தருளெனக்குக் கிடையா தாகி, ளாயோர் நடுவ ன்வரி லென்செய் வானே நாயினேனென்சொல்வே னுனுவேனோ, தோளாவோர் மணியேதென் றணிகை மேவுஞ் சுடரோயென் னறிவே சிற் சுகங்கொள் வாழ்வே. (எ)

வாழ்வேநற் பொருளேநன் மருந்தே ஞான வாரிதியே தணிகை மலை வள்ள லேயான், பாழ்வேலை யெனுங்கொடிய துயருண் மாழ் இப் பதைத்தையா முறையோநின் பதத்துக் கென்றே, தாழ்வேனீ தறிந்திலையே நாயேன் மட்டுந் தயவிலையோ நான்பாவி தானோ பார் க்கு, ளாழ்வேனென் றயல்விட்டா னீதியேயோ வச்சோவீங் கென் செய்கே னண்ணு லண்ணல். (அ)

அண்ணுவே நின்னடியை யன்றி வேறோ ராதரவிங் கறியேனெ ஞ் சழிந்து துன்பாற், புண்ணுவேன் றன்னையின்னும் வஞ்சர் பாற் போய்ப் புலந்துமுக வாட்டமுடன் புலம்பி நிற்கப், பண்ணுதே யா வனிவன் பாவிக் குள்ளும் படுபாவி யென்றென்னைப் பரிந்து தள்ள,

வெண்ணுதே யான்மிகவு மேழை கண்டா யிசைக்கரிய தணிகையில் வீற்றிருக்குங் கோவே. (கூ)

கோவேநற் றணிகைவளை யமர்ந்த ஞான குலமணியே குகனே சற் குருவே யார்க்குந், தேவேயென் விண்ணப்ப மொன்று கேண்மோ சிந்தைதனி னினைக்கவருள் செய்வாய் நாளும், பூவேயு மயன்றிருமால் புலவர் முற்றும் போற்றுமெழிற் புரந்தரனைப் புவியு மோங்கச், சேவேறும் பெருமானிங் கிவர்கள் வாழ்த்தல் செய்துவக்கு நின்னிரண்டு திருத்தாட் சீரோ. (கo)

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஜீ வ சா ட் சி மா லை.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பண்ணேறு மொழியடியர் பரவி வாழ்த்தும் பாதமல ரழகினையிப் பாவி பார்க்கிற், கண்ணேறு படுமென்றோ கனவி லேனுங் காட்டென்றாற் காட்டுகிலாய் கருணை யீதோ, விண்ணேறு மரிமுதலோர்க் கரிய ஞான விளக்கேயென் கண்ணேமெய் வீட்டின் வித்தே, தண்ணேறு பொழிற்றணிகை மணியே ஜீவ சாக்ஷியாய் நிறைந்தருளுஞ் சகச வாழ்வே. (க)

பண்டுமன துவந்துகுணஞ் சிறிது மில்லாப் பாவியேன் றனையாண்டாய் பரிவா லின்று, கொண்டுகுலம் பேசுதல்போ லெளியேன் குற்றங் குறித்துவிடி லென்செய்கேன் கொடிய னேனைக், கண்டுதிருத் தொண்டர்நகை செய்வா ரெந்தாய் கைவிடே லுன்னுணை காண்முக் காலுந், தண்டுளவன் புகழ்தணிகை மணியே ஜீவ சாக்ஷியாய் நிறைந்தருளுஞ் சகச வாழ்வே. (உ)

புன்புலைய வஞ்சகர்பாற் சென்று வீணே புகழ்ந்துமன மயர்ந்துறுகண் பொருந்திப் பொய்யாம், வன்புலைய வயிறோம்பிப் பிறவி

நோய்க்கு மருந்தாய நின்னடியை மறந்தே னந்தோ, வின்புலைய வுயிர்கொள்வான் வரிலென் பாலவ் வியமனுக்கிங் கென்சொல்கே னென்செய் கேனே, தன்புகழ்கா ணருந்தணிகை மணியே ஜீவ சாக்ஷியாய் நிறைந்தருளுஞ் சகச வாழ்வே. (ங)

பெருங்களப மூலமடவா ரென்னும் பொல்லாப் பேய்க்கோட் பட் டாடுகின்ற பித்த னேனுக், கிரும்புலவர்க் கரியதிரு வருளீ வாயே லென்சொல்வா ரடியாரதற் கெந்தா யெந்தாய், கரும்பினிழிந் தொழுகுமருட் சுவையே முக்கட் கனிகனிந்த தேனேயென் கண்ணே ஞானந், தரும்புனிதர் புகழ்தணிகை மணியே ஜீவ சாக்ஷியாய் நிறைந்தருளுஞ் சகச வாழ்வே. (ச)

கல்லளவா நெஞ்சமென வஞ்ச மாதர் கண்மாய மெனுங்கயிற் றாற் கட்டுவித்துச், சொல்லளவாத் துன்பமெனுங் கடலில் வீழ்த்தச் சோர்கின்றே னந்தோநற் றுணையொன் றில்லேன், மல்லளவாய்ப் பவமாய்க்கு மருந்தா முன்றன் மலர்ப்பாதப் புணைதந்தால் மயங்கே னெந்தாய், சல்லமுலாத் தருந்தணிகை மணியே ஜீவ சாக்ஷியாய் நிறைந்தருளுஞ் சகச வாழ்வே. (ரு)

அன்னைமுத லாம்பந்தத் தழுங்கி நாளு மலைந்துவயி றேம்பிமன மயர்ந்து நாயேன், முன்னைவினை யாற்படும்பா டெல்லாஞ் சொல்லி முடியேன்செய் பிழைகருதி முனியே லையா, பொன்னைநிக ரருட்குன்றே யொன்றே முக்கட் பூமணமே நறவேநற் புலவர் போற்றத், தன்னைநிகர் தருந்தணிகை மணியே ஜீவ சாக்ஷியாய் நிறைந்தருளுஞ் சகச வாழ்வே. (சா)

பன்னரும்வன் றுயரானெஞ் சழிந்து நாளும் பதைத்துருகி நின்னருட்பால் பருகக் கிட்டா, துன்னரும்பொய் வாழ்க்கையெனுங் கானத் திந்த வூர்நகைக்கப் பாவியழ லுணர்ந்தி லாயோ, வென்னருமை யப்பாவென் னையா வென்ற னின்னுயிர்க்குத் தலைவாவிங் கெவர்க்குந் தேவா, தன்னியற்சீர் வளர்தணிகை மணியே ஜீவ சாக்ஷியாய் நிறைந்தருளுஞ் சகச வாழ்வே. (எ)

கோவேநின் பதந்துதியா வஞ்ச நெஞ்சக் கொடியோர்பான் மனவருத்தங் கொண்டாழ் கின்றேன், சாவேனு மல்ல னின்பொன் னருளைக் காணே னடியேனே யுய்யும்வண்ணந் தருவ தென்றோ, சேவேறுஞ் சிவபெருமா னரிதி னீன்ற செல்வமே யருண்ஞானத் தேனே யன்பர், தாவேதந் தெறுந்தணிகை மணியே ஜீவ சாக்ஷியாய் நிறைந்தருளுஞ் சகச வாழ்வே. (அ)

ஓயாது வருமிடியான் வஞ்சர் பாற்சென் றுளங்கலங்கி நாணி யிரந் துழன்றெந் நாளும், மாயாத துயரடைந்து வருந்தித் தெய்வ மருந்தாய நின்னடியை மறந்திட் டேனே, தாயாகித் தந்தையாய்த் தமராய் ஞான சற்குருவாய்த் தேவாகித் தழைத்த வொன்றே,சாயாத புகழ்த்தணிகை மணியே ஜீவ சாக்ஷியாய் நிறைந்தருளுஞ் சகச வாழ்வே. (கூ)

மின்னனு மிடைமடவா ரல்குலாய வெங்குழியில் வீழ்ந்தாழ்ந்து மெலிந்தே னல்லா,லெந்நாளு முனைப்போற்றி யறியே னென்னே யேழைமதி கொண்டேனிங் கென்செய் கேனே,யன்னுயென் னப்பாவென் றரற்று மன்பர்க் காரமுதே யருட்கடலே யமரர் கோவே,தன்னார்வத் தமர்தணிகை மணியே ஜீவ சாக்ஷியாய் நிறைந்தருளுஞ் சகச வாழ்வே. (கo)

வன்சொலினு ரிடையடைந்து மாழ்கு மிந்த மாபாவி யேன்குறையை வகுத்து நாளு, மென்சொலினு மிரங்காம லந்தோ வாளா விருக்கின்று யென்னேநின் னிரக்க மெந்தா, யின்சொலடி யவர்மகிழு மின்ப மேயுள் ளிருளகற்றுஞ் செஞ்சுடரோ யெவர்க்குங் கோவே, தன்சொல்வளர் தருந்தணிகை மணியே ஜீவ சாக்ஷியாய் நிறைந்தருளுஞ் சகச வாழ்வே. (கக)

மீளாத வன்றுயர்கொண் டினர் தம்மான் மெலிந் துநினை யழைத்தலறி விம்மா நின்றேன்,கேளாத கேள்வியெலாங் கேட்பிப் பாய்நீ கேட்கிலையோ வென்னளவிற் கேள்வி யின்றோ, மாளாத தொண்டரக விருளை நீக்கு மதியேசிற் சுகஞான மழைபெய் விண்ணே, தாளா

ளர் புகழ்தணிகை மணியே ஜீவ சாக்ஷியாய் நிறைந்தருளுஞ் சகச வாழ்வே. (௧௨)

மண்ணினுன் மங்கையராற் பொருளாலந்தோ வருந்திமன மய ங்கிமிக வாடி நின்றேன், புண்ணியா நின்னருளை யின்னுங் காணேன் பொறுத்துமுடி யேன்றுயரம் புகல்வ தென்னே, யெண்ணினு லள ப்பரிய பெரிய மோன வின்பமே யன்பர்தம திதயத் தோங்குந்,தண் ணினுற் பொழிற்றணிகை மணியே ஜீவ சாக்ஷியாய் நிறைந்தருளுஞ் சகச வாழ்வே. (௧௩)

திருச்சிற்றம்பலம்.

மருண்மாலைவிண்ணப்பம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மணியே யடியேன் கண்மணியே மருந்தே யன்பர் மகிழ்ந்தணியு
மணியே தணிகை யரசேதெள் ளமுதே யென்ற னுருயிரே
பிணியேய் துயரால் வருந்திமனப் பேயா லலைந்து பிறழ்கின்றேன்
றணியேன் முக நின்னருளைத் தருத லிலையேற் முழ்வேனே. (௧)

தாழ்வேன் வஞ்ச நெஞ்சகர்பாற் சார்வேன் றனச்குன் னருடந்தால்
வாழ்வே னிலையே லென்செய்கேன் வருத்தம் பொறுக்க மாட்டேனே
யேழ்வே தனையுங் கடந்தவர்த மின்பப் பெருக்கே யென்னுயிரே[சே
போழ்வேற்கரங்கொள்புண்ணியனேபுகழ்சேர்தணிகைப்பொருப்பர

இருப்பேன் றுயர்வாழ் வினிலெனினு மெந்தாய் நினது பதங்காணும்
விருப்பே னயன்மான் முதலோரை வேண்டே னருள வேண்டாயோ
திருப்பே ரொளியே யருட்கடலே தெள்ளா ரமுதே திருத்தணிகைப்
பொருப்பே மகிழ்ந்த புண்ணியமே புனித ஞான போதகமே. (௩)

போதா னந்த வருட்கனியே புகலற் கரிய பொருளேயென்
னுதா தணிகை மலையரசே நல்லோர் புகழு நாயகனே

யோதா தவமே வருந்துயரா லுழன்றே பிணியி லுலைகின்றே
னேதா முனதின் னருளியா திருந்தா லந்தோ வெளியேற்கே. (௪)

எளியே னினது திருவருளுக் கெதிர்நோக் குற்றே யிரங்குகின்ற
களியே னெனைநீ கைவிட்டாற் கருணைக் கியல்போ கற்பகமே
யளியே தணிகை யருட்சுடரே யடிய ருறவே யருண்ஞானத்
துளியேயமையுமெனக்கெந்தாய்வாவென்றொருசொற்சொல்லாயே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேட்கைவிண்ணப்பம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

மன்னே யென்ற னுயிர்க்குயிரே மணியே தணிகை மலைமருந்தே
யன்னே யென்னை யாட்கொண்ட வரசே தணிகை யையாவே
பொன்னே ஞானப் பொங்கொளியே புனித வருளே பூரணமே
யென்னே யெளியேன் றுயருழத்த லெண்ணி யிரங்கா திருப்பதுவே.

இரங்கா நின்றிங் கலைதருமிவ் வெளியேன் கனவி னிடத்தேனு
மரங்கா வரவி னடித்தோனு மயனுங் காண்டற் கரிதாய
வுரங்கா முறுமா மயின்மேனின் னுருவந் தரிசித் துவப்படையும்
வரங்கா தலித்தேன் றணிகைமலை வாழ்வே யின்று வருவாயோ. (௨)

வருவா யென்று நாடோறும் வழிபார்த் திரங்கி மனந்தளர்ந்தேன்
கருவாய் பவனென் றெனைத்தள்ளக் கருது வாயோ வன்றியரு
ளுருவாய் வந்து தருவாயோ தணிகா சலத்து ளுற்றமர்ந்த
வொருவா வுன்றன் றிருவுளத்தை யுணரே னென்செய் துய்கேனே.

உய்யும் பொருட்டுன்றிருப்புகழை யுளாயே னந்தோவுளைக்கடங்காப்
பொய்யுங் களவு மழுக்காறும் பொருளாக் கொண்டேன் புலையேனை
யெய்யும் படிவந் தடர்ந்தியம னிழுத்துப் பறிக்கி லென்னேயான்
செய்யும் வகையொன் றறியேனே தென்பாற்றணிகைச்செஞ்சுடரே.

செஞ்சொற்சுவையேமெய்ஞ்ஞானச்செல்வப்பெருக்கேதெள்ளமுதே
விஞ்சைப் புலவர் புகழ்தணிகை விளக்கே துளக்கில் வேலோனே
வெஞ்சொற் புகலும் வஞ்சகர்பான் மேவி நின்றூண் மலர்மறந்தே
பஞ்சிற் றமியேன் படும்பாட்டைப் பார்த்து மருட்கண்பார்த்திலையே.

பார்க்கின் றிலையே பன்னிருகண் படைத்து மெளியேன் பாடனைத்தும், தீர்க்கின் றிலையே யென்னே யான் செய்வேன் சிறியேன் சிமானே, போர்க்குன் றொடுசூர் புயக்குன்றம் பொடிசெய் வேற்கைப் புண்ணியனே, சீர்க்குன் றெனுநல் வளத்தணிகைத் தேவே மயிலூர் சேவகனே. (சு)

சேவற் கொடிகொள் குணக்குன்றே சிந்தா மணியே யாவர்கட்கும்
காவற் பதியே தணிகைவளர் கரும்பே கனியே கற்பகமே
மூவர்க் கிறையே மெய்யின்ப முத்த னளித்த முத்தேநற்
றேவர்க் கருணின் சேவடிக்கே விழைந்தேன் யாதுந் தெரியேனே.

தெரியே னுனது திருப்புகழைத் தேவே யுன்றன் சேவடிக்கே
பரியேன் பணியேன் கூத்தாடேன் பாடேன் புகழைப் பரவசமாய்த்
தரியேன் றணிகை தனைக்காணேன் சாகே னேகேன் கும்பிக்கே
யுரியே னந்தோ வேதுகொண்டிங் குய்கேன் யாது செய்கேனே.

செய்வ துனது திருவடிக்காந் திறனே சிந்தை நின்பாலே
வைவ துன்னை நினையாத வஞ்ச கரையே வழுத்திசித
முய்வ துனது திருநாம மொன்றைப் பிடித்தே மற்றொன்று
லெய்வ தறியேன் றிருத்தணிகை யெந்தா யெந்தா யெளியேனே.

எளியே னினது சேவடியா மின்பநறவை யெண்ணி யெண்ணி
யளியே னெஞ்சஞ் சற்றேனு மன்பொன் றில்லே னதுசிறிது [ய்
மொளியேனெந்தா யென்னுள்ளத்தொளித்தேயெவையுமுணர்கின்று
வளியே முதலாய் நின்றருளு மணியே தணிகை வாழ்மன்னே. (௬0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆறெழுத்துண்மை.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எய்தற் கரிய வருட்சுடரோ யெல்லாம் வல்ல விறையோனே
செய்தற் கரிய வளத்தணிகைத் தேவே யுன்ற னாறெழுத்தை
யுய்தற் பொருட்டிங் குச்சரித்தே யுயர்ந்த திருவெண் ணீறிட்டால்
வைதற் கில்லாப் புகழ்ச்சிவரும் வன்கணென்றும் வாராதே. (க)

துன்னு மறையின் முடிவிலொளிர் தூய விளக்கே சுகப்பெருக்கே
யன்னை யனையாய் தணிகைமலை யண்ணா வுன்ற னாறெழுத்தை
யுன்னி மனத்தி னுச்சரித்திங் குயர்ந்த திருவெண் ணீறிட்டாற்
சென்னி யணியா யடிசேருந் தீமை யொன்றுஞ் சேராதே. (உ)

சார்ந்த வடியார்க் கருளளிக்குந் தருமக் கடலே தற்பரமே
வார்ந்த பொழில்சூழ் திருத்தணிகை மணியே யுன்ற னாறெழுத்தை
யோர்ந்து மனத்தி னுச்சரித்திங் குயர்ந்த திருவெண் ணீறிட்டா
லார்ந்த ஞான முறுமழியா வலக்க ணென்று மழிந்திடுமே. (ங)

அழியாப் பொருளே யென்னுயிரோ யயில்செங் கரங்கொ ளையாவே
கழியாப் புகழ்சேர் தணிகையமர் கந்தா வுன்ற னாறெழுத்தை
யொழியா மனத்தி னுச்சரித்திங் குயர்ந்த திருவெண் ணீறிட்டாற்
பழியா வின்ப மதுபதியும் பனிமை யொன்றும் பதியாதே. (ச)

தோன்று ஞானச் சின்மயமே தூய சுகமே சுயஞ்சுடரோ
யான்றூர் புகழுந் தணிகைமலை யரசே யுன்ற னாறெழுத்தை
யூன்று மனத்தி னுச்சரித்திங் குயர்ந்த திருவெண் ணீறிட்டா
லீன்று ணிகரு மருளடையு மிடுக்க ணென்று மடையாதே. (ரு)

திருச்சிற்றம்பலம்.

புன்மைநினைந்திரங்கல்.

கட்டளைக்கலிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மஞ்சட் பூச்சின் மினுக்கி விளைஞர்கண் மயங்க வேசெயும் வாள் விழி மாதர்பாற், கெஞ்சிக் கொஞ்சி நிறையழிந் தின்னருட் கிச்சை நீத்துக் கிடந்தன னுயினேன், மஞ்சுற் றோங்கும் பொழிற்றணி காச லவள்ள லென்வினை மாற்றுத னீதியே, தஞ்சத் தால்வந் தடைந்திடு மன்பர்க டம்மைக் காக்குந் தனியருட் குன்றமே. (க)

முலையைக் காட்டி மயக்கியென் னுருயிர் முற்றும் வாங்குறு மு ண்டைக ணன்மதி, குலையக் காட்டுங் கலவிக் கிசைந்துநின் கோலங் காணக் குறிப்பில னுயினே, னிலையைக் காட்டுநல் லானந்த வெள்ள மே நேச நெஞ்சக நின்றொளிர் தீபமே, கலையைக் காட்டு மதிதவழ் நற்றணி காச லத்தமர்ந் தோங்கதி காரனே. (உ)

வஞ்ச மேகுடி கொண்டு விளங்கிய மங்கை யர்க்கு மயலுழந் தே யவர், நஞ்ச மேவு நயனத்திற் சிக்கிய நாயி னேனுனை நாடுவ தென் றுகாண், கஞ்ச மேவு மயன்புகழ் சோதியே கடப்ப மாமலர்க் கந்த சுகந்தனே, தஞ்ச மேயென வந்தவர் தம்மையா டணிகை மாமலை சற்குரு நாதனே. (ங)

பாவ மோருரு வாகிய பாவையர் பன்னு கண்வலைப் பட்டு மய ங்கியே, கோவை வாயிதழ்க் கிச்சைய தாகிநின் குணாக ழற்கன்பு கொண்டில னுயினேன்,மேவு வார்வினை நீக்கி யளித்திடும் வேல னே தணி காசல மேலனே, தேவர் தேடருஞ் சீர்ருட் செல்வனே தெய்வ யானை திருமண வாளனே. (ச)

கரத்தைக் காட்டியே கண்களை நீட்டியே கடைய னேனுயிர் வா ட்டிய கன்னிய, ருரத்தைக் காட்டி மயக்க மயங்கினே னுன்றன் பா த வுபயத்தைப் போற்றிலேன், புரத்தைக் காட்டு நகையி னெரித்த

தோர் புண்ணி யற்குப் புகல்குரு நாதனே, வரத்தைக் காட்டு மலைத் தணி கேசனே வஞ்ச னேற்கருள் வாழ்வு கிடைக்குமோ. (௫)

காச மேகங் கடும்பிணி சூலமோ காதி யாற்றந்து கண்கலக் கஞ்செயு, மோச மேசிச மென்றுபெண் பேய்களை முன்னி னேனி னை முன்னில ளுயினேன், பாச நீக்கிடு மன்பர்கள் போலெனைப் பா து காக்கும் பரமுனக் கையனே, தேசம் யாவும் புகழ்தணி காசலச் செல்வ மேயருட் சிற்சுக வாரியே. (௬)

ஐய மேற்றுத் திரிபவ ராயினு மாசை யாம்பொரு ளீந்திட வல் லரேற், குய்யங் காட்டு மடந்தையர் வாய்ப்பட்டுன் கோல மாமலர்ப் பாதங் குறித்திலேன், மையு லாம்பொழில் சூழுர் தணிகைவாழ் வள் ள லேவள்ளி நாயக னேபுவிச், சைய அம்பர ஞானிகள் போற்றிடு ஞ் சாமி யேயெனைக் காப்பதுன் றன்மையே. (௭)

கண்ணைக் காட்டி யிருமுலை காட்டிமோ கத்தைக் காட்டி யகத் தைக்கொண் டேயழி, மண்ணைக் காட்டிடு மாய வனிதைமார் மா லைப் போக்கிநின் காலைப் பணிவனே, பண்ணைக் காட்டி யுருகு மடிய ர்தம் பத்திக் காட்டிமுத் திப்பொரு ளீதென, விண்ணைக் காட்டுந் தி ருத்தணி காசல வேல னேயுமை யாளருள் பாலனே. (௮)

படியின் மாக்களை வீழ்த்தும் படுகுழி பாவம் யாவும் பழகுறும் பாழ்ங்குழி, குடிகொ ளுற்றக் குழிசேறு நீர்தருங் கொடிய வூற்றுக் குழிபுழுக் கொள்குழி, கடிம லக்குழி யாகுங் கருக்குழிக் கள்ள மா தனைக் கண்டு மயங்கினே, னெடிவில் சீர்த்தணி காசல நின்புக ழோ தி லேனெனக் குண்டுகொ லுண்மையே. (௯)

கச்சுக் கட்டி மணங்கட்டிக் காமுகர் கண்ணைக் கட்டி மனங்கட் டி வஞ்சகம், வச்சுக் கட்டி யவன்கழற் கட்டியு மண்ணின் கட்டியு மானு முலைக்கட்டிக், கிச்சைக் கட்டி யிடும்பையெ னுஞ்சுமை யேற க் கட்டிய வெற்கருள் வாய்கொலோ, பிச்சைக் கட்டிய பித்தன் புத ல்வனே மெருமை கட்டும் பெருந்தணி கேசனே. (௧0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

தெய்வமணிமாலை.

பதினறன்குசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவோங்கு புண்ணியச் செயலோங்கி யன்பருட் டிறலோங்கு செல்வ மோங்கச் - செறிவோங்க வறிவோங்கி நிறைவான வின்பந் திகழ்ந்தோங்க வருள்கொ டுத்து, மருவோங்கு செங்கமல மலரோங்கு வணமோங்க வளர்கருணை மயமோங் கியோர் - வரமோங்கு தெள்ளமுத வயமோங்கி யானந்த வடிவாகி யோங்கி ஞான, உருவோங்கு முணர்வினிறை யொளியோங்கி யோங்குமயி லூர்ந்தோங்கி யெவ்வு யிர்க்கும்-உறவோங்கு நின்பதமெ னுளமோங்கி வளமோங்க வுய்கின்ற நாளெந் தநாள், தருவோங்கு சென்னையிற் கந்தகோட் டத்துள்வளர் தலமோங்கு கந்த வேளே - தண்முகத் துய்யமணி யுண்முகச் சைவமணி சண்முகத் தெய்வ மணியே. (க)

பரமேது வினைசெயும் பயனேது பதியேது பசுவேது பாச மேது - பத்தியே தடைகின்ற முத்தியே தருளேது பாவபுண் யங்களேது, வரமேது தவமேது விரதமே தொன்றுமில மனம்விரும் புணவுண் டுநல்-வத்திர மணிந்துமட மாதர்தமை நாடிநறு மலர்சூடி விளையா டிமேற், கரமேவ விட்டுமுலை தொட்டுவாழ்ந் தவரொடு சலந்து மகிழ் கின்ற சுகமே - கண்கண்ட சுகமிதே கைகண்ட பலனெனுங் கயவரைக் கூடா தருள், தரமேவு சென்னையிற் கந்தகோட் டத்துள் வளர் தலமோங்கு கந்த வேளே - தண்முகத் துய்யமணி யுண்முகச் சைவமணி சண்முகத் தெய்வ மணியே. (உ)

வள்ளலுனை யுள்ளபடி வாழ்த்துகின் றோர்தமை மதித்திடுவ தன்றி மற்றை-வானவரை மதியென்னி ஞனவரை யொருகனவின் மாட்டினு மறந்து மதியேன்,கள்ளமறு முள்ளமுறு நின்பதம லால்வேறு கடவுளர் பதத்தை யவமொன் - கண்ணுதி ரடுத்தைய நண்ணென வளிப்பினுங் கடுவென வெறுத்துநிற்பேன், எள்ளளவு மிம்மொழியி லேசுமொழி யன்றுண்மை யென்னையாண் டருள்புரிகுவா-யென்றந்தை யேயெனது தாயேயெ னின்பமே யென்றனறி வேயெ னன்பே,

தள்ளரிய சென்னையிற் கந்தகோட் டத்துள்வளர் தலமோங்கு கந்த வேளே - தண்முகத் துய்யமணி யுண்முகச் சைவமணி சண்முகத் தெய்வ மணியே. (௩)

ஒருமையுட னினதுதிரு மலரடி நினைக்கின்ற வுத்தமர்த முறவு வேண்டும்-உள்ளொன்று வைத்துப் புறம்பொன்று பேசுவா ருறவுகல வாமை வேண்டும், பெருமைபெறு நினதுபுகழ் பேசவேண் டும்பொ ய்மை பேசா திருக்க வேண்டும்-பெருநெறி பிடித்தொழுக வேண்டு மத மானபேய் பிடியா திருக்க வேண்டும், மருவுபெண் ணாசையை ம றக்கவே வேண்டுமுனை மறவா திருக்க வேண்டும் - மதிவேண்டு நின் கருணை நிதிவேண்டு நோயற்ற வாழ்வினான் வாழ வேண்டுந், தரும மிகு சென்னையிற் கந்தகோட் டத்துள்வளர் தலமோங்கு கந்த வே ளே-தண்முகத் துய்யமணி யுண்முகச் சைவமணி சண்முகத் தெய்வ மணியே. (௪)

ஈயென்று நானொருவ ரிடநின்று கேளாத வியல்புமென் னிட மொருவரீ - திடுவென்ற போதவர்க் கிலையென்று சொல்லாம லிடு கின்ற திறமு மிறையாம், நீயென்று மெனைவிடா நிலையுநா னென்று முண் ணினைவிடா நெறியு மயலார் - நிதியொன்று நயவாத மனமு மெய்ந் நிலையென்று நெகிழாத திடமு முலகிற், சீயென்று பேயென் று நாயென்று பிறர்தமைத் தீங்குசொல் லாத தெளிவும்-திரமொன் று வாய்மையுந் தூய்மையுந் தந்துநின் றிருவடிக் காளாக் குவாய்,தா யொன்று சென்னையிற் கந்தகோட் டத்துள்வளர் தலமோங்கு கந்த வேளே-தண்முகத் துய்யமணி யுண்முகச் சைவமணி சண்முகத் தெ ய்வ மணியே. (௫)

நாம்பிரம நமையன்றி யாம்பிரமம் வேறில்லை நன்மைதீ மைக ளுமில்லை - நவில்கின்ற வாகியாந் தரமிரண் டினுமொன்ற நடுநின்ற தென்று வீணாட், போம்பிரம நீதிகேட் போர்பிரமை யாகவே போ திப்பர் சாதிப் பர்தாம் - புன்மைநெறி கைவிடார் தம்பிரமம் வினை யொன்றுபோந்திடிற் போகவிடுவார், சாம்பிரம மாமிவர்க டாம்பிரம

மெனுமறிவு தாம்புபாம் பெனும திவுகாண், சத்துவ வகண்டபரி பூரணு காரவுப சாந்தசிவ சிற்பி ரமநீ,தாம்பிரிவில் சென்னையிற் கந்தகோட் டத்துள்வளர் தலமோங்கு கந்த வேளே - தண்முகத் துய்ய மணி யுண்முகச் சைவமணி சண்முகத் தெய்வ மணியே. (சு)

பார்கொண்ட நடையில்வன் பசிகொண்டு வந்திரப் பார்முகம் பார்த்தி ரீங்கும் - பண்புநின் றிருவடிக் கன்புநிறை யாயுளும் பதியுநன் னிதியு முணர்வும், சீர்கொண்ட நிறையுமுட் பொறையுமெய்ப் புகழுநோய்த் தீமையொரு சற்று மணுகாத்-திறமுமெய்த் திடமுநல் லிடமுநின் னடியர்புகழ் செப்புநின் ஞேர டைவர்காண், கூர்கொண்ட நெட்டிலைக் கதிர்வேலு மயிலுமொரு கோழியங் கொடியும் விண்ணோர் -கோமான்றன் மகளுமொரு மாமான்றன் மகளுமால் கொண்டநின் கோல மறவேன், தார்கொண்ட சென்னையிற் கந்தகோட் டத்துள்வளர் தலமோங்கு கந்த வேளே - தண்முகத் துய்யமணி யுண்முகச் சைவமணி சண்முகத் தெய்வ மணியே. (எ)

வன்பெரு நெருப்பினைப் புன்புழுப் பற்றுமோ வானையொரு மான்ரு வுமோ - வலியுள்ள புலியையோ ரொலிசேறு மோபெரிய மலையையோ ரீச்சி றகினல், அன்புற வசைக்குமோ வச்சிரத் தூணொரு துரும்பினுற் றுண்ட மாமோ - சூரியனை யிருள்வந்து சூழுமோ காற்றின்மழை தோயுமோ வில்லை யதுபோல், அன்புடைய நின்னடியர் பொன்னடியை யுன்னுமவ ரடிமலர் முடிக்க ணிந்தோர்க்-கவலமுறு மோகமாம் வெகுளியுறு மோமனத் தற்பமும் விகற்ப முறுமோ, தன் புகழ்செய் சென்னையிற் கந்தகோட் டத்துள்வளர் தலமோங்கு கந்த வேளே - தண்முகத் துய்யமணி யுண்முகச் சைவமணி சண்முகத் தெய்வ மணியே. (அ)

உளமெனது வசநின்ற தில்லையென் ருல்லைவினை யொல்லைவிட் டிடவு மில்லை - உன்பதத் தன்பில்லை யென்றனுக் குற்றதுணை யுனையன்றி வேறு மில்லை,இளையனவ னுக்கருள வேண்டுமென் றுன்பா லிசைக்கின்ற பேரு மில்லை - ஏழையவ னுக்கருள்வ தேனென்று

னெதிர்நின் றியம்புகின் றேருரு மில்லை, வளமருவு முனதுதிரு வருள் குறைவ தில்லைமேன் மற்ருெரு வழக்கு மில்லை - வந்திரப் போர்க ளுக் கிலையென்ப தில்லைநீ வன்மனத் தவனு மல்லை,தளர்விலாச் செ ன்னையிற் கந்தகோட் டத்துள்வளர் தலமோங்கு கந்த வேளே-தண் முகத் துய்யமணி யுண்முகச் சைவமணி சண்முகத் தெய்வ மணியே.

எத்திக்கு மென்னுளந் தித்திக்கு மின்பமே யென்னுயிர்க் குயி ராகுமோர் - ஏகமே யானந்த போகமே யோகமே யென்பெருஞ் செ ல்வ மேநன்,முத்திக்கு முதலான முதல்வனே மெய்ஞ்ஞான மூர்த்தி யே முடிவி லாத - முருகனே நெடியமான் மருகனே சிவபிரான் முத் தாடு மருமை மகனே,பத்திக்கு வந்தருள்ப ரிந்தருளு நின்னடிப் பற் றருளி யென்னை யிந்தப் - படியிலே யுழல்கின்ற குடியிலே யொருவ னுப் பண்ணும லாண்ட ருளுவாய், சத்திக்கு நீர்ச்சென்னை கந்தகோ ட் டத்துள்வளர் தலமோங்கு கந்த வேளே - தண்முகத் துய்யமணி யுண்முகச் சைவமணி சண்முகத் தெய்வ மணியே. (௧0)

நான்கொண்ட விரதநின் னடியலாற் பிறர்தம்மை நாடாமை யாகு மிந்த - நல்விரத மாங்கனியை யின்மையெனு மொருதுட்ட நாய் வந்து கவ்வி யந்தோ,தான்கொண்டு போவதினி யென்செய்வே னெ ன்செய்வேன் றளராமை யென்னு மொருகைத் - தடிகொண் டடிக் கவோ வலியிலேன் சிறியனேன் றன்முகம் பார்த்த ருளுவாய், வான் கொண்ட தெள்ளமுத வாரியே மிகுகருணை மழையே மழைக்கொ ண்டலே - வள்ளலே யென்னிருகண் மணியேயெ னின்பமே மயி லேறு மாணிக் கமே, தான்கொண்ட சென்னையிற் கந்தகோட் டத்து ள்வளர் தலமோங்கு கந்த வேளே-தண்முகத் துய்யமணி யுண்முகச் சைவணி சண்முகத் தெய்வ மணியே. (௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சண்முகர் கொம்மி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குறவர் குடிசை நுழைந்தாண்டி - அந்த
கோமாட்டி யெச்சில் விழைந்தாண்டி
துறவர் வணங்கும் புகழாண்டி - அவன்
தோற்றத்தைப் பாடி யடியுங்கடி. (க)

மாமயி லேறி வருவாண்டி - அன்பர்
வாழ்த்த வரங்கள் தருவாண்டி
தீமையி லாத புகழாண்டி - அவன்
சீர்த்தியைப் பாடி யடியுங்கடி. (உ)

பன்னிரு தோள்க ளுடையாண்டி - கொடும்
பாவிகள் தன்னை யடையாண்டி
என்னிரு கண்க ளனையாண்டி - அவன்
ஏற்றத்தைப் பாடி யடியுங்கடி. (ங)

வேங்கை மரமாகி நின்றாண்டி - வந்த
வேடர்தமை யெலாம் வென்றாண்டி
தீங்குசெய் சூரனைக் கொன்றாண்டி - அந்த
தீரனைப் பாடி யடியுங்கடி. (ச)

சீர்திகழ் தோகை மயின்மேலே - இளஞ்
செஞ்சுடர் தோன்றுந் திறம்போலே
கூர்வடி வேல்கொண்டு நம்பெருமான் - வருங்
கோலத்தைப் பாருங்கள் கோதையர்காள். (ரு)

ஆறு முகங்களிற் புன்சிரிப்பும் - இரண்
டாறு புயந்திக ழற்புதமும்
வீறு பரஞ்சுடர் வண்ணமு - மோர்திரு
மேனியும் பாருங்கள் வெள்வளைகாள். (சு)

ஆனந்த மான வமுதனடி - பர
மானந்த நாட்டுக் கரசனடி

தானந்த மில்லாச் சதுரனடி - சிவ
சண்முக நங்குரு சாமியடி. (எ)

தத்துவத் துள்ளே யடங்காண்டி - பர
தத்துவ மன்றித் திடங்காண்டி
சத்துவ ஞான வடிவாண்டி - சிவ
சண்முக நாதனைப் பாடுங்கடி. (அ)

அற்புத மான வழகனடி - துதி
அன்பர்க் கருள்செய் குழகனடி
சிற்பர யோகத் திறத்தனடி - அந்த
சேவகன் கீர்த்தியைப் பாடுங்கடி. (கூ)

இராப்பக லில்லா விடத்தாண்டி - அன்பர்
இன்ப வுளங்கொ ணடத்தாண்டி
அராப்பளி யீந்த திடத்தாண்டி - அந்த
அண்ணலைப் பாடி யடியுங்கடி. (க0)

ஒன்றிரண் டான வுளவாண்டி - அந்த
ஒன்றிரண் டாகா வளவாண்டி
மின்றிரண் டன்ன வடிவாண்டி - அந்த
மேலவன் சீர்த்தியைப் பாடுங்கடி. (கக)

சைவந் தழைக்கத் தழைத்தாண்டி - ஞான
சம்பந்தப் பேர்கொண் டழைத்தாண்டி
பொய்வந்த வுள்ளத்திற் போகாண்டி - அந்த
புண்ணியன் பொன்னடி போற்றுங்கடி. (கஉ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தணிகைப்பதிகமுதல் இக்கொம்மிவரையில்
ஐந்தாந்திருமுறையென்றறிக.

முறையீடு.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மருந்தறியேன் மணியறியேன் மந்திரமொன் றறியேன் மதியறியேன் விதியறியேன் வாழ்க்கைநிலை யறியேன், திருந்தறியேன் திருவருளின் செயலறியே னறந்தான் செய்தறியேன் மனமடங்குந் திறத்தினிலோ ரிடத்தே, இருந்தறியே னறிந்தோரை யேத்திடவு மறியேன் எந்தைபிரான் மணிமன்ற மெய்தவறி வேனோ, இருந்திசை சொலவறியே னெங்ஙனநான் புகுவேன் யார்க்குரைப்பே னென்ன செய்வே னேதுமறிந் திலனே. (க)

அகங்காரக் கொடுங்கிழங்கை யகழ்ந்தெறிய வறியே னறிவறிந்த வந்தணர்பாற் செறியுநெறி யறியேன், நகங்கான முறுதவர்போல் நலப்புரிந்து மறியேன் நச்சுமரக் கனிபோலே யிச்சைகனிந் தழன்றேன், மகங்காணும் புலவரெலாம் வந்துதொழ நடிக்கும் மணிமன்றந் தனையடையும் வழியுமறி வேனோ, இகங்காணத் திரிகின்றே னெங்ஙனநான் புகுவேன் யார்க்குரைப்பே னென்னசெய்வே னேதுமறிந் திலனே. (உ)

சற்குருமுறை கற்றறியேன் கற்பனகற் றறிந்த கருத்தர்திருக் கூட்டத்திற் களித்திருக்க வறியேன், நிற்குநிலை நின்றறியே னின்றுரினடித்தேன் நெடுங்காமப் பெருங்கடலை நீந்தும்வகை யறியேன், சிற்குணமா மணிமன்றிற் றிருநடனம் புரியுந் திருவடியென் சென்னிமிசைச் சேர்க்கவறி வேனோ, இற்குணஞ்செய் தழல்கின்றே னெங்ஙனநான் புகுவேன் யார்க்குரைப்பே னென்னசெய்வே னேதுமறிந் திலனே. (ங)

வேதாந்த நிலைநாடி விரைந்தடையன் றறியேன் மெய்வகையுங் கைவகையுஞ் செய்வகையு மறியேன், நாதாந்தத் திருவீதி நடந்திடுதற் கறியேன் நானொன்் றறியேனெங் கோனொன் றறியேன்,

போதாந்தத் திருநாடு புகவறியேன் ஞான பூரண காயமெனும் பொது வையறி வேனே, எதாந்தீ யேன்சரித மெங்ஙனநான் புகுவேன் யார்க்குரைப்பே னென்னசெய்வே னேதுமறிந் திலனே. (ச)

தத்துவமென் னவசமாகத் தான்செலுத்த வறியேன் சாகாத கல்விகற்குந் தரஞ்சிறிது மறியேன், அத்தநிலே சத்தநிலே யறியேன் மெய் யறிவை யறியேன்மெய் யறிந்தடங்கு மறிஞரையு மறியேன், சுத்தசிவ சன்மார்க்கத் திருப்பொதுவி னிடத்தே தூயநடம் புரிகின்ற ஞாயமறி வேனே, எத்துணையுங் குணமறியே னெங்ஙனநான் புகுவேன் யார்க்குரைப்பே னென்னசெய்வே னேதுமறிந் திலனே. ()

திருச்சிற்றம்பலம்.

சு - வது திருமுறை.

ஆத்துமவிசாரத்தழுங்கல்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

போகமே விழைந்தேன் புலைமனச் சிறியேன் பூப்பினும் புணர்ந்தவெம் பொறியேன், ஏகமே பொருளென் றறிந்திலேன் பொருளினிச்சையா லெருதுநோ வறியாக், காகமே யெனப்போய்ப் பிறர்தமை வருத்திக் களித்தபா தகத்தொழிற் கடையேன், மோகமே யுடையே னென்னினு மெந்தாய் முனிந்திடேல் காத்தருளெனையே. (க)

பூப்பினும் பலகால் மடந்தையர் தமைப்போய்ப் புணர்ந்தவெம் புலையனே னிடஞ்சார், பாப்பினுங் கொடிய ருறவையே விழைந்த பள்ளனேன் கள்ளனே னெருக்கும், ஆப்பினும் வலியே னறத்தொழில் புரியே னன்பின லடுத்தவர் கரங்கள், கூப்பினுங் கூப்பாக் கொடுங்கையே னெனினுங் கோபியேல் காத்தருளெனையே. (உ)

புலைவிலைக் கடையிற் றலைகுனித் தலைந்து பொறுக்கிய சுணங்கனேன் புரத்தில், தலைவிலை பிடித்துக் கடைவிலை படித்த தயவிலாச்

சழக்கனேன் சழக்கர்,உலைவிலை யெனவே வியக்கவெந் தொழிலி லுழ ன்றுழன் றழன்றதோ ருளத்தேன், இலைவிலை யெனக்கென் றகங்க ரித் திருந்தே னென்னினுங் காத்தரு ளெனையே. (௩)

கொட்டிலை யடையாப் பட்டிமா டனையேன் கொட்டைகள் பர ப்பிமேல் வனைந்த, கட்டிலை விரும்பி யடிக்கடி படுத்த கடையனேன் கங்குலும் பகலும், அட்டிலை யடுத்த பூனையே னுணவை யறவுண்டு குப்பைமேற் போட்ட, நெட்டிலை யனையே னென்னினும் வேறு நினைத்திடேல் காத்தரு ளெனையே. (௪)

வட்டியே பெருக்கிக் கொட்டியே யேழை மனைகவர் கருத்தி னே னேட்டைச், சட்டியே யெனினும் பிறர்கொளத் தரியேன் தய விலேன் சூதெலா மடைத்த, பெட்டியே நிகர்த்த மனத்தினே னுல கிற் பெரியவர் மனம்வெறுத் திடச்செய், எட்டியே மண்ணுங் கட்டி யே யனையே னென்னினுங் காத்தரு ளெனையே. (௫)

திருச்சிற்றம்பலம்.

அவாவறுப்பு.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சோற்றிலே விருப்பஞ் சூழ்ந்திடி லொருவன் றன்னுநற் றவ மெலாஞ் சுருங்கி, யாற்றிலே கரைத்த புளியெனப் போமென் றறி ஞர்க ளுரைத்திடல் சிறிதும், போற்றிலே னுன்னைப் போற்றிலேன் சுவையிற் பொருந்திய காரசா ரஞ்சேர், சாற்றிலே கலந்த சோற்றி லே யாசை தங்கினே னென்செய்வே னெந்தாய். (க)

விருப்பிலேன் போலக் காட்டினே னன்றி விளைவிலா தூணெ லா மறுத்த, சருப்பிலே யெனினுங் கஞ்சியா திசைக் கருத்துவந் து ண்ணுதற் கமையேன், நெருப்பிலே யுருச்சு நெய்யிலே சிறிதும் நீ ரிடாத் தயிரிலே நெகிழ்ந்த, பருப்பிலே சோற்றுப் பொருப்பிலே யா சை பற்றினே னென்செய்வே னெந்தாய். (உ)

உறியிலே தயிரைத் திருடியுண் டனனென் றொருவனை யுரைப்ப தோர் வியப்போ, குறியிலே யமைத்த வுணவெலாந் திருடிக் கொண்டுபோ யுண்டனன் பருப்புக், கறியிலே பொறித்த கறியிலே கூட்டுக் கறியிலே கலந்தபே ராசை, வெறியிலே யுனையு மறந்தனன் வயிறு வீங்கிட வுண்டன னெந்தாய். (ங)

நீரையே விரும்பேன் பருப்பொடு கலந்த நீரையே விரும்பினேன் வெறுந்தண், ணீரையே விரும்பேன் தெங்கிளங் காயி னீரையே விரும்பினே னுணவி, லாரையே யெனக்கு நிகரெனப் புகல்வே னய்யகோ வடிச்சிறு நாயேன், பேரையே யுரைக்கிற் றவமெலா மோட்டம் பிடிக்குமே யென்செய்வே னெந்தாய். (ச)

பாலிலே கலந்த சோறெனில் விரைந்தே பத்தியா லொருபெரு வயிற்றுச், சாலிலே யடைக்கத் தடைபடேன் வாழை தருபலா மாமுதற் பழத்தின், தோலிலே யெனினுங் கிள்ளியோர் சிறிதுஞ் சூழ்ந்தவர்க் கீந்திடத் துணியேன், வாலிலே னிருக்கில் வனத்திலே யிருக்க வாய்ப்புளே னென்செய்வே னெந்தாய். (ரு)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சு-வது திருமுறை.

திருவருட்பெருமை.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வெறுத்துரைத்தேன் பிழைகளெலாம் பொறுத்தருளல் வேண்டும் விளங்கறிவுக் கறிவாகி மெய்ப்பொதுவி னடிப்போய், கறுத்துரைத்தார் தமக்குமருள் கனிந்துரைக்கும் பெரிய கருணைநெடுங் கடலேமுக் கண்ணோங்கு கரும்பே, மறுத்துரைப்ப தெவனருணீ வழங்குகினு மன்றி மறுத்திடினு முன்னையலான் மற்றொருசார் பறியேன், செறுத்துரைத்த வுரைகளெலாந் திருவருளே யென்று சிந்திப்ப தல்லாமற் செய்வகையொன் றிலனே. (க)

மிகுத்துரைத்தேன் பிழைகளெலாஞ் சகித்தருளல் வேண்டும் மெய்யறிவின் புருவாகி வியன்பொதுவி னடிப்போய், தொகுத்து ரைத்த மறைகளும்பின் விரித்துரைத்துங் காணுத் துரியநடு வேயிருந்த பெரியபரம் பொருளே, பகுத்துரைத்த பயனுளர்க்கோர் பொருளாகி விளங்கும் பரஞ்சுடரோ பரம்பரனே பசுபதியே யடியேன், வகுத்துரைப்ப தெவனருணீ வழங்குகினு மன்றி மறுத்திடினு முன்னையலான் மற்றொருசார் பிலனே. (உ)

முன்னவனே சிறியேனுன் சிறிதுமறி யாதே முனிந்துரைத்த பிழைபொறுத்துக் கனிந்தருளல் வேண்டு, மென்னவனே யென்றுணையே யென்னுறவே யென்னை யீன்றவனே யென்றாயே யென்குருவே யெனது, மன்னவனே யென்னுடைய வாழ்முதலே யென்கண் மாமணியே மணிமிடற்றோர் மாணிக்க மலையே, யன்னவனே யம்பலத்து ளாடுகின்ற வமுதே யாறணிந்த சடையாயான் வேறுதுணை யிலனே. (௩)

என்னுளநீ கலந்துகொண்டா யுன்னுளநான் கலந்தேனென்செயலுன் செயலுன்ற னிருஞ்செயலென் செயலே, பின்னுளநான் பிதற்றலெலாம் வேறுகுறித் தெனைநீ பிழையேற்ற நினைத்திடலோ பெருவழக்கிட் டிடுவேன், அன்னையினுந் தயவுடையா யப்பனெனக் காணு யன்றியுமென் னுருயிருக் காருயிராய் நிறைந்தாய், மன்னுமணிப் பொதுநடஞ்செய் மன்னவனே கருணை மாநிதியே யெனக்கருள்வாய் மனக்கலக்கந் தவிர்த்தே. (௪)

மனம்பிடியா மையினுலோ மாட்டாமை யாலோ மறதியினு லோவெனது வருத்தமத னுலோ, தினம்பிடியா மயக்காலோ திகைப்பாலோ பிறர்மேற் சினத்தாலோ வெதனுலோ சிலபுகன்றே னிதனை, சினம்பிடியாத் தேவர்திரு வுளம்பிடியா தெனவே சிந்தைகளித் திருக்கின்றேன் றிருவுளத்தை யறியேன், இனம்பிடியா மையுமுண்டோவுண்டெனிலன் புடையா ரோசல்புகழ் பேசலென வியம்புதலென் னுலகே.

திருச்சிற்றம்பலம்

சு-வது திருமுறை.

நான்பெற்றபேறு.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவளர்பே ரருளுடையான் சிற்சபையா னெல்லாஞ் செய்ய வல்ல தனித்தலைமைச் சித்தனெல்லா முடையான், உருவமுமா யரு வமுமா யுபயமுமா யலவா யோங்குமருட் பெருஞ்சோதி யொருவ னுண்டே யவன்றான், பெருமையினு லெனையீன்ற வொருவன் றனே பிள்ளையவன் பிள்ளையெனப் பெரியரொலா மறிவார், இருமை யுறு தத்துவர்கா ளென்னையறி யீரோ வீங்குமது துள்ளலெல்லா மே துகட வாதே. (க)

மனமெனுமோர் பேய்க்குரங்கு மடைப்பயலே நீதான் மற்ற வர்போ லெனைநினைத்து மருட்டாதே கண்டாய், இனமுறவென் சொல்வழியே யிருத்தியெனிற் சுகமா யிருந்திடுநீ யென்சொல்வழி யேற்றிலையா னாலோ, தினையளவுன் னதிகாரஞ் செல்லவொட்டே னுலகஞ் சிரிக்கவுனை யடக்கிடுவேன் றிருவருளாற் கணத்தே, நன விலெனை யறியாயோ யானிவணிங் கிருந்தாய் ஞானசபைத் தலைவ னுக்கு நல்லபிள்ளை நானே. (உ)

பன்முகஞ்சேர் மனமெனுமோர் பரியாசப் பயலே பதையாதே சிதையாதே பார்க்குமிட மெல்லாங், கொன்முகங்கொண் டடிக்கடி போய்க் குதியாதே யெனது குறிப்பின்வழி நின்றிடுநின் குதிப்பு கட வாது, என்முனமோர் புன்முனமே விருந்தபனித் துளிநீ யிம் மெனுமுன் னடக்கிடுவே னென்னையறி யாயோ, பின்முனென நினை யேல்காண் சிற்சபையி னடிக்கும் பெரியதனித் தலைவனுக்குப் பெ ரியபிள்ளை நானே. (ங)

விரிந்தமன மெனுஞ்சிறிய விளையாட்டுப் பயலே விரிந்துவிரிந் தலையாதே மெலியாதே விடயம், புரிந்தநெறி புரிந்தவமே போகாதே பொறிவாய்ப் புரையாதே விரையாதே புகுந்துமயங் காதே,தெரிந்து தெளிந் தொருநிலையிற் சித்திரம்போ லிருநீ சிறிதசைந்தா லக்கண மே சிதைத்திடுவேன் கண்டாய்,பரிந்தெனை நீ யாரென்று பார்த்தாய் சிற் சபைவாழ் பதிதனக்கே யருட்பட்டம் பலித்தபிள்ளை நானே.

பரீய்மனமென் றுரைத்திடுமோர் * பராய்முரட்டுப் பயலே பலபொறியாம் படுக்காளிப் பயல்களொடுங் கூடிச்,சேய்மையினு மண்மையினுந் திரிந்தோடி யாடி தியங்காதே யொருவார்த்தை திருவார்த்தை யெனவே, ஆய்வுறக்கொண் டடங்குகநீ யடங்கிலையே லுனைத்தா னடியொடுவே ரறுத்திடுவே னுணையரு ளாணை, பேய்மதியா நீயெனைத்தா னறியாயோ வெல்லாம் பெற்றவன்றன் செல்வாக்குப் பெற்றபிள்ளை நானே. (ரு)

மயங்குபுத்தி யெனுமுலக வழக்காளிப் பயலே வழிதுறையீ தென் றறியாய் வகைசிறிது மறியாய், உயங்கிவிசா ரித்திடவே யோடுகின் றுயுணரு முளவறியாய் வீணுழைப்பிங் குழைப்பதிலென் பயனோ, வயங்குமன மடங்கியவா றடங்குகநீ யிலையேல் மடித்திடுவேன் கணத்திலுனை வாய்மையிது கண்டாய், இயங்கவெனை யறியாயோ யாரெனவெண் ணினையோ வெல்லாஞ்செய் வல்லவனுக் கினியபிள்ளை நானே. (சு)

கலையறியாச் சித்தமெனுங் கனமோசப் பயலே காலறியாய் தலையறியாய் காண்பனகண் டறியாய், நிலையறியா யொன்றையொன்று நிச்சயித்திவ் வுலகை நெறிமயங்க மயக்குகின்றாய் நீயோவிங் குறுவாய், அலையறியாக் கடல்போலே யசைவறநின் றிடுநீ யசைவாயேலரைக்கணத்தே யடக்கிடுவே னுனைத்தான், அலைவறிவா யென்றனை நீ யறியாயோ நான்று னுண்டவன்றன் றுண்டவங்கண் டமர்ந்தபிள்ளை நானே. (எ)

---

* பராய் - ஒருவகை மரம்.

அகங்கார மெனும்பொல்லா வடவாதிப் பயலே யடுக்கடுக்கா யெடுக்கின்று யடுத்துமுடுக் கின்ருய், செகங்காணத் தலைகாலுந் தெரியாம லலைந்து திரிகின்ருய் நின்செபந்தான் சிறிதுநட வாது, இகங்காண வடங்குகநீ யடங்காயேற் கணத்தே யிருந்தவிடந் தெரியாதே யெரிந்திடச்செய் திடுவேன், சுகங்காண வென்றனைநீ யறியாயோ நான்முன் சுத்தசிவ சன்மார்க்கம் பெற்றபிள்ளை நானே. (அ)

மானெனுமோர் சகசாலச் சிறுக்கியிது கேளுன் வஞ்சகக்கூத் தெல்லாமோர் மூட்டையெனக் கட்டி, ஈனமுற நின்றலைமே லேற்றெடுத்துக் கொண்டுன் னேவல்புரி பெண்களொடே யிவ்விடம்விட்டேகிக், கானடைந்து கருத்தடங்கிப் பிழைத்திடுநீ யிலையேல் கணத்திலுனை மாய்ப்பேனுன் கணத்திஞெடுங் கண்டாய், ஏனெனைநீ யறியாயோ சிற்சபையி னடஞ்செ யிறைவனருட் பெருஞ்சோதிக் கினியபிள்ளை நானே. (கூ)

மாயையெனும் படுதிருட்டுச் சிறிக்கியிது கேளுன் மாயையெலாஞ் சுமைசுமையா வரிந்துகட்டிக் கொண்டுன்,சாயையெனும் பெண்ணினத்தார் தலைமேலு முனது தலைமேலுஞ் சுமந்துகொண்டோர் சந்துவழி பார்த்தே,பேயெனக்காட் டிடையோடிப் பிழைத்திடுநீ யிலையேல் பேசுமுன்னே மாய்த்திடுவேன் பின்னுமுன்னும் பாரேன்,ஆயெனைநீ யறியாயோ வெல்லாஞ்செய் வல்லா ரருளமுதுண் டருணிலைமே லமர்ந்தபிள்ளை நானே. (கo)

மாமாயை யெனும்பெரிய வஞ்சகிநீ யிதுகேள் வனைந்தவுன்றன் பரிசனப்பெண் வகைதொகைக ளுடனே,போமாறுன் செயலனைத்தும் பூரணமாக் கொண்டு போனவழி தெரியாதே போய்ப்பிழைநீ யிலையேல்,சாமாறுன் றனையின்றே சாய்த்திடுவே னிதுதான் சத்தியமென் றெண்ணுதியென் றன்னையறி யாயோ, ஆமாறு சிற்சபையி லருணடனம் புரிவா ரருளமுதுண் டருணிலைமே லமர்ந்தபிள்ளை நானே.

கன்மமெனும் பெருஞ்சிலுக்குக் கடுங்கலகப் பயலே கங்குகரை காணுத கடல்போலே வினைகள்,நன்மையொடு தீமையெனப் பலவிகற்

பங்காட்டி நடத்தினைநின் னடத்தையெல்லாஞ் சிறிதுநட வாது, என்முனிருந் தனையெனினீ யழிந்திடுவா யதனு லிக்கணத்தே நின்னினத்தோ டேகுகநீ யிலையேல், இன்மையுற மாய்த்திடுவே னென்னையறி யாயோ வெல்லாஞ்செய் வல்லவனுக் கினியபிள்ளை நானே.

எத்துணையுங் காட்டாத வாணவமென் றிடுமோ ரிருட்டறைக் கோ ரதிகாரக் குருட்டுமுடப் பயலே, இத்தனைநாள் பிடித்ததுனைக் கண்டுதுரத் திடவே யின்னுமனைக் கணந்தரியே னிக்கணத்தே நினது, பொத்தியசுற் றத்துடனே போய்விடுதி யிலையேல் பூரணமெய் யருளொளியாற் பொன்றுவிப்பே னினையே, சத்தியஞ்சொன் னேனெனைநீ யறியாயோ ஞான சபைத்தலைவன் றருதலைமைத் தனிப்பிள்ளை நானே. (கரு)

பெருமாயை யென்னுமொரு பெண்பிள்ளை நீதான் பெற்றவுடம் பிதுசாகாச் சுத்தவுடம் பாக்கி, யொருஞானத் திருவமுதுண் டோங்குகின்றே னினிநின் னுபகரிப்போ ரணுத்துணையு முளத்திடைநான் விரும்பேன்,அருளாய சோதியெனக் குபகரிக்கின் றதுநீ யறியாயோ வென்னளவி லமைகவய லமர்க, தெருளாய வுலகிடையென் சரிதமுணர்ந்திலையோ சிற்சபையென் னப்பனுக்குச் சிறந்தபிள்ளை நானே.

பேசுதிரோ தாயியெனும் பெண்மடவா யிதுகேள் பின்முனறியாதெனைநீ யென்முன்மறைக் காதே, வேசறமா மலவிரவு முழுதும் விடிந் ததுகாண் வீசுவருட் பெருஞ்சோதி விளங்குகின்ற தறிநீ, ஏசுறுநின் செயலனைத்து மென்னளவி னடவா திதையறிந்து விரைந்தெனைவிட் டேகுகவிக் கணத்தே, மாசறுமென் சரிதமொன்றுந் தெரிந்திலையோ வெல்லாம் வல்லவொரு சித்தருக்கே நல்லபிள்ளை நானே. (கசு)

தூக்கமெனுங் கடைப்பயலே சோம்பேறி யிதுகேள் துணிந்துனது சுற்றமொடு சொல்லுமனைக் கணத்தே, தாக்குபெருங் காட்டகத்தே யேகுகநீ யிருந்தால் தப்பாதுன் றலைபோகுஞ் சத்தியமீ தறிவாய், ஏக்கமெலாந் தவிர்த்துவிட்டே னூக்கமெலாம் பெற்றே னின்பமுறு கின்றேனீ யென்னையடை யாதே, போக்கில்விரைந் தோடுகநீ

பொற்சபைசிற் சபைவாழ் பூரணர்க்கிங் கன்பான பொருளென்ன
வறிந்தே. (கசு)

பயமெனுமோர் கொடும்பாவிப் பயலேநீ யிதுகேள் பற்றறவெ
ன் றனைவிடுத்துப் பனிக்கடல்வீழ்ந் தொளிப்பாய், தயவினுளைத்
தேனின்னு மிருத்தியெனி லுன்றன் றலைதனக்குத் தீம்புவருந் தலை
மட்டோ நினது, செயலுறுமுள் ளுடம்பழியுஞ் சுற்றமெலா மிறக்
குந் தீர்ந்ததினி யில்லையென்றே திருவார்த்தை பிறக்கும், அயலிடை
நேர்ந் தோடுகநீ யென்னையறி யாயோ வம்பலத்தென் னப்பனரு
ணம்புபிள்ளை நானே. (கஎ)

கோபமெனும் புலைப்பயலே காமவலைப் பயலே கொடுமோகக்
கடைப்பயலே குறும்புமதப் பயலே, தாபவுலோ பப்பயலே மாற்ச
ரியப் பயலே தயவுடனிங் கிசைக்கின்றேன் ருழ்த்திருக்கா தீர்காண்,
தீபமெலாங் கடந்திருள்சேர் நிலஞ்சாரப் போவீர் சிறிதுபொழு தி
ருந்தாலுந் திண்ணமிங்கே யழிவீர், சாபமுறு முன்னமறிந் தோடுமி
ஞே வென்னைத் தானறியீர் தனித்தலைவன் றலைப்பிள்ளை நானே. ()

பசியெனுமோர் பெரும்பாவிப் பயலேதுன் பெனுமோர் படுபா
விப் பயலேயா பத்தெனும்பொய்ப் பயலே,வசியவத்தைக் கடைப்பய
லே தடைப்பயலே யிடரசம் வன்பயலே நீவிரொலா மென்புடைநில்
லாதீர், நசியவுமக் குளமுளதோ விக்கணத்தே நீவிர் நடந்துவிளாக்
தோடுமினோ நாடறியா வனத்தே,கசியுமனத் தெனையறியீர் சிற்சபை
யில் விளங்குங் கடவுள்மகிழ்ந் தளித்ததனிக் கதிர்ப்பிள்ளை நானே.()

மரணமெனும் பெருந்திருட்டு மாபாவிப் பயலே வையகமும் வா
னகமு மற்றகமுங் கடந்தே, பரணமுறு பேரிருட்டுப் பெருநிலமுந்
தாண்டிப் பசையறநீ யொழிந்திடுக விங்கிருந்தா யெனிலோ,இரண
முற வுனைமுழுது மடித்திடுவே னிதுதா னென்னுடையா னருளா
ணை யென்குருமே லாணை, அரணுறுமென் றனைவிடுத்தே யோடுகநீ
நான்று னருட்பெருஞ்சோ திப்பதியை யடைந்தபிள்ளை நானே. ()

திருச்சிற்றம்பலம்.

வயித்தியநாதர் பதிகம்.

பதினுன்குசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஓகைமட வாரல்கு லேபிரம பதமவர்க ளுந்தியே வைகுந் தமே-லோங்குமுலை யேகைலை யவர்குமுத வாயினித ழூறலே யமுதமவர்தம், பாகனைய மொழியேநல் வேதவாக் கியமவர்கள் பார்வையே கருணை நோக்கம் - பாங்கினவ ரோடுவிளை யாடவரு சுகமதே பரமசுக மாகு மிந்த, ஊகமறி யாமலே தேகமிக வாடினீ ருறுசுவைப் பழமெ றிந்தே-யுற்றவெறு வாய்மெல்லும் வீணர்நீ ரென்றுநல் லோரைநிந் திப்ப ரவர் தம், வாகைவாய் மதமற மருந்தருள்க தவசிகா மணியுலக நாத வள் ளல்-மகிழவரு வேளூரி லன்பர்பவ ரோகமற வளர்வயித் தியநா தனே.

உண்டதே யுணவுதான் கண்டதே காட்சியிதை யுற்றறிய மாட் டார் களா - யுயிருண்டு பாவபுண் ணியமுண்டு வினைகளுண் டுறுபி றவி யுண்டு துன்பத், தொண்டதே செயுநரக வாதையுண் டின்பமுறு சொர்க்கமுண் டிவையு மன்றித் - தொழுகடவு ளுண்டுகெதி யுண்டெ ன்று சிலர்சொலுந் துர்ப்புத்தி யாலு லகிலே, கொண்டதே சாதகம் வெறுத்துமட மாதர்தங் கொங்கையும் வெறுத்தீர் கையில் - கொண்ட தீங் கனியைவிட் டந்தரத் தொருபழங் கொள்ளுவீ ரென்ப ரந்த, வண் டர்வா யறவொரு மருந்தருள்க தவசிகா மணியுலக நாத வள்ளல்-மகி ழவரு வேளூரி லன்பர்பவ ரோகமற வளர்வயித் தியநா தனே. (உ)

கல்லையு முருக்கலாம் நாருரித் திடலாம் கனிந்தகனி யாச்செய் யலாங் - கடுவிடமு முண்ணலா மமுதாக்க லாங்கொடுங் கரடிபுலி சிங்க முதலா, வெல்லுமிரு கங்களையும் வசமாக்க லாமன்றி வித்தை யுங் கற்பிக் கலாம் - மிக்கவா னைத்தண்டை விறகாக்க லாமணலை மேவுதேர் வடமாக் கலா, மில்லையொரு தெய்வம்வே றில்லையெம் பா வின்ப மீகின்ற பெண்கள் குறியே - யெங்கள்குல தெய்வமெனு மூட ளைத் தேற்றவெனி லெத்துணையு மரித ரிதுகாண், வல்லையவ ருணர்

வுற மருந்தருள்க தவசிகா மணியுலக நாத வள்ளல் - மகிழவரு வேளூரி லன்பர்பவ ரோகமற வளர்வயித் தியநா தனே. (௩)

படியளவு சாம்பலைப் பூசியே சைவம்பழுத்தபழ மோபூ சணைப்-பழமோ வெனக்கருங் கல்போலு மசையாது பாழாகு கின்றார் களோர், பிடியளவு சாதமுங் கொள்ளார்க ளல்லதொரு பெண்ணையெனி னுங் கொள் கிலார் - பேய்கொண்ட தோவன்றி நோய்கொண்ட தோபெரும் பித்தேற்ற தோவ றிகிலேன், செடியளவு மூத்தைவாய்ப் பல்லமுக் கெல்லாந் தெரிந்திடக் காட்டி நகைதான் - செய்துவளை யாப்பெருஞ் செம்மரத் துண்டுபோற் செம்மாப்ப ரவர்வாய் மதம், மடியளவதாவொரு மருந்தருள்க தவசிகா மணியுலக நாத வள்ளல் - மகிழவரு வேளூரி லன்பர்பவ ரோகமற வளர்வயித் தியநா தனே. (௪)

இளவேனின் மாலையாய்க் குளிர்சோலை யாய்மல ரிலஞ்சிபூம் பொய்கை யருகா - யேற்றசந் திரகாந்த மேடையா யதன்மே லிலங்குமர மியவணையுமாய், தளவேயு மல்லிகைப் பந்தராய்ப் பால்போற் றழைத்திடு நிலாக்கா லமாய்த் - தனியிளந் தென்றலாய் நிறைநரம் புளவீணை தன்னிசைப் பாட லிடமாய், களவே கலந்தகற் புடையமட வரல்புடை கலந்தநய வார்த்தை யுடனுய்க் - களிகொள விருந்தவர்கள் கண்டசுக நின்னடிக் கழனிழற் சுகநி கருமே, வளவேலை சூழுலகு புகழ்கின்ற தவசிகா மணியுலக நாத வள்ளல் - மகிழவரு வேளூரி லன்பர்பவ ரோகமற வளர்வயித் தியநா தனே. (௫)

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆநந்தக்களிப்பு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நல்ல மருந்திம் மருந்து - சுக
நல்கும் வைத்திய நாத மருந்து - நல்ல.

அருள்வடி வான மருந்து - நம்முள்
அற்புத மாக வமர்ந்த மருந்து

இருளற வோங்கு மருந்து - அன்பர்க்
கின்புரு வாக விருந்த மருந்து நல்ல. (க)

சஞ்சலந் தீர்க்கு மருந்து - எங்குந்
தானேதா னாகித்த ழைக்கு மருந்து
அஞ்சலென் றாளு மருந்து - சச்சி
தானந்த மாக வமர்ந்த மருந்து நல்ல. (உ)

வித்தக மான மருந்து - சதுர்
வேத முடிவில் விளங்கு மருந்து
தத்துவா தீத மருந்து - என்னைத்
தானாக்கிக் கொண்ட தயாள மருந்து நல்ல. (௩)

பிறப்பை யொழிக்கு மருந்து - யார்க்கும்
பேசப்ப டாத பெரிய மருந்து
இறப்பைத் தவிர்க்கு மருந்து - என்னு
ளென்று மதுரித் தினிக்கு மருந்து நல்ல. (ச)

அம்பலத் தாடு மருந்து - பரா
மாநந்த வெள்ளத் தழுத்து மருந்து
எம்பல மாகு மருந்து - வேளூ
ரென்னுந் தலத்தி லிருக்கு மருந்து நல்ல. (ரு)

சேதப்ப டாத மருந்து - உண்டாற்
றேன்போ லினிக்குந் தெவிட்டா மருந்து
பேதப்ப டாத மருந்து - மலைப்
பெண்ணிடங் கொண்ட பெரிய மருந்து நல்ல (சு)

பால்வண்ண மாகு மருந்து - அதிற்
பச்சை நிறமும் படர்ந்த மருந்து
நூல்வண்ண நாடு மருந்து - உள்ளே
நோக்குகின் றோர்களை நோக்கு மருந்து நல்ல. (எ)

பார்க்கப் பசிபோ மருந்து - தன்னைப்
பாரா தவர்களைச் சேரா மருந்து
கூர்க்கத் தெரிந்த மருந்து - அது
கூலமருந் தென்று கொண்ட மருந்து நல்ல. (அ)

கோமளங் கூடு மருந்து - நலங்
கொடுக்கத்துசங்கட்டிக்கொண்ட மருந்து
நாமளவாத மருந்து - நம்மை
நாமறி யும்படி நண்ணு மருந்து நல்ல. (கூ)

மூவர்க் கரிய மருந்து - செல்வ
முத்துக் குமாரனை யீன்ற மருந்து
நாவிற் கினிய மருந்து - தைய
லுயகி கண்டு தழுவு மருந்து நல்ல. (கo)

திருச்சிற்றம்பலம்.

மெய்யருள்வியப்புமாலை.

இராகம் - அடாணா, ரூபகதாளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பல்லவி.

எனக்கு முனக்கு மிசைந்த பொருத்த மென்ன பொருத்தமோ
இந்தப் பொருத்த முலகில் பிறருக் கெய்தும் பொருத்தமோ.

சரணங்கள்.

தனக்கு நிகரிங் கில்லா துயர்ந்த தம்ப மொன்றதே
தாவிப் போகப் போக நூலின் றரத்தி னின்றதே
கனக்கத் திகைப்புற் றங்கே நானுங் கலங்கி வருந்தவே
கலக்க நீக்கித் தூக்கி வைத்தாய் நிலைபொ ருந்தவே(என)

இங்கோர் மலையி னடுவி லுயர்ந்த தம்ப நணுகவே
யேறிப் போகப் போக நூலி னிழைபோ னுணுகவே
அங்கே திகைத்து நடுங்கும் போதென் னடுக்க நீக்கியே
யதன்மேலுயர்ந்தநிலையில்வைத்தா யடிமையாக்கியே (என)

இரவிற் பெரிய வெள்ளம் பரவி யெங்குந் தயங்கவே
யானுஞ் சிலரும் படகி லேறி யேம யங்கவே
விரவித் தனித்தங் கென்னை யொருகன் மேட்டி லேற்றியே
விண்ணிலுயர்ந்தமாடத்திருக்க விதித்தாய்போற்றியே(என)

மேலைப் பாற்சிவ கங்கை யென்னுமோர் தீர்த்தந் தன்னையே
மேவிப் படியிற் றவறி நீரில் விழுந்த வென்னையே
யேலத் துகிலு முடம்பு நனையா தெடுத்ததேயொன் றோ
வெடுத்தென்கரத்திற்பொற்பூணணிந்த விறைவனீயன்றோ(என)

அப்பா நின்னை யன்றி யெங்கு மணைப்பா ரில்லையே
யந்தோ நின்னை யன்றி யெங்கு மருள்வா ரில்லையே
எப்பா லவர்க்கு நின்னை யன்றி யிறைமை யில்லையே
யெனக்கு நின்மே லன்றி யுலகி லிச்சை யில்லையே(என)

அரசே யுன்னை யணைக்க வெனக்கு ளாசை பொங்குதே
யணைப்போ மென்னு முண்மை யாலென் னுவி தங்குதே
விரைசேர் பாதம் பிடிக்க வென்கை விரைந்து நீளுதே
மேவிப்பிடித்துக்கொள்ளுந்தோறு முவகையாளுதே(என)

நினைக்க நினைக்கத் தித்திப் பெனது நினைவிற் கொடுக்குதே
நின்பா லன்றிப் பிறர்பாற் செல்ல நெஞ்ச நடுக்குதே
எனைத்துன்பொழித்தாட்கொண்டநின்னை யன்னை யென்பனோ
வெந்தா யன்பி லேனின் னடிக்கு முன்னை யன்பனோ(என)

வள்ளா லுன்னைப் பாடப் பாட வாய்ம ணக்குதே
வஞ்ச வினைக ளெனைவிட் டோடித் தலைவணக்குதே
எள்ளா துனது புகழைக் கேட்கச் செவிக ளக்குதே
யெந்தாய் தயவை யெண்ணுந் தோறு முளம்வி யக்குதே(என)

இறைவா நின்னைக் கனவி லேனும் யான்ம றப்பனோ
வெந்தா யுலகத் தவர்கள் போனு னினியி றப்பனோ
மறைவா சகமும் பொருளும் பயனு மதிக்கு மதியிலே
வாய்க்கக் கருணை புரிந்து வைத்தா யுயர்ந்த பதியிலே(என)

தலைவா வெனக்குக் கருணை யமுதந் தரவித் தலத்திலே
தவஞ்செய் தேனத் தவமு முன்ற னருள்வ லத்திலே
அலைவா ரிதியிற் றுரும்பு போல வயனு மாலுமே
யலைய வெனக்கே யளிக்கின் றுய்நீ மேலு மேலுமே(என)

சோதி மலையிற் கண்டே னின்னைக் கண்க ளிக்கவே
துய்த்தே னமுத மகத்தும் புறத்தும் பரிம ளிக்கவே
ஓதி யுணர்தற் கரிய பெரிய வுணர்வை நண்ணியே
யோதா தனைத்து முணர்கின் றேனின் னருளை யெண்ணியே(என)

இறுகப் பிடித்துக் கொண்டேன் பதத்தை யினிநான் விடுவனோ
வெந்தாய் பாதம் பிடித்த கையால் வேறு தொடுவனோ
குறுகப் பயந்து கூற்று மோடிக் குலைந்து போயிற்றே
கோவே யுன்ற னருட்சிற் சோதி யென்ன தாயிற்றே(என)

காய்க்கும் பருவந் தன்னைப் பழுத்த பருவ மாக்கியே
கனக சபையி னடிக்கின் றுயோர் காலைத் தூக்கியே
நாய்க்குத் தவிசிட் டொருபொன் முடியு நன்கு சூட்டியே
நட்ட நடுவே வைத்தாய் கருணை யமுத மூட்டியே(என)

காமக் கடலைக் கடந்து வெகுளிக் கடலை நீந்தினேன்
கடிய மயக்கக் கடலைத் தாண்டி யடியை யேந்தினேன்
சேமப் பொதுவி னடங்கண் டெனது சிறுமை நீங்கினேன்
சிற்றம் பலத்து நடங்கண் டுவந்து மிகவு மோங்கினேன்(என)

கடைய நாயிற் கடைய னுய்க்குங் கடைய னுயினேன்
கருணை யமுதுண் டின்ப நாட்டுக் குடைய னுயினேன்

விடயக் காட்டி லோடித் திரிந்த வெள்ளை நாயினேன்
விடையாய் நினக்கு மிகவுஞ் சொந்தப் பிள்ளை யாயினேன் (என)

அயனு மாலுந் தேடித் தேடி யலந்து போயினா
ரந்தோ விவன்முன் செய்த தவம்யா தென்பு ராயினார்
மயனுங் கருத மாட்டாத் தவள மாடத் துச்சியே
வயங்கு மணைமேல் வைத்தாய் சிறிய நாயை மெச்சியே (என)

பாட்டா லுனது பதத்தை நாடிப் பாடும் வாயரே
பதியே யிந்த வுலகி லெனக்கு மிகவு நேயரே
நாட்டா ரெனினு நின்னை யுளத்து நாட்டா ராயினோ
நயவேன்சிறிதுநயத்தல்கயக்கு மெட்டிக் காயினோ (என)

சின்ன வயது தொடங்கி யென்னைக் காக்குந் தெய்வமே
சிறியேன் மயங்குந் தோறு மயக்கந் தீர்க்குந் தெய்வமே
என்னை யவத்தைக் கடனின் றிங்க னெடுத்த தெய்வமே
யெல்லா நலமுந் தருமின் னமுதங் கொடுத்த தெய்வமே (என)

இரவும் பகலு மென்னைக் காத்து ளிருக்கு மிறைவனே
யெல்லா வுலகும் புகழ வென்னை யேத்து மிறைவனே
கரவு நினையா தெனக்கு மெய்ம்மை காட்டுந் துணைவனே
களித்தென்றனையுஞ்சன்மார்க்கத்தில் நாட்டுந் துணைவனே (என)

சிற்றம் பலத்தி னடனங் காட்டிச் சிவத்தைக் காட்டியே
சிறப்பா யெல்லாம் வல்ல சித்தித் திறத்தைக் காட்டியே
குற்றம் பலவுந் தீர்த்தென் றனக்கோர் முடியுஞ் சூட்டியே
கோவே நீயு மென்னுட் கலந்து கொண்டாய் நாட்டியே (என)

சுத்த சிவசன் மார்க்க நீதிச் சோதி போற்றியே
சுவவாழ் வளித்த சிற்றம் பலத்துச் சோதி போற்றியே
சுத்த சுடர்ப்பொற் சபையி லாடுஞ் சோதி போற்றியே
சோதி முழுதும் விளங்க விளங்குஞ் சோதி போற்றியே. (என)

திருச்சிற்றம்பலம்.

காட்சிக்கண்ணிகள்.

இராகம் - எதுகுலகாம்போதி, அடதாளம்-உ.சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பல்லவி.

ஆணிப்பொன் னம்பலத் தேகண்ட காட்சிகள்
அற்புதக் காட்சியடி - அம்மா - அற்புதக்காட்சியடி.

சரணங்கள்.

சோதிமலையொன் று தோன் றிற்றதிலொரு
வீதியுண்டாச்சுதடி - அம்மா - வீதியுண்டாச்சுதடி. ஆணி. (க)

வீதியிற்சென்றேனவ் வீதிநடுவொரு
மேடையிருக்ததடி - அம்மா - மேடையிருந்ததடி. ஆணி. (உ)

மேடைமேலேறினேன் மேடைமேலங்கொரு
கூடமிருந்ததடி - அம்மா - கூடமிருந்ததடி. ஆணி. (௩)

கூடத்தைநாடவக் கூடமேலேழ்நிலை
மாடமிருந்ததடி - அம்மா - மாடமிருந்ததடி. ஆணி. (௪)

ஏழ்நிலைக்குள்ளு மிருந்தவதிசயம்
என்னென் றுசொல்வனடி-அம்மா-என்னென் றுசொல்வனடி.ஆணி.

ஓர்நிலைதன்னி லொளிர்முத்துவெண்மணி
சீர்நிலமாச்சுதடி - அம்மா - சீர்நிலமாச்சுதடி. ஆணி. (௬)

பாரோர்நிலையிற் கருநீலஞ்செய்ய
பவளமதாச்சுதடி - அம்மா - பவளமதாச்சுதடி. ஆணி. (௭)

மற்றோர்நிலையில் மரகதப்பச்சைசெம்
மாணிக்கமாச்சுதடி - அம்மா - மாணிக்கமாச்சுதடி. ஆணி. (௮)

பின்னோர்நிலையிற் பெருமுத்தவச்சிரப்
பேர்மணியாச்சுதடி - அம்மா - பேர்மணியாச்சுதடி. ஆணி. (கூ)

வேறோர்நிலையில் மிகும்பவளத்திரள்
வெண்மணியாச்சுதடி-அம்மா-வெண்மணியாச்சுதடி. ஆணி. (க0)

புகலோர்நிலையிற் பொருந்தியபன்மணி
பொன்மணியாச்சுதடி-அம்மா-பொன்மணியாச்சுதடி. ஆணி. (கக)

பதியோர்நிலையிற் பகர்மணியெல்லாம்
படிகமதாச்சுதடி - அம்மா - படிகமதாச்சுதடி. ஆணி. (கஉ)

ஏழ்நிலைமேலே யிருந்ததோர்தம்ப
மிசைந்தபொற்றம்பமடி-அம்மா-விசைந்தபொற்றம்பமடி. ஆ. ()

பொற்றம்பங்கண்டேறும் போதுநான்கண்ட
புதுமையென்சொல்வனடி-அம்மா-புதுமையென்சொல்வனடி. ஆ.

ஏறும்போதங்கே யெதிர்ந்தவகைசொல
வென்னளவல்லவடி-அம்மா-வென்னளவல்லவடி. ஆணி. (கரு)

ஆங்காங்கேசத்திக ளாயிரமாயிர
மாகவந்தார்களடி - அம்மா - ஆகவந்தார்களடி. ஆணி. (கசு)

வந்துமயக்க மயங்காமல்நானருள்
வல்லபம்பெற்றேனடி-அம்மா-வல்லபம்பெற்றேனடி. ஆணி. (கஎ)

வல்லபத்தாலந்த மாதம்பத்தேறி
மணிமுடிகண்டேனடி-அம்மா-மணிமுடிகண்டேனடி. ஆணி. ()

மணிமுடிமேலோர் கொடுமுடிநின்றது
மற்றதுகண்டேனடி-அம்மா-மற்றதுகண்டேனடி. ஆணி. (ககூ)

கொடுமுடிமேலாயிரத் தெட்டுமாற்றுப்போற்
கோயிலிருந்ததடி - அம்மா - கோயிலிருந்ததடி. ஆணி. (உ0)

கோயிலைக்கண்டங்கே கோபுரவாயிலிற்
கூசாதுசென்றேனடி-அம்மா-கூசாதுசென்றேனடி. ஆணி. (உக)

கோபுரவாயிலுட் சத்திகள்சத்தர்கள்
கோடிபல்கோடியடி-அம்மா-கோடிபல்கோடியடி. ஆணி. (உஉ)

ஆங்கவர்வண் ணம்வெள் வண்ணஞ்செவ்வண் ணமுன்
ஐவண்ணமாகுமடி - அம்மா - ஐவண்ணமாகுமடி. ஆணி. (உ௩)

அங்கவரெல்லா மிங்காரிவரென்னவு
மப்பாலேசென்றேனடி-அம்மா-அப்பாலேசென்றேனடி. ஆணி. ()

அப்பாலேசென்றேனங் கோர்திருவாயிலில்
ஐவரிருந்தாரடி - அம்மா - ஐவரிருந்தாரடி. ஆணி. (உ௫)

மற்றவர்நின் று வழிகாட்டமேலோர்
மணிவாயிலுற்றேனடி-அம்மா-மணிவாயிலுற்றேனடி. ஆணி. (உ௬)

எண் ணுமவ்வாயிலிற் பெண்ணோடாணுக
இருவரிருந்தாரடி - அம்மா - இருவரிருந்தாரடி. ஆணி, (உ௭)

அங்கவர்காட்ட வணுக்கத்திருவாயில்
அன்போடுகண்டேனடி-அம்மா-அன்போடுகண்டேனடி. ஆணி. ()

அத்திருவாயிலி லானந்தவல்லியென்
னம்மையிருந்தாளடி-அம்மா-அம்மையிருந்தாளடி. ஆணி. (உ௯)

அம்மையைக்கண் டே னவனருள்கொண்டேன்
அமுதமுமுண்டேனடி-அம்மா-அமுதமுமுண்டேனடி. ஆணி. ()

தாங்குமவளரு ளாலேநடராஜர்
சந்நிதிகண்டேனடி - அம்மா - சந்நிதிகண்டேனடி. ஆணி. (௩க)

சந்நிதியிற்சென் று நான்பெற்றபேறது
சாமியறிவாரடி - அம்மா - சாமியறிவாரடி. ஆணி. (௩உ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பள்ளி யெழுச்சி.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொழுது விடிந்ததென் னுள்ளமென் கமலம் பூத்தது பொன்னொளி பொங்கிய தெங்குந், தொழுதுநிற் கின்றனன் செய்பணி யெல்லாஞ் சொல்லுதல் வேண்டுமென் வல்லசற் குருவே, முழுதுமானனென வாகம வேத முறைகளெ லாமொழி கின்றமுன் னவனே, யெழுதத லரியசி ரருட்பெருஞ் சோதி யென்றந்தை யேபள்ளி யெழுந்தருள் வாயே. (க)

தற்குண மாயைபோய்த் தொலைந்தது ஞானந் தோன்றிடப் பொன்னொளி தோற்றிய கதிர்தான், சிற்குண வரைமிசை யுதயஞ் செய் ததுமா சித்திக ளடிப்பணி செய்திடச் சூழ்ந்த, நற்குணச் சன்மார்க்க சங்கத்தா ரெல்லாம் நண்ணினர் தோத்திரம் பண்ணிநிற் கின்றார், எற்குண வளித்தவென் னருட்பெருஞ் சோதி யென்னம்மை யேபள்ளி யெழுந்தருள் வாயே. (உ)

நிலந்தெளிந் ததுகண் மழுங்கின சுவண நீடொளி தோன்றிற் றுக்கோடொலிக் கின்ற, அலர்ந்தது தாமரை யாணவ விருள்போ யழிந்தது கழிந்தது மாயைமா விரவு, புலர்ந்தது தொண்டரோ டண்டருங் கூடிப் போற்றியோ சிவசிவ போற்றியென் கின்றார், இலங்குரு வளித்தவென் னருட்பெருஞ் சோதி யென்குரு வேபள்ளி யெழுந்தருள் வாயே. (௩)

கல்லாய மனங்களுங் கரையப்பொன் னொளிதான் கண்டது கங்குலும் விண்டது தொண்டர், பல்லாரு மெய்தினர் பாடிநின் றாடிப் பரவுகின் றாரன்பு விரவுகின் றாராய், நல்லார் மெய்ஞ் ஞானிகள் யோகிகள் பிறரும் நண்ணினர் சூழ்ந்தனர் புண்ணிய நிதியே, யெல்லாஞ்செய் வல்லவென் னருட்பெருஞ் சோதி யென்றெய்வ மேபள்ளி யெழுந்தருள் வாயே. (௪)

புன்மாலை யிரவெல்லாம் புலர்ந்தது ஞானப் பொருப்பின்மேற் பொற்கதிர் பொலிந்தது புலவோர், சொன்மாலை தொடுத்தனர் துதித்துநிற் கின்றார் சுத்தசன் மார்க்கசங் கத்தவ ரெல்லாம், மன்மாலை மாலையா வந்துசூழ் கின்றார் வானவர் நெருங்கினர் வாழியென் கின்றார், என்மாலை யணிந்தவென் னருட்பெருஞ் சோதி யென்பதி யே பள்ளி யெழுந்தருள் வாயே. (ரு)

ஒருமையி னுலகெலா மோங்குக வெனவே யூதின சின்னங்க ளூதின சங்கம், பெருமைகொள் சமரச சுத்தசன் மார்க்கப் பெரும்புகழ் பேசினர் பெரியவர் சூழ்ந்தா, ரருமையு மெளிமையு மாகியன் றாகி யம்பலத் தேசித்தி யாடல்செய் பதியே, யிருமையு மளித்தவென் னருட்பெருஞ் சோதி யென்னர சேபள்ளி யெழுந்தருள் வாயே. (சு)

சினைப்பள்ளித் தாமங்கள் கொணர்ந்தன ரடியார் சிவசிவ போற்றியென் றுவகைகொள் கின்றார், நினைப்பள்ளி யுண்ணத்தெள் ளாரமு தளிக்கும் நேரமிந் நேரமென் றுரியர் புகன்றார், முனைப்பள்ளி பயிற்றுதென் றனைக்கல்வி பயிற்றி முழுதுணர் வித்துடற் பழுதெலாந் தவிர்த்தே, யெனைப்பள்ளி யெழுப்பிய வருட்பெருஞ் சோதி யென்னப்ப னேபள்ளி யெழுந்தருள் வாயே. (எ)

மதம்பிடித் தவரெல்லாம் வாய்பிடிப் புண்டு வந்துநிற் கின்றனர் வாய்திறப் பிப்பான், கதம்பிடித் தவரெல்லாங் கடும்பிணி யாலே கலங்கினர் சூழ்ந்தன ருலம்புறு கின்றார், பதம்பிடித் தவரெல்லா மம்பலப் பாட்டே பாடின ராடினர் பரவிநிற் கின்றா, ரிதம்பிடித் தெனையாண்ட வருட்பெருஞ் சோதி யென்னைய னேபள்ளி யெழுந்தருள் வாயே. (அ)

மருளொடு மாயைபோய்த் தொலைந்தது மதங்கள் வாய்மூடிக் கொண்டன மலர்ந்தது கமலம், அருளொளி விளங்கிய தொருதிருச் சபையு மலங்கரிக் கின்றனர் துலங்கிவீற் றிருக்கத், தெருளொடு பொ

ருளுமேன் மேலெனக் களித்துச் சித்தெலாஞ் செய்திடத் திருவருள் புரிந்தே, யிருளறுத் தெனையாண்ட வருட்பெருஞ் சோதி யென்வ ள்ள லேபள்ளி யெழுந்தருள் வாயே. (௯)

அலங்கரிக் கின்றேமோர் திருச்சபை யதிலே யமர்ந்தருட் சோதி கொண் டடிச்சிறி யோமை, வலம்பெறு மிறவாத வாழ்வில்வைத் திடவே வாழ்த்துகின் றேமுன்னர் வணங்கிநிற் கின்றேம், விலங்கிய திருளெலாம் விடிந்தது பொழுது விரைந்தெமக் கருளுதல் வேண்டு மித் தருண, மிலங்குநற் றருணமெம் மருட்பெருஞ் சோதி யெந்தங் தை யேபள்ளி யெழுந்தருள் வாயே. (௧0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவுந்தியார்.

கலித்தாழிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இரவு விடிந்த திணையடி வாய்த்தன
பரவி மகிழ்ந்தேனென் றுந்தீபற
பாலமு துண்டேனென் றுந்தீபற. (௧)

பொழுது விடிந்தது பொற்பதம் வாய்த்தன
தொழுது மகிழ்ந்தேனென் றுந்தீபற
தூயவ னானேனென் றுந்தீபற. (௨)

தூக்கந் தொலைந்தது சூரியன் றேன்றின
னேக்கந் தவிர்ந்தேனென் றுந்தீபற
வின்னமு துண்டேனென் றுந்தீபற. (௩)

துன்பந் தவிர்ந்தது தூக்கந் தொலைந்தது
இன்பங் கிடைத்ததென் றுந்தீபற
வெண்ணம் பலித்ததென் றுந்தீபற. (௪)

ஞான முதித்தது நாத மொலித்தது
தீனந் தவிர்ந்ததென் றுந்தீபற
சிற்சபை கண்டேனென் றுந்தீபற. (ரு)

திரையற்று விட்டது செஞ்சுடர் தோன்றிற்று
பரையொளி யோங்கிற்றென் றுந்தீபற
பலித்தது பூசையென் றுந்தீபற. (சா)

உள்ளிரு ணீங்கிற்றென் னுள்ளொளி யோங்கிற்றுத்
தெள்ளமு துண்டேனென் றுந்தீபற
தித்திக்க வுண்டேனென் றுந்தீபற. (எ)

எந்தையைக் கண்டே னிடரெலா நீங்கினேன்
சிந்தை மகிழ்ந்தேனென் றுந்தீபற
சித்திகள் பெற்றேனென் றுந்தீபற. (அ)

தந்தையைக் கண்டேனான் சாகா வரம்பெற்றேன்
சிந்தை களித்தேனென் றுந்தீபற
சித்தெலாம் வல்லேனென் றுந்தீபற. (கூ)

முத்தியைப் பெற்றேனம் முத்தியி னுல்ஞான
சித்தியை யுற்றேனென் றுந்தீபற
சித்தனு மானேனென் றுந்தீபற. (க0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சண்முகர் காலேப்பாட்டு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாரும்வாருந் தெய்வ வடிவேல் முருகரோ
வள்ளி மணாளரே வாரும் - புள்ளிமயி லோரோ வாரும். (க)

சங்க மொலித்தது தாழ்கடல் விம்மிற்றுச்
சண்முக நாதரோ வாரும் - உண்மை விநோதரோ வாரும். (உ)

பொழுது விடிந்தது பொற்கோழி கூவிற்றுப்
பொன்னன வேலரோ வாரும் - மின்னார்முந் நூலரோ வாரும். (௩)

தூகங் கனைந்தது காலையு மாயிற்றுக்
கண்ணுதல் சேயரோ வாரும் - ஒண்ணுதல் நேயரோ வாரும். (௪)

செங்கதிர் தோன்றிற்றுத் தேவர்கள் சூழ்ந்தனர்
செங்கல்வ ராயரோ வாரும் - எங்குரு நாதரோ வாரும். (௫)

அருண னுதித்தன னன்பர்கள் சூழ்ந்தனர்
ஆறுமுகத் தோரோ வாரும் - மாறிலகத் தோரோ வாரும். (௬)

சூரியன் றோன்றினன் றொண்டர்கள் சூழ்ந்தனர்
சூரசங் காரரோ வாரும் - வீரசிங் காரரே வாரும். (௭)

வீணை முரன்றது வேதியர் சூழ்ந்தனர்
வேலாயு தத்தோரோ வாரும் - காலாயு தத்தோரோ வாரும். (௮)

சேவ லொலித்தது சின்னம் பிடித்தனர்
தேவர்கள் தேவரோ வாரும் - மூவர் முதல்வரோ வாரும். (௯)

பத்தர்கள் சூழ்ந்தனர் பாடல் பயின்றனர்
பன்னிரு தோளரோ வாரும் - பொன்மலர்த் தாளரோ வாரும். (௧0)

மாலை கொணர்ந்தனர் மஞ்சனம் போந்தது
மாமயில் வீரரோ வாரும் - தீமையில் தீரரோ வாரும். (௧௧)

தொண்டர்கள் நாடினர் தோத்திரம் பாடினர்
சுப்பிர மணியரோ வாரும் - வைப்பி னணியரோ வாரும். (௧௨)

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீராமநாமத் திருப்பதிகம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காராய வண்ண மணிவண்ண கண்ண கனசங்கு சக்ர தரநீள்
சீராய தூய மலர்வாய நேய சீராம ராம னெனவே
தாராய வாழ்வு தருநெஞ்சு சூழ்க தாமோத ராய நமவோம்
நாராய ணாய நமவாம ணாய நமகேச வாய நமவே.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

திருமகளெம் பெருமாட்டி மகிழும் வண்ணச்
செழுங்கனியே கொழும்பாகே தேனே தெய்வத்
தருமகனைக் காத்தருளக் கரத்தே வென்றித்
தநுவெடுத்த வொருமுதலே தருமப் பேறே
இருமையுமென் னுளத்தமர்ந்த ராம நாமத்
தென்னரசே யென்னமுதே யென்று யேநின்
மருமலர்ப்பொன் னடிவழுத்துஞ் சிறியே னந்தோ
மனந்தளர்ந்தே னறிந்துமருள் வழங்கி னாயே. (க)

கலைக்கடலே கருணைநெடுங் கடலே கானங்
கடந்ததடங் கடலேயென் கருத்தே ஞான
மலைக்கணெழுஞ் சுடரேவான் சுடரே யன்பர்
மனத்தொளிருஞ் சுயஞ்சுடரே மணியே வானோர்
தலைக்கணுறு மகுடசிகா மணியே வாய்மைத்
தசரதன்றன் குலமணியே தமியே னுள்ள
நிலைக்கணுறுஞ் சீராம வள்ள லேயென்
னிலையறிந்து மருளவின்னு நினைந்தி லாயே. (உ)

மண்ணுளா நின்றவர்தம் வாழ்வு வேண்டேன்
மற்றவர்போற் பற்றடைந்து மாள வேண்டேன்
விண்ணுளா நின்றவொரு மேன்மை வேண்டேன்
வித்தகநின் றிருவருளே வேண்டி நின்றேன்
புண்ணுளா நின்றமன முடையேன் செய்த
பொய்யனைத்துந் திருவுளத்தே பொறுப்பா யன்றிக்
கண்ணுளா சுடர்க்கமலக் கண்ண வென்னைக்
கைவிடிலென் செய்வேனே கடைய னேனே. (க)

தெவ்வினையா ரரக்கர்குலஞ்செற்ற வெற்றிச்
சிங்கமே யெங்கள்குல தெய்வ மேயோ
வெவ்வினைதீர்த் தருள்கின்ற ராம நாம
வியன்சுடரே யிவ்வுலக விடயக் காட்டில்
இவ்வினையே னகப்பட்டேன் புலனுங் கள்வர்க்
கிலக்கானேன் றுணையொன்று மில்லே னந்தோ
செய்வினையொன் றறியேனிங் கென்னை யெந்தாய்
திருவுளத்திற் சேர்த்திலையேற் செய்வ தென்னே. (உ)

வான்வண்ணக் கருமுகிலே மழையே நீல
மணிவண்ணக் கொழுஞ்சுடரே மருந்தே வானத்
தேன்வண்ணச் செழுஞ்சுவையே ராம நாமத்
தெய்வமே நின்புகழைத் தெளிந்தே யோதா
ஊன்வண்ணப் புலைவாயா ரிடத்தே சென்றுங்
குழைக்கின்றேன் செய்வகையொன் றுணரே னந்தோ
கான்வண்ணக் குடும்பத்திற் கிலக்கா வென்னைக்
காட்டினையே யென்னேநின் கருணை யீதோ. (ங)

பொன்னுடையார் வாயிலிற்போய் வீணே காலம்
போக்குகின்றே னிவ்வுலகப் புணர்ப்பை வேண்டி
என்னுடையாய் நின்னடியை மறந்தே னந்தோ
வென்செய்கே னென்செய்கே னேழை யேனுன்

பின்னுடையேன் பிழையுடையே னல்லா லுன்றன்
பேரருளு முடையேனே பிறந்தேன் வாளா
உன்னுடைய திருவுளத்தென் னினைதி யோவென்
னெருமுதல்வா சீராமா வுணர்கி லேனே. (சு)

அறம்பழுக்குந் தருவேயென் குருவே யென்ற
ன்ருயிருக் கொருதுணையே யரசே பூவை
நிறம்பழுக்க வழகொழுகும் வடிவக் குன்றே
நெடுங்கடலுக் கணையளித்த நிலையே வெய்ய
மறம்பழுக்கு மிலங்கையிரா வணனைப் பண்டோர்
வாளியினுற் பணிகொண்ட மணியே வாய்மைத்
திறம்பழுக்குஞ் சீராம வள்ள லேநின்
திருவருளே யன்றிமற்றோர் செயலி லேனே. (எ)

கல்லாய வன்மனத்தார் தம்பாற் சென்றே
கண்கலக்கங் கொள்கின்றேன் கவலை வாழ்வை
எல்லாமுள் ளிருந்தறிந்தா யன்றோ சற்று
மிரங்கிலையெம் பெருமானே யென்னே யென்னே
பொல்லாத வெவ்வினையே னெனினு மென்னைப்
புண்ணியனே புரப்பதருட் புகழ்ச்சி யன்றோ
அல்லார்ந்த துயர்க்கடலின் றெடுத்தி டாயே
லாற்றேனுன் பழிநின்பா லாக்கு வேனே. (அ)

மையான நெஞ்சகத்தோர் வாயில் சார்ந்தே
மனந்தளர்ந்தேன் வருந்துகின்ற வருத்த மெல்லாம்
ஐயாவென் னுளத்தமர்ந்தாய் நீதான் சற்று
மறியாயோ வறியாயே லறிவா ரியாரோ
பொய்யான தன்மையினே னெனினு மென்னைப்
புறம்விடுத்த லழகேயோ பொருளா வெண்ணி
மெய்யாவென் றனையந்நா ளாண்டா யிந்நாள்
வெறுத்தனையே லெங்கேயான் மேவு வேனே. (கூ)

கூறுவதோர் குணமில்லாக் கொடிதாஞ் செல்வக்
குருட்டறிவோ ரிடைப்படுமென் குறைக ளெல்லாம்
ஆறுவதோர் வழிகாணே னந்தோ வந்தோ
வவலமெனுங் கருங்கடலி லழுந்து கின்றேன்
ஏறுவதோர் வகையறியே னெந்தா யெந்தா
யேற்றுகின்றோர் நின்னையன்றி யில்லே னென்னைச்
சீறுவதோ விரங்குவதோ யாதோ வுன்றன்
றிருவுளத்தைத் தெரியேனே சிறிய னேனே. (௯௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவெவ்வுளூர் வீராகவப் பெருமாள்

போற்றித் திருப்பஞ்சகம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தண்ணமர் மதியே சாந்தந் தழைத்தசத் துவனே போற்றி
வண்ணமா மணியே போற்றி மணிவண்ணத் தேவா போற்றி
அண்ணலே யெவ்வு ளூரி லமர்ந்தரு ளாதி போற்றி
விண்ணவர் முதல்வா போற்றி வீரரா கவனே போற்றி. (௧)

பாண்டவர் தூத னாகப் பலித்தருள் பரனே போற்றி
நீண்டவ னென்ன வேத நிகழ்த்துமா நிதியே போற்றி
தூண்டலில் லாம லோங்குஞ் சோதிநல் விளக்கே போற்றி
வேண்டவ ரெவ்வு ளூர்வாழ் வீரரா கவனே போற்றி. (௨)

மேதினி புரக்கும் வேந்தர் வீறெலா நினதே போற்றி
கோதிலா மனத்தே நின்று குலாவிய கோவே போற்றி
ஓதிய வெவ்வு ளூரி லுறைந்தருள் புரிவாய் போற்றி
வேதியன் றன்னை யீன்ற வீரரா கவனே போற்றி. (௩)

இளங்கொடி தனைக்கொண் டேகு மிராவணன் றனையழித்தே
களங்கமில் விபீட ணர்க்குக் கனவர சளித்தாய் போற்றி
துளங்குமா தவத்தோ ருற்ற துயரெலாந் தவிர்த்தாய் போற்றி
விளங்குநல் லெவ்வு ளூர்வாழ் வீரரா கவனே போற்றி. (௪)

அற்புதத் திருவை மார்பி லணைத்தபே ரழகா போற்றி
பொற்புறு திகிரி சங்கு பொருந்துகைப் புனிதா போற்றி
வற்புறு பிணிதீர்த் தென்னை மகிழ்வித்த வரதா போற்றி
வெற்புய ரெவ்வு ளூர்வாழ் வீரரா கவனே போற்றி. (௫)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கண்ணமங்கை இலக்குமிதோத்திரம்.

பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உலகம் புரக்கும் பெருமான்ற னுளத்தும் புயத்து மமர்ந்தருளி
யுவகை யளிக்கும் பேரின்ப வுருவே யெல்லா முடையாளே
திலகஞ் செறிவா ணுதற்கரும்பே தேனே கனிந்த செழுங் கனியே
தெவிட்டா தன்ப ருளத்துள்ளே தித்தித் தெழுமோர் தெள்ளமுதே
மலகஞ் சுகத்தேற் கருளளித்த வாழ்வே யென்கண் மணியேயென்
வருத்தந் தவிர்க்க வருங்குருவாம் வடிவே ஞான மணிவிளக்கே
சலகந் தரம்போற் கருணைபொழி தடங்கட் டிருவே கணமங்கைத்
தாயே சரணஞ் சரணமிது தருணங் கருணை தருவாயே. (௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிச்சுலகர் மெச்சப் பிதற்றநின்ற பேதையனேன்
இச்சையெலா மெய்த விசைந்தருளிச் செய்தனையே
அச்சமெலாந் தீர்ந்தே னருளமுத முண்கின்றேன்
நிச்சலும்பே ரானந்த நித்திரைசெய் கின்றேனே. (௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாங்கியர்க்கறிவுறுத்தல்.

கண்ணிகள்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அம்பலத்தி லாடுகின்றார் பாங்கிமாரே - அவர்
ஆட்டங்கண்டு நாட்டங்கொண்டேன் பாங்கிமாரே (க)

ஆடுகின்ற சேவடிமேற் பாங்கிமாரே - மிக
ஆசைகொண்டு வாடுகின்றேன் பாங்கிமாரே (உ)

இன்பவடி வாய்ச்சபையிற் பாங்கிமாரே - நட
மிட்டவர்மே லிட்டம்வைத்தேன் பாங்கிமாரே (ங)

ஈநவுடற் கிச்சைவையேன் பாங்கிமாரே - நட
நேசர்தமை யெய்தும்வண்ணம் பாங்கிமாரே (ச)

உத்தமர்பொன் னம்பலத்தே பாங்கிமாரே - யின்ப
வுருவாகி யோங்குகின்றார் பாங்கிமாரே (ரு)

ஊனவுல கைக்கருதேன் பாங்கிமாரே - மன்றில்
உத்தமருக் குறவாவேன் பாங்கிமாரே (சு)

கற்பனையெல் லாங்கடந்தார் பாங்கிமாரே - யென்றன்
கற்பனைக்குட் படுவாரோ பாங்கிமாரே (எ)

கண்டிலர்நான் படும்பாடு பாங்கிமாரே - மூன்று
கண்ணுடையா ரென்பாரையோ பாங்கிமாரே (அ)

கன்மனமெல் லாங்கரைப்பார் பாங்கிமாரே - மனங்
கரையாரொன் னளவிலே பாங்கிமாரே (கூ)

கள்ளமொன்று மறியேனான் பாங்கிமாரே - என்னைக்
கைவிடவுந் துணிவாரோ பாங்கிமாரே (க0)

கற்பழித்துக் கலந்தாரே பாங்கிமாரே - இன்று
கைநழுவ விடுவாரோ பாங்கிமாரே (கக)

கூடல்விழைந் தேனவரைப் பாங்கிமாரே - அது
கூடும்வண்ணங் கூட்டிடுவீர் பாங்கிமாரே. (கஉ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

வெண்ணிலா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தன்னையறிந் தின்பமுற வெண்ணிலாவே - ஒரு
தந்திரநீ சொல்லவேண்டும் வெண்ணிலாவே (௧)

நாதமுடி மேலிருந்த வெண்ணிலாவே - அங்கே
நானும்வர வேண்டுகின்றேன் வெண்ணிலாவே (௨)

சச்சிதானந் தக்கடலில் வெண்ணிலாவே - நானுந்
தாழ்ந்துவிழ வேண்டுகின்றேன் வெண்ணிலாவே (௩)

இராப்பகலில் லாவிடத்தே வெண்ணிலாவே - நானும்
இருக்கவெண்ணி வாடுகின்றேன் வெண்ணிலாவே (௪)

தேசுநிற மாய்நிறைந்த வெண்ணிலாவே - நானுஞ்
சிவமயம தாய்விழைந்தேன் வெண்ணிலாவே (௫)

போதநடு வூடிருந்த வெண்ணிலாவே - மலப்
போதமற வேண்டுகின்றேன் வெண்ணிலாவே (௬)

ஆருமறி யாமலிங்கே வெண்ணிலாவே - அரு
ளாளர்வரு வாரோசொல்லாய் வெண்ணிலாவே (௭)

அந்தரங்க சேவைசெய்ய வெண்ணிலாவே - யெங்க
ளையர்வரு வாரோசொல்லாய் வெண்ணிலாவே (௮)

வேதமுடி மேலிருந்த வெண்ணிலாவே - மல
வேதையுள வேதுசொல்லாய் வெண்ணிலாவே (௯)

குண்டலிப்பால் நின்றிலங்கும் வெண்ணிலாவே - அந்த
குண்டலிப்பால் வேண்டுகின்றேன் வெண்ணிலாவே (௧0)

ஆதியந்த மென்றுரைத்தார் வெண்ணிலாவே - அந்த
ஆதியந்த மாவதென்ன வெண்ணிலாவே (௧௧)

வித்திலாம லேவிளைந்த வெண்ணிலாவே - நீதான்
விளைந்தவண்ண மதுசொல்லாய் வெண்ணிலாவே (கஉ)

முப்பொருளு மொன்றதென்பார் வெண்ணிலாவே - அந்த
மூன்றுமொன்ருய் முடிந்ததென்ன வெண்ணிலாவே (கங)

நானதுவாய் நிற்கும்வண்ணம் வெண்ணிலாவே - ஒரு
ஞானநெறி சொல்லுகண்டாய் வெண்ணிலாவே (கச)

ஞானமய மாய்விளங்கும் வெண்ணிலாவே - என்னை
நானறியச் சொல்லுகண்டாய் வெண்ணிலாவே (கரு)

வாசிவாசி யென்றுரைத்தார் வெண்ணிலாவே - அந்த
வாசியென்னப் பேசுகண்டாய் வெண்ணிலாவே (கசா)

ஐந்தலைப்பாம் பாட்டுகின்ருர் வெண்ணிலாவே - அவர்
அம்பலத்தி னின்றதென்ன வெண்ணிலாவே (கஎ)

ஓமெழுத்தி லைந்துண்டென்பார் வெண்ணிலாவே - அது
ஊமையெழுத் தாவதென்ன வெண்ணிலாவே (கஅ)

அம்பலத்தி லாடுகின்ருர் வெண்ணிலாவே - அவர்
ஆடுகின்ற வண்ணமென்ன வெண்ணிலாவே (கக)

அந்தரத்தி லாடுகின்ருர் வெண்ணிலாவே - அவர்
ஆடும்வகை யெப்படியோ வெண்ணிலாவே (உO)

அணுவிலணு வாயிருந்தார் வெண்ணிலாவே - எங்கு
மாகிநின்ற வண்ணமென்ன வெண்ணிலாவே (உக)

அண்டபகி ரண்டமெல்லாம் வெண்ணிலாவே - ஐயர்
ஆட்டமென்று சொல்வதென்ன வெண்ணிலாவே (உஉ)

அம்பரத்தி லாடுகின்ருர் வெண்ணிலாவே - என்னை
ஆட்டுகின்ரு ரிம்பரத்தே வெண்ணிலாவே. (உங)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

நாமாவளி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அம்பலத்தரசே யருமருந்தே
யானந்தத்தேனே யருள்விருந்தே. (க)

பொதுநடத்தரசே புண்ணியனே
புலவரெலாம்புகழ் கண்ணியனே. (உ)

சிவசிவசிவசிவ சின்மயதேஜா
சிவசுந்தரகுஞ் சிதநடராஜா. (௩)

மலைதருமகளே மடமயிலே
மதிமுகவமுதே யிளங்குயிலே. (௪)

ஆனந்தக்கொடியே யிளம்பிடியே
யற்புதத்தேனே மலைமானே. (௫)

நடனவிவேக பரம்பரவேதா
நடனசபேச சிதம்பரநாதா. (௬)

அரிபிரமாதியர் தேடியநாதா
அரகரசிவசிவ ஆடியபாதா. (௭)

அந்தணவங்கண வம்பரபோகா
அம்பலநம்பர வம்பிகைபாகா. (௮)

அம்பரவிம்ப சிதம்பரநாதா
அஞ்சிதரஞ்சித குஞ்சிதபாதா. (௯)

தந்திரமந்திர யந்திரபாதா
சங்கரசங்கர சங்கரநாதா. (க0)

கருணாநிதியே சபாபதியே
கதிமாநிதியே பசுபதியே. (கக)

சபாபதிபாதம் தபோபிரசாதம்
தயாநிதிபோதம் சதோதயவேதம். (கஉ)

கனகசிதம்பர கங்கரபுரஹர
அனகபரம்பர சங்கரஹரஹர. (கஈ)

சகலகலாண்ட சராசரகாரண
சகுணசிவாண்ட பராபரபூரண. (கச)

சிதம்ப்ரகாசா பரம்பிரகாசா
சிதம்பரேசா சுயம்பிரகாசா. (கரு)

இக்கரைகடந்திடி லக்கரையே
இருப்பதுசிதம்பர சர்க்கரையே. (கசு)

என்னுயிருடம்பொடு சித்தமதே
இனிப்பதுநடராச புத்தமுதே. (கஎ)

ஐயர்திருச்சபை யாடகமே
ஆடுதலானந்த நாடகமே. (கஅ)

கனகசபாபதி பசுபதிநவபதி
அனகவுமாபதி யதிபதிசிவபதி. (ககூ)

உத்தரஞான சிதம்பரமே
சித்தியெலாந்தரு மம்பரமே. (உO)

அம்பலவாசிவ மாதேவா
வம்பலவாவிங்கு வாவாவா. (உக)

நடராசனெல்லார்க்கு நல்லவனே
நல்லவெலாஞ்செய வல்லவனே. (உஉ)

ஆனந்தநாடகங் கண்டோமேபர
மானந்தபோனகங் கொண்டோமே. (உஈ)

சகளவுபகள நிட்களநாதா
உகளசததள மங்களபாதா. (உச)

சந்ததமுஞ்சிவ சங்கரபஜனம்
சங்கிதமென்பது சற்சனவசனம். (உரு)

சங்கரசிவசிவ மாதேவா
எங்களையாட்கொள வாவாவா. (உசு)

அரகரசிவசிவ மாதேவா
அருளமுதந்தர வாவாவா. (உஎ)

நடனசிகாமணி நவமணியே
திடனகமாமணி சிவமணியே. (உஅ)

நடமிடுமம்பல நன்மணியே
புடமிடுசெம்பல பொன்மணியே. (உகூ)

உவட்டாதுசித்திக்கு முள்ளமுதே
தெவிட்டாதுதித்திக்குந் தெள்ளமுதே. (௩0)

நடராசவள்ளலை நாடுதலே
நந்தொழிலாம்விளை யாடுதலே. (௩௧)

அருட்பொதுநடமிடு தாண்டவனே
யருட்பெருஞ்சோதியென் னுண்டவனே. (௩௨)

நடுநாடிநடுநாடி நடமாடுபதியே
நடராஜநடராஜ நடராஜநிதியே. (௩௩)

நடுநாடியொடுகூடி நடமாடுமுருவே
நடராஜநடராஜ நடராஜகுருவே. (௩௪)

நடுநாடியிடைநாடி நடமாடுநலமே
நடராஜநடராஜ நடராஜபலமே. (௩௫)

நடராசமாணிக்க மொன்றதுவே
நண்ணுதலாணிப்பொன் மன்றதுவே. (௩௬)

நடராசபலமது நம்பலமே
நடமாடுவதுதிரு வம்பலமே. (௩௭)

சபாசிவாமஹாசிவா சகாசிவாசிகாசிவா
சதாசிவாசதாசிவா சதாசிவாசதாசிவா. (௩அ)

வாசிவாசதாசிவா மஹாசிவாதயாசிவா
வாசிவாசிவாசிவா சிவாசிவாசிவாசிவா. (௩௯)

நான்சொன்னபாடலுங் கேட்டாரோ
ஞானசிதம்பர நாட்டாரோ. (௪0)

நீயென்னப்பனல்லவா நினக்குமின்னுஞ்சொல்லவா
தாயின்மிக்கநல்லவா சர்வசித்திவல்லவா. (௪௧)

ஞானசித்திபுரத்தனே நாதசத்திபரத்தனே
வானமொத்ததரத்தனே வாதவித்தைவரத்தனே. (௪௨)

ஆதிநீதிவேதனே யாடனீடபோதனே
வாதிஞானபோதனே வாழ்கவாழ்கநாதனே. (௪௩)

இனித்துயர்படமாட்டேன் விட்டேனே
யென்குருமேலாணை யிட்டேனே. (௪௪)

இனிப்பாடுபடமாட்டேன் விட்டேனே
யென்னப்பன்மேலாணை யிட்டேனே. (௪௫)

சன்மார்க்கம்நன்மார்க்கம் நன்மார்க்கம்
சகமார்க்கந் துன்மார்க்கந் துன்மார்க்கம். (௪௬)

நடராஜர்பாட்டே நறும்பாட்டு
ஞாலத்தார்பாட்டெல்லாம் வெறும்பாட்டு. (௪எ)

சிதம்பரப்பாட்டே திருப்பாட்டு
ஜீவர்கள்பாட்டெல்லாந் தெருப்பாட்டு. (௪அ)

அம்பலப்பாட்டே யருட்பாட்டு
அல்லாத பாட்டெல்லா மருட்பாட்டு. (௪௯)

நாதபரம்பரனேபர நாதசிதம்பரனே
நாதநிகம்பரனேதச நாதசுதந்தரனே. (௫0)

ஞானநடத்தவனேபர ஞானியிடத்தவனே
ஞானவரத்தவனேசிவ ஞானபுரத்தவனே. (ருக)

ஞானசபாபதியேமறை நாடுசேதாகதியே
தீனதயாநிதியேபர தேவியுமாபதியே. (ருஉ)

அம்பலவாணனை நாடினனே
அவனடியாரொடு கூடினனே. (ருங)

தம்பதமாம்புகழ் பாடினனே
தந்தனவென்றுகூத் தாடினனே. (ருச)

நாதாந்தநாட்டுக்கு நாயகரோ
நடராஜரோசபா நாயகரோ. (ருரு)

நான்சொல்லுமிதுகேளீர் சத்தியமே
நடராஜவெனில்வரும் நித்தியமே. (ருசு)

நல்லோரொல்லார்க்குஞ் சபாபதியே
நல்வரமீயுந் தயாநிதியே. (ருஎ)

நடராஜர்தன்னட நன்னடமே
நடம்புரிகின்றது மென்னிடமே. (ருஅ)

சிவகாமவல்லிக்கு மாப்பிள்ளையே
திருவாளனவன் சீர்ப்பிள்ளையே. (ருகூ)

சிவகாமவல்லியைச் சேர்ந்தவனே
சித்தெல்லாஞ்செய்திடத் தேர்ந்தவனே. (சுO)

இறவாவரந்தரு நற்சபையே
யெனமறைபுகழ்வது சிற்சபையே. (சுக)

என்னிருகண்ணு ளிருந்தவனே
இறவாதருளு மருந்தவனே. (சுஉ)

அம்பலவாணர்தம் மடியவரோ
யருளரசாள்மணி முடியவரோ. (சுங)

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஞானசங்கூதுதல்.

இராகம் - சஹானு - அடதாளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பல்லவி.

ஊதூதுசங்கே யூதூதுசங்கே - யூதூதுசங்கே யூதூதுசங்கே.

சரணங்கள்.

கைவிட மாட்டானென் றூதூது சங்கே
கனக சபையானென் றூதூது சங்கே
பொய்விடச் செய்தானென் றூதூது சங்கே
பூசை பலித்ததென் றூதூது சங்கே. (க)

பொன்னடி தந்தானென் றூதூது சங்கே
பொன்னம் பலத்தானென் றூதூது சங்கே
யின்ன லறுத்தானென் றூதூது சங்கே
யென்னுள் ளமர்ந்தானென் றூதூது சங்கே. (உ)

தூக்கந் தொலைத்தானென் றூதூது சங்கே
துன்பந் தவிர்த்தானென் றூதூது சங்கே
யேக்கங் கெடுத்தானென் றூதூது சங்கே
யேம சபையானென் றூதூது சங்கே. (ங)

சிவமாக்கிக் கொண்டானென் றூதூது சங்கே
சிற்றம் பலத்தானென் றூதூது சங்கே
நவநோக் களித்தானென் றூதூது சங்கே
நானவ னானேனென் றூதூது சங்கே. (ச)

பொய்விட் டகன்றேனென் றூதூது சங்கே
புண்ணிய னானேனென் றூதூது சங்கே
மெய்தொட்டு நின்றேனென் றூதூது சங்கே
மேல்வெளி கண்டேனென் றூதூது சங்கே. (ரு)

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆனந்தமேலீடு.

இராகம் - அடாணா, ரூபகதாளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கையறவி லாதுநடுக் கண்புருவப் பூட்டு
கண்டுகளி கொண்டுதிறந் துண்டுநடு நாட்டு
ஐயர்மிக வுய்யும்வகை யப்பர்விளை யாட்டு
ஆடுவதென் றேமறைகள் பாடுவது பாட்டு. (க)

சிற்சபையும் பொற்சபையுஞ் சொந்தமென தாச்சு
தேவர்களு மூவர்களும் பேசுவதென் பேச்சு
இச்சமய வாழ்விலெனக் கென்னையினி யேச்சு
என்பிறப்புத் துன்பமெலா மின்றோடே போச்சு. (உ)

ஈசனரு ளாற்கடலி லேற்றதொரு வோடம்
ஏறிக்கரை யேறினே னிருந்ததொரு மாடம்
தேசுறுமம் மாடநடுத் தெய்வமணிப் பீடம்
தீபவொளி கண்டவுடன் சேர்ந்ததுசந் தோடம். (ங)

தூரியமலை மேலுளதோர் சோதிவள நாடு
தோன்றுமதி லேயர்நடஞ் செய்யுமணி வீடு
தெரியுமது கண்டவர்கள் காணிலுயி ரோடு
செத்தவரெ ழுவாரென்று கைத்தாளம் போடு. (ச)

வலதுசொன்ன பேர்களுக்கு வந்ததுவாய்த் தாழ்வு
மற்றவரைச் சேர்ந்தவர்க்கும் வந்ததலைத் தாழ்வு
வலதுபுச மாடநம்பால் வந்ததருள் வாழ்வு
மற்றுநமைச் சூழ்ந்தவர்க்கும் வந்ததுநல் வாழ்வு. (ரு)

அம்பலத்தி லெங்களைய ராடியநல் லாட்டம்
அன்பொடு துதித்தவருக் கானதுசொல் லாட்டம்
வம்புசொன்ன பேர்களுக்கு வந்ததுமல் லாட்டம்
வந்ததலை யாட்டமன்றி வந்ததுபல் லாட்டம். (சா)

நாத்திகஞ்சொல் கின்றவர்தம் நாக்குமுடை நாக்கு
நாக்குருசி கொள்ளுவதும் நாறியபிண் ணாக்கு

சீர்த்திபெறு மம்பலவர் சீர்புகன்ற வாக்கு
செல்வாக்கு நல்வாக்கு தேவர்திரு வாக்கு. (எ)
அருட்பெருஞ் சோதியைக் கண்டேனே
ஆனந்தத் தெள்ளமு துண்டேனே
இருட்பெரு மாயையை விண்டேனே
எல்லாஞ்செய் சித்தியைக் கொண்டேனே. (அ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சின்னம்பிடித்தல்.

இராகம் - அடாணு, ரூபகதாளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அம்பலவர் வந்தாரென்று சின்னம்பிடி
யற்புதஞ்செய் கின்றாரென்று சின்னம்பிடி
செம்பல னளித்தாரென்று சின்னம்பிடி
சித்திநிலை பெற்றதென்று சின்னம்பிடி. (க)

சிற்சபையைக் கண்டோமென்று சின்னம்பிடி
சித்திகள்செய் கின்றோமென்று சின்னம்பிடி
பொற்சபை புகுந்தோமென்று சின்னம்பிடி
புந்திமகிழ் கின்றோமென்று சின்னம்பிடி. (உ)

ஞானசித்தி புரமென்று சின்னம்பிடி
நாடகஞ்செய் யிடமென்று சின்னம்பிடி
ஆனசித்தி செய்வோமென்று சின்னம்பிடி
யருட்சோதி பெற்றோமென்று சின்னம்பிடி. (ங)

கொடிகட்டிக் கொண்டோமென்று சின்னம்பிடி
கூத்தாடு கின்றோமென்று சின்னம்பிடி
அடிமுடியைக் கண்டோமென்று சின்னம்பிடி
யருளமுத முண்டோமென்று சின்னம்பிடி. (ச)

அப்பர்வரு கின்றாரென்று சின்னம்பிடி
யற்புதஞ்செய் வதற்கென்று சின்னம்பிடி
செப்பநிலை பெற்றதென்று சின்னம்பிடி
சித்திபுர மிடமென்று சின்னம்பிடி. (ரு)

தானேகா ஞனேனென்று சின்னம்பிடி
சத்தியஞ்சத் தியமென்று சின்னம்பிடி
ஊனே புகுந்ததென்று சின்னம்பிடி
யொளிவண்ண மானதென்று சின்னம்பிடி. (௬)

வேகாத காலுணர்ந்து சின்னம்பிடி
வேகா நடுத்தெரிந்து சின்னம்பிடி
சாகாத் தலையறிந்து சின்னம்பிடி
சாகாத கல்விகற்றுச் சின்னம்பிடி. (௭)

மீதான நிலையேறிச் சின்னம்பிடி
வெட்டவெளி நடுநின்று சின்னம்பிடி
வேதாக மங்கடந்து சின்னம்பிடி
வேதாந்த சித்தாந்த சின்னம்பிடி. (௮)

பன்மார்க்க முங்கடந்து சின்னம்பிடி
பன்னிரண்டின் மீதுநின்று சின்னம்பிடி
சன்மார்க்க மார்க்கமென்று சின்னம்பிடி
சத்தியஞ்செய் கின்றேமென்று சின்னம்பிடி. (௯)

செத்தாடு கின்றோனென்று சின்னம்பிடி
செத்தா ரெழுவாரென்று சின்னம்பிடி
இத்தா ரணியிலென்று சின்னம்பிடி
யிதுவே தருணமென்று சின்னம்பிடி. (௧0)

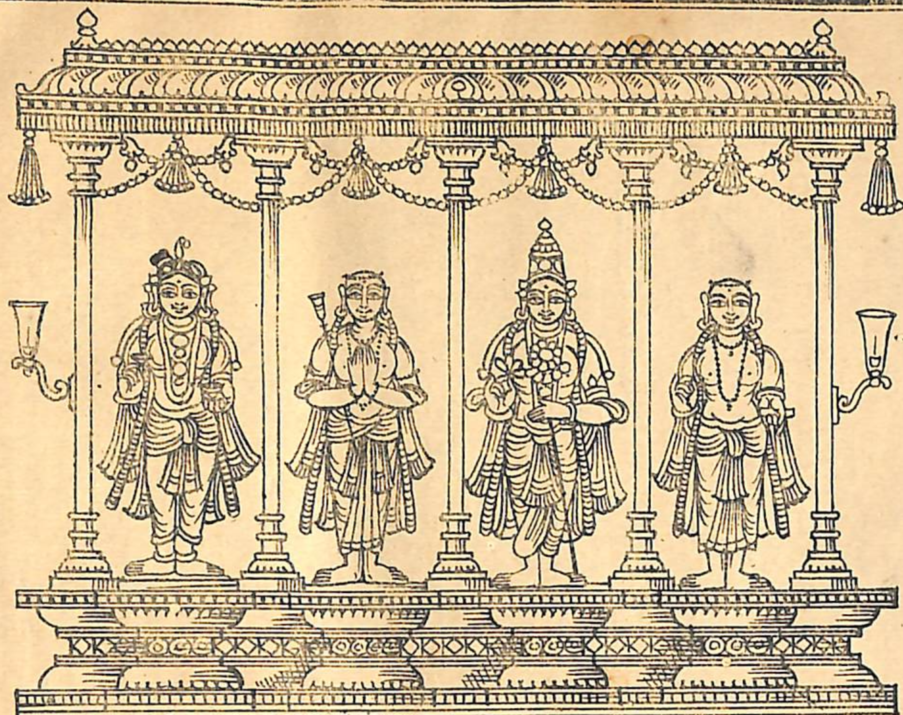
திருச்சிற்றம்பலம்.

பிரபஞ்சவெற்றி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அருட்சோதி யானேனென் றறையப்பா முரசு
அருளாட்சி பெற்றேனென் றறையப்பா முரசு
மருட்சார்பு தீர்ந்தேனென் றறையப்பா முரசு
மரணந் தவிர்ந்தேனென் றறையப்பா முரசு. (௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஞானசம்பந்தர். திருநாவுக்கரசு. சுந்தரமூர்த்தி. மாணிக்கவாசகர்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவசமயாசாரியர் துதி.

* ஆளுடையபிள்ளையாரருண்மாலை.

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

† உலகிய லுணர்வோ ரணுத்துணை யேனு முற்றிலாச் சிறிய வோர் பருவத், திலகிய வெனக்குள் ளிருந்தரு ணெறியி லேற்றவுந் தரமிலா மையினுன், விலகுறுங் காலத் தடிக்கடி யேற விடுத்துப் பின் விலகுறு வண்ணம், அலகிலா வுணர்ச்சி யளித்தனை யுன்ற னருட்கடற் பெருமையென் புகல்வேன், திலகநற் காழி ஞானசம் பந்தத் தெள்ளமு தாஞ்சிவ குருவே. (க)

உயிரநு பவமுற் றிடலத னிடத்தே யோங்கரு ளநுபவ முறமச், செயிரினல் லநுப வத்திலே சுத்த சிவவநு பவமுற மென்றாய், பயிலுமூ வாண்டிற் சிவைதரு ஞானப் பான்மகிழ்ந் துண்டுமெய்ந் நெறியாம், பயிர்தழைத் தறவைத் தருளிய ஞான பந்தனென் றோங்கு சற் குருவே. (உ)

தத்துவ நிலைக டனித்தனி யேறித் தனிப்பர நாதமாந் தலத்தே, யொத்ததன் மயமா நின்னைநீ யின்றி யுற்றிட லுயிரநு பவமென், றித்துணை வெளியி னென்னையென் னிடத்தே யிருந்தவா றளித்தனை யன்றோ, சித்தநற் காழி ஞானசம் பந்தச் செல்வமே யெனதுசற் குருவே. (ங)

---

* திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள்.

† திருவருட்பிரகாசவள்ளலார் திருக்கரத்தாலெழுதிய மூலப் பிரதியில் இத்திருவிருத்தம் ஐந்தடியாகவே யிருந்ததென் றறிக.

தனிப்பர நாத வெளியின்மே னினது தன்மயந் தன்மய மாக்கிப்; பனிப்பிலா தென்று முள்ளதாய் விளங்கிப் பரம்பரத் துட்புற மாகி, யினிப்புற வொன்று மியம்புரு வியல்பா யிருந்ததே யருளநுபவமென், றெனக்கருள் புரிந்தாய் ஞாநசம் பந்த னென்னுமென் சற்குரு மணியே. (௪)

உள்ளதாய் விளங்கு மொருபெரு வெளிமே லுள்ளதாய் முற்று முள் ளதுவாய், நள்ளதா யெனதாய் நானதாய்த் தனதாய் நவிற்றருந் தானதா யின்ன, விள்ளொணு வப்பா லப்படிக் கப்பால் வெறுவெளி சிவவநு பவமென், றுள்ளுற வளித்த ஞாநசம் பந்த வுத்தம சுத்த சற் குருவே. (௫)

பொத்திய மூல மலப்பிணி தவிர்க்கும் பொருளரு ளநுபவ மதற்குப், பத்திய முயிரி னநுபவ மிதனைப் பற்றறப் பற்றுதி யிதுவே, சத்திய மெனவென் றனக்கருள் புரிந்த தனிப்பெருங் கருணையென் புகல்வேன்; முத்தியற் சிவிகை யிவர்ந்தரு ணெறியின் முதலர சியற்றிய துரையே. (௬)

அடியென லெதுவோ முடியென லெதுவோ வருட்சிவ மதற்கெனப் பலகாற், படியுற வருந்தி யிருந்தவென் வருத்தம் பார்த்தருளோலெழுந் தருளி, மிடியற வெனைத்தான் கடைக்கணித் தெனக்குள் விளங்குவ வடிமுடி யென்றாய், வடிவிலாக் கருணை வாரியே மூன்று வயதினி லருள்பெற்ற மணியே. (௭)

செவ்வகை யொருகாற் படுமெதி யளவே செறிபொறி மனமதன் முடிவி, லெவ்வகை நிலையுந் தோற்றுநீ நினக்கு ளெண்ணிய படியெலா மெய்து, மிவ்வகை யொன்றே வருத்தமில் வகையென் றெனக்கருள் புரிந்தசற் குருவே, தெவ்வகை யமண விருளற வெழுந்த தீபமே சம்பந்தத் தேவே. (௮)

முன்புறு நிலையும் பின்புறு நிலையு முன்னினின் றுளமயக் குறுங்கா, லன்புறு நிலையாற் றிருநெறித் தமிழ்கொண் டையநீத் தருளிய வரசே, யென்புபெண் ணுருவோ டின்னுயி ரதுகொண் டெழுந்திடப் புரிந்தல கெல்லா, மின்புறப் புரிந்த மறைத்தனிக் கொழுந்தே யென்னுயிர்க் குயிரெனுங் குருவே. (௯)

வருபகற் கற்பம் பலமுயன் றாலும் வரலருந் திறனெலா மென
க்கே,யொருபகற் பொழுதி லுறவளித் தனைநின் னுறுபெருங் கருணை
யென் னுரைப்பேன், பெருமண நல்லூர்த் திருமணங் காணப் பெற்
றவர் தமையெலா ஞாந வுருவடைந் தோங்கக் கருணைசெய் தளித்த
வுயர்தனிக் கவுணிய மணியே. (க0)

வே று.

சீரார் சண்பைக் கவுணியர்தந்தெய்வ மரபிற் றிகழ்விளக்கே தெ
விட்டா துளத்திற் றித்திக்குந் தேனே யழியாச் செல்வமே, காரார்
மிடற்றுப் பவளமலைக் கண்ணின்முளைத்த கற்பகமே கரும்பேகனி
யே யென்னிரண்டு கண்ணே கண்ணிற் கருமணியே, யேரார்பருவ
மூன்றி லுமை யினிய முலைப்பா லெடுத்தூட்டுமின்பக் குதலை மொழி
ச்குருந்தே யென் னுருயிருக் கொருதுணையே, பேரார் ஞாந சம்பந்தப்
பெருமா னேநின் றிருப்புகழைப் பேசு கின்றோர் மேன்மேலும் பெ
ருஞ்செல் வத்திற் பிறங்குவரோ. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

* ஆளுடையவரசுஅருண்மாலை.

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தகுசீ ரதிகையருட் டலத்தி னோங்குஞ் சிவக்கொழுந்தி
னருட்பெருமைத் திறத்தால் வாய்மை,யுருத்தகுமெய் யுணர்ச்சிவடி
வாகிச் சைவ வொளி விளங்க நாவரசென் றொருபேர் பெற்றுப்,
பொருத்தமுற வுழவாரப் படைகைக் கொண்ட புண்ணியனே நண்
ணியசீர்ப் புநித னேயென், கருத்தமர்ந்த கலைமதியே கருணை ஞாநக்
கடலேநின் கழல்கருதக் கருதுவாயே. (க)

வாய்மையிலாச் சமணுதர் பலகாற் செய்த வஞ்சமெலாந் திரு
வருட்பேர் வலத்தானீந்தித், தூய்மைபெறுஞ் சிவநெறியே விளங்க
வோங்குஞ் சோதிமணி விளக்கேயென் றுணையே யெம்மைச், சேய்
மைவிடா தணிமையிடத் தாள வந்த செல்வமே யெல்லையிலாச் சிற

* திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்.

ப்பு வாய்ந்துள், ளாய்மையுறு பெருந்தகையே யமுதே சைவ வணியேசொல் லரசெனும்பே ரமைந்த தேவே. (உ)

தேவரெலாந் தொழுந்தலைமைத் தேவர் பாதத் திருமலரை முடிக்கணிந்து திகழ்ந்து நின்ற, நாவரசே நான்முகனும் விரும்பு ஞான நாயகனே நல்லவர்க்கு நண்ப னேயெம், பாவமெலா மகற்றியருட் பான்மை நல்கும் பண்புடைய பெருமானே பணிந்து நின்பான், மேவவிருப் புறுமடியர்க் கன்பு செய்ய வேண்டினே னவ்வகைநீ விதித்திடாயே. (ங)

விதிவிலக்கீ தென்றறியும் விளைவொன் றில்லாவினையனே னெனினுமென்னை விரும்பி யென்னுண், மதிவிளக்கை யேற்றியருண் மனையின் ஞான வாழ்வடையச் செயல்வேண்டும் வள்ளலேநற், பதிமலர்த்தா ணிழலடைந்த தவத்தோர்க் கெல்லாம் பதியேசொல் லரசெனும்பேர் படைத்த தேவே, கதிதருகற் பகமேமுக் கனியே ஞானக் கடலேயென் கருத்தேயென் கண்ணு ளானே. (ச)

கண்ணுளே விளங்குகின்ற மணியே சைவக் கனியேநா வரசேசெங் கரும்பே வேதப், பண்ணுளே விளைந்த வருட் பயனே யுண்மைப் பதியோங்கு நிதியேநின் பாத மன்றி, விண்ணுளே யடைகின்ற போக மொன்றும் விரும்பேனென் றனையாள வேண்டுங் கண்டா, யொண்ணுளே யொன்பதுவாய் வைத்தா யென்ற வுத்தமனே சித்தமகிழ்ந் துதவு வோனே. (ரு)

ஓங்காரத் தனிமொழியின் பயனைச் சற்று மோர்கிலேன் சிறியேனிவ் வுலக வாழ்வி,லாங்காரப் பெருமதமால் யானை போல வகம்பாவ மயனுகி யலைகின் றேனுன்,பாங்காய மெய்யடியர் தம்மைச் சற்றும் பரிந்திலே னருளடையும் பரிசொன் றுண்டோ, தீங்காய செயலனைத்து முடையே னென்ன செய்வேன்சொல் லரசேயென் செய்குவேனே. (சா)

செய்வகையொன் றறியாத சிறியே னிந்தச் சிற்றுலக வாழ்க்கையிடைச் சிக்கி யந்தோ,பொய்வகையே புரிகின்றேன் புண்ணியா நின் பொன்னடியைப் போற்றிலேன் புனித னேநா, னுய்வகையெவ் வகையாது செய்வே னீயே யுறுதுணையென் றிருக்கின்றே னுணர்வி

லேனே, மெய்வகையிற் செலுத்தநினேத் திடுதி யோசொல் வேந்தே யென் னுயிர்த்துணேயாய் விளங்குந் கோவே. (எ)

விளங்குமணி விளக்கெனநால்வேதத் துச்சி மேவியமெய்ப்பொருளேயுள்ளே விரும்பி வைத்துக்,களங்சறுமெய் யன்பமொலாங் களிப்ப வன்றோர் கற்றுணேயாற் கடல்கடந்து கரையிற் போந்த, துளங்குபெறுஞ் சிவநெறியைச் சார்ந்த ஞானத் துணேயேநந் துரையே நற் சுகமே யென்றும், வளங்கெழுமா சமநெறியை வளர்க்க வந்த வள்ளலே நின்னருளே வழங்கு வாயே. (அ)

அருள்வழங்குந் திலதவதி யம்மை யார்பின் னவதரித்த மணியே சொல் லரசே ஞாநத், தெருள்வழங்குஞ் சிவநெறியை விளக்க வந்த செழுஞ்சுடர்மா மணிவிளக்கே சிறியனேனே, யிருள்வழங்கு முலகியனின் றெடுத்து ஞாந வின்னருடந் தாண்டருள்வா யின்றே லந்தோ, மருள்வழங்கும் பவநெறியிற் சுழல்வே னுய்யும் வகையறியே னின்னருட்கு மரபன் றீதே. (க)

தேர்ந்தவுளத் திடைமிகவுந் தித்தித் தூறுஞ் செழுந்தேனே சொல்லரசாந் தேவே மெய்மை, சார்ந்துதிக ழப்பூதி யடிகட்கின்பந் தந்தபெருந் தகையேயென் தந்தை யேயுட், கூர்ந்தமதி நிறைவேயென்குருவே யெங்கள் குலதெய்வ மேசைவக் கொழுந்தே துன்பந், தீர்ந்தபெருநெறித்துணேயே யொப்பிலாதசெல்வமேயப்பனெனத் திகழ்கின் றோனே. (கo)

திருச்சிற்றம்பலம்.

---

* ஆளுடையநம்பிகளருண்மாலே.

கொச்சகக்கலிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மதியணிசெஞ் சடைக்கனியை மன் றுணடம் புரிமருந்தைத்
துதியணிசெஞ் சுவைப்பொருளிற் சொன்மாலே தொடுத்தருளி
விதியணிமா மறைநெறியு மெய்ந்நிலேயா சமநெறியும்
வதியணிந்து விளங்கவைத்த வன்றொண்டப் பெருந்தகையே. (க)

---

* சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள்.

நீற்றிவிட்ட நிலையாப்புன் னெறியுடையார் தமைக்கூடிச்
சேற்றிவிட்ட கம்பமெனத் தியங்குற்றேன் றனையாளா
யேற்றிவிட்ட திருவடியை யெண்ணியரும் பொன்னையெலா
மாற்றிவிட்டுக் குளத்தெடுத்த வருட்டலைமைப் பெருந்தகையே. (உ)

இலைக்குளநீ ரழைத்ததனி லிடங்கருற வழைத்ததன்வாய்த்
தலைக்குதலை மதலையுயிர் தழைப்பவழைத் தருளியநின்
கலைக்கும்வட கலையின்முதற் கலைக்குமுறு கணக்குயர்பொன்
மலைக்குமணு நிலைக்குமுரு வன்வெருண்டப் பெருந்தகையே. (ங)

வேதமுதற் கலைகளெலாம் விளைந்துவிளைந் தநந்தமுறை
யோதவவைக் கணுத்துணையு முணர்வரிதா மெம்பெருமான்
பாதமலர் நினதுதிருப் பணிமுடிமேற் படப்புரிந்த
மாதவம்யா துரைத்தருளாய் வன்றொண்டப் பெருந்தகையே. (ச)

ஏழிசையா யிசைப்பயனா யின்னமுதா யென்னுடைய
தோழனுமா யென்றுமுன்னீ சொன்னபெருஞ் சொற்பொருளை
யாழநினைத் திடிலடியே னருங்கரணங் கரைந்துகரைந்
தாழியிலின் புறுவதுகா ணுயர்கருணைப் பெருந்தகையே. (ரு)

வான்காண விந்திரனு மாலயனு மாதவருந்
தான்காண விறையருளாற் றனித்தவள யானையின்மேற்
கோன்காண வெழுந்தருளிக் குலவியநின் கோலமதை
நான்காணப் பெற்றிலனே நாவலூர்ப் பெருந்தகையே. (சு)

தேன்படிக்கு மமுதாமுன் றிருப்பாட்டைத் தினந்தோறு
நான்படிக்கும் போதென்னை நானறியே னுவொன்றே
யூன்படிக்கு முளம்படிக்கு முயிர்படிக்கு முயிர்க்குயிருந்
தான்படிக்கு மநுபவங்காண் டனிக்கருணைப் பெருந்தகையே. (எ)

இன்பாட்டுத் தொழிற்பொதுவி லியற்றுகின்ற வெம்பெருமா
னுன்பாட்டுக் குவப்புறல்போ லூர்பாட்டுக் குவந்திலனொன்
றென்பாட்டுக் கிசைப்பினுமென் னிடும்பாட்டுக் கரணமெலா
மன்பாட்டுக் கிசைவதுகா ணருட்பாட்டுப் பெருந்தகையே. (அ)

பரம்பரமாந் துரியமெனும் பதத்திருந்த பரம்பொருளை
யுறம்பெறத்தோ ழமைகொண்ட வுன்பெருமை தனைமதித்து

வரம்பெறநற் றெய்வமெலாம் வந்திக்கு மென்றாலென்
றரம்பெறவென் புகல்வேனுன் றனித்தலைமைப் பெருந்தகையே. (கூ)

பேரூரும் பரவைமனப் பிணக்கறவெம் பெருமானை
யூரூரும் பலபுகல வோரிரவிற் றூதனெனத்
தேரூருந் திருவாரூர்த் தெருவுதொறு நடப்பித்தா
யாரூர நின்பெருமை யயன்மாலு மளப்பரிதே. (கo)

திருச்சிற்றம்பலம்.

* ஆளுடையவடிக ளருண்மாலை.

தரவுக்கொச்சகக்கலிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தேசகத்தி லினிக்கின்ற தெள்ளமுதே மாணிக்க
வாசகனே யாநந்த வடிவான மாதவனே
மாசகன்ற நீதிருவாய் மலர்ந்ததமிழ் மாமறையி
னாசகன்ற வநுபவநா னநுபவிக்க வருளுதியே. (க)

கருவெளிக்குட் புறனாகிக் கரணமெலாங் கடந்துநின்ற
பெருவெளிக்கு நெடுங்காலம் பித்தாகித் திரிகின்றோர்
குருவெளிக்கே நின்றுழலக் கோதறநீ கலந்ததனி
யுருவெளிக்கே மறைபுகழு முயர்வாத வூர்மணியே. (உ)

மன்புருவ நடுமுதலா மனம்புதைத்து நெடுங்கால
மென்புருவாய்த் தவஞ்செய்வா ரொல்லாரு மேமாக்க
வன்புருவம் பெற்றதன்பின் னருளுருவ மடைந்துபின்ன
ரின்புருவ மாயினைநீ யெழில்வாத வூரிறையே. (ங)

உருவண்டப் பெருமறையென் றுலகமெலாம் புகழ்கின்ற
திருவண்டப் பகுதியெனுந் திருவகவல் வாய்மலர்ந்த
குருவென்றெப் பெருந்தவருங் கூறுகின்ற கோவேநீ
யிருவென்றத் தனியகவ லெண்ணமெனக் கியம்புதியே. (ச)

---

* மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்.

தேடுகின்ற வானந்தச் சிற்சபையிற் சின்மயமா
யாடுகின்ற சேவடிக்கீ ழாடுகின்ற வாரமுதே
நாடுகின்ற வாதவூர் நாயகனே நாயடியேன்
வாடுகின்ற வாட்டமெலாம் வந்தொருக்கான் மாற்றுதியே. (௫)

சேமமிகுந் திருவாத வூர்த்தேவென் றுலகுபுகழ்
மாமணியே நீயுரைத்த வாசகத்தை யெண்ணுதொறுங்
காமமிகு காதலன்றன் கலவிதனைக் கருதுகின்ற
வேமமுறு கற்புடையா ளின்பினுமின் பெய்துவதே. (௬)

வான்கலந்த மாணிக்க வாசகநின் வாசகத்தை
நான்கலந்து பாடுங்கா னற்கருப்பஞ் சாற்றினிலே
தேன்கலந்து பால்கலந்து செழுங்கனித்தீஞ் சுவைகலந்தென்
னூன்கலந்து வுயிர்கலந்து வுவட்டாம லினிப்பதுவே. (௭)

வருமொழிசெய் மாணிக்க வாசகநின் வாசகத்தி [த்துத்
லொருமொழியே யென்னையுமென் னுடையனையு மொன்றுவி
தருமொழியா மென்னிலினிச் சாதகமேன் சஞ்சலமேன்
குருமொழியை விரும்பியயல் கூடுவதேன் கூறுதியே. (௮)

பெண்சுமந்த பாகப் பெருமா னொருமாமே
லெண்சுமந்த சேவகன்போ லெய்தியதும் வைகைநதி
மண்சுமந்து நின்றதுமோர் மாறன் பிரம்படியாற்
புண்சுமந்து கொண்டதுநின் பொருட்டன்றோ புண்ணியனே.

வாட்டமிலா மாணிக்க வாசகநின் வாசகத்தைக்
கேட்டபொழு தங்கிருந்த கீழ்ப்பறவைச் சாதிகளும்
வேட்டமுறும் பொல்லா விலங்குகளு மெய்ஞ்ஞான
நாட்டமுறு மென்னிலிங்கு நானடைதல் வியப்பன்றே. (க0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

அருட்பெருஞ்சோதி தனிப்பெருங்கருணை.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவருட்பிரகாசவள்ளலாரென்னும்

* சற்குருசரணாரவிந்தஸ்துதி.

இராகம்-நாதநாமக்கிரியை, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சற்குரு சரணா விந்தம் - அது
தனைப்பெறு வோர்க்குறுஞ் சச்சிதா னந்தம்
சற்குரு சரணா விந்தம்.

சரணங்கள்.

க. சிற்பர போதத்தை நாட்டும்-சுத்த-சித்தாந்த வேதாந்த
சமரசஞ் சூட்டும்-தற்பர விஸ்வத்தைக் காட்டுந் - தன்
னுட் - சத்திய ஞானசிற் சத்தியைக் கூட்டும் ... (சற்குரு)

உ. ஆறந்த உண்மையுந் தேறும்-அதற் - கப்பாலைக் கப்பா
லைக் கப்பாலும் மீறும் - பேறிந்த வனமெனும் வீறும்-
மாயப் - பிறப்பிறப் பறுக்கவோர் பெருமொழி கூறும் (சற்குரு)

ங. முப்பொரு ளுண்மையைத் தேற்றும்-அந்த-முப்பொரு
ளொன்றின்வே றின்மையுஞ் சாற்றும் - எப்பொருள்
நிலைகளுந் தோற்றும் - ஞான - வியல்கொள்பூ ரண
நிலை எனமறை போற்றும் ... ... (சற்குரு)

ச. சாதுக்கள் சங்கத்தைச் சேர்க்கும்-அவர்-சத்விசா ரந்
தனிற் றத்துவங்கோர்க்கும்-மாதுக்கம்போம்வழி பூர்க்
கும்-என்றும்-மறவாத நினையாத மகிமையைக் கூர்க்கும்(சற்குரு)

ரு. சுத்தமோ னாதீதம் மன்னும்-உண்மைச் சுகசம ரசநிலைச்
சுபகரந் துன்னுஞ் - சித்தமெய்ஞ் ஞானமே பன்னும்-
ஸ்ரீமாந் - திருவருட் பிரகாச வள்ளலா ரென்னும். (சற்குரு)

திருவருட்பெருமான் திருவடிவாழ்க.

---

* இஃது, திருவருட்பிரகாசவள்ளலாரைச் சதா சிந்திக்கும் உத்தர ஞானசிதம்பரசபையு ளொருவரா லியற்றியது.

* மெய்ம்மொழிப்பொருள்விளக்கம்.

உலகெ லாமுணர்ந் தோதற் கரியவன்
நிலவு லாவிய நீர்மலி வேணியன்
அலகில் சோதிய னம்பலத் தாடுவான்
மலர்சி லம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்.

எல்லாவுலகத்தவரும் இத்தன்மையினனென்றறிந்து சொல்லுதற் கரியவரும், சந்திரனுலாவுகின்ற கங்கைதங்கிய சடையினையுடைய வரும், அளவில்லாத சோதிசொரூபமானவரும், திருச்சிற்றம்பலத் தில் ஆனந்தத்தாண்டவஞ் செய்தருளுகின்றவருமாகிய ஸ்ரீநடராஜ வள்ளலாரது தாமரைமலர்போன்ற சிலம்பணிந்தபாதங்களை (யாம்) துதித்து வணங்குகின்றோம்.

இந்தச்செய்யுளில், "உலகெலாம்" என்பது ஸ்ரீநடராஜவள் ளல் அசரீரியாகவருளிச்செய்தது. ஒழிபபகுதி ஸ்ரீசேக்கிழார்சுவா மிகள் திருவாய்மலர்ந்தருளியது. சிவனார் முதலெடுத்துக்கொடுத்த தைச் சேக்கிழார் பூர்த்திசெய்தமையால், இருவர்வாக்கையும் ஒரே வாக்காகத்தெளிதலே யமைவுடைத்து.

இதில் பரனது எண்குணங்களுங்கேட்கப்படுகின்றன. அவை: பரன் அசித்துஞ் சித்துமாகிய உலகுயிர்களுக்கறிவரியனாய் நின்று தானே அவைகளுக்குத் தொழிலறிவுகளை இயக்கலால் தன்வயத்த னாதலும், தனது திருமேனியின் பரிசத்தால் சந்திரனுக்குச்சாபநிவர் த்தியும், கங்கைக்குப்பரிசுத்தத்வமும் பிராப்தமாயினமையால் தூய உடம்பினனாதலும், சோதிமாத்திரமாயிராமல் அலகில்சோதியனா யிருத்தலால் இயற்கையுணர்வினனாதலும், முற்றுமுணர்வினனாத லும், இயல்பாகவே பாசங்களினீங்குதலும், சாபமெய்திய சந்திர னிடத்திலும் பகீரதனிடத்திலும்,பெத்தாத்மாக்களிடத்திலு மிரங்கி னமையால் பேரருளுடைமையும், ஒருவருந் தன்னை யடையாவாறு அதீதப்பட்டும், அக்கியசாத்தியமாகாத கங்கையைத்தரித்தும் விள ங்கலால் முடிவிலாற்றலுடைமையும், அம்பலத்தின்கண் ஆனந்தத் தாண்டவம் புரிதலால், வரம்பிலின்பமுடைமையும் பெற்றாம்.

---

* இத்தலைப்பெயரிட்டுச் சிதம்பரம் - இராமலிங்கசுவாமிகள் விளக்கியுள்ளவுரை மிகவிரிதலால், அதனை ஈண்டுப் பதிப்பித்திலம்.

சீவகாருணியச் சுருக்கம்.

உலகத்தில் மனிதப்பிறப்பெய்தியவர்கள் இப்பிறப்பினாலடையத்தக்க ஆன்மலாபத்தைக் காலமுள்ளபோதேயறிந்து அடையவேண்டும். ஆன்மலாபமாவது, எல்லாவண்டசராசரங்களையும் எல்லாச்சீவர்களையும் தமது அருட்சத்தியால் தோன்றி விளங்க விளக்கஞ் செய்விக்கின்ற இயற்கையுண்மை வடிவினராகிய கடவுளின் பூரணவியற்கையின்பத்தைப்பெற்று எக்காலத்தும் தடைபடாமல் வாழ்கின்ற ஒப்பற்ற பெரிய வாழ்வே ஆன்மலாபமாம். இத்தகைய அரியவாழ்வை அடையவேண்டில் கடவுளருள்வேண்டும். அவ்வருள் சீவகாருணியவொழுக்கத்தால் எய்துமன்றி வேறெதனாலும் எய்தமாட்டா. அருளென்பது-கடவுள் தயவு, கடவுளியற்கைவிளக்கம். சீவகாருணியமென்பது - சீவர்கள்தயவு, சீவர்களான்மவியற்கை. இதனால் தயவைக்கொண்டு தயவைப்பெறுதலும், விளக்கத்தைக்கொண்டு விளக்கத்தைப்பெறுதலும்கூடும்; வேறொன்றினால் பெறக்கூடாமை யநுபவமாகலின், சீவகாருணியத்தைக்கொண்டே அருளைப்பெறவேண்டும். அன்றி, அன்பு வேறு ஈசுவரன் வேறாகவில்லாமல் அன்பே ஈசுவரனுதலை "அன்புஞ்சிவமுமிரண்டென்பரறிவிலார் - அன்பேசிவமென்றாருமறிந்திலார்-அன்பேசிவமாயாருமறிந்தபின்-அன்பேசிவமாயமர்ந்திருப்பாரே" என்னும் திருமந்திரத்தில் கூறிய வேதவாக்கியப்படி, ஒவ்வொரு சீவர்களுக்கும்சீவகாருணியம் வந்தெய்தியபின்னரோ கடவுளருளுக்குப் பாத்திரராவரொன்பது சத்தியம். சீவகாருணியமாவது—சீவர்கள்பசி, தாகம், பிணி, இச்சை, எளிமை, பய முதலியவைகளால் துக்கத்தை யநுபவிக்கக்கண்டபோதாயினும், கேட்டபோதாயினும் உடனே அத்துன்பம் அச்சீவனுக்கு நேராவண்ணம் தன்னாற் கூடிய முயற்சிசெய்து போக்குதலாம். "தன்னூன்பெருக்கற்குத்தான்பிறிதூனுண்பா-னெங்ஙனமாளுமருள்" என்பதுபோல், பயனில்லாத தன்னூன்வளர்த்தலைப் பயனெனநினைத்துப் பல உயிர்களைக்கொன்றுதின்று வுயிர்வாழ்பவர் தெய்வவருளெய்தப்பெறாராய் நெடுங்காலம் நரகவேதனையுளுழல்வரொன்பது சத்தியம். சத்தியம்.

மருவாணைப்பெண்ணாக்கியொருகணத்திற்கண்விழித்துவயங்கும்பெ
ணுருவாணையுருவாக்கியிறந்தவரையெழுப்புகின்றவுறுவனேனுங்
கருவாணையுறவிரங்காதுயிருடம்பைக்கடிந்துண்ணுங்கருத்தனேலெங்
குருவாணையெமதுசிவக்கொழுந்தாணைஞானியெனக்கூறொணாதே.

உ
சிவமயம்.

நித்தியவொழுக்கச்சுருக்கம்.

சூரியோதயத்திற்கு முன் நித்திரைவிட்டெழுந்து விபூதிதரித்துக் கடவுளைத் தியானஞ்செய்தலும், பின் மலசலவுபாதைகளைக் கழித்தலும், வேலங்குச்சியால் பல்துலக்கி வெந்நீரால் தேகசுத்தி செய்தலும், விபூதிதரித்துச்சிவசிந்தையோடு சிறிதுநேரமிருத்தலும், பசுவின்பாலையும் புளித்ததயிரையும் பருகுதலுமன்றி, நீரைக்காய்ச்சியும் மோரைப்பெருக்கியும் நெய்யையுருக்கியும் உண்ணுதலும், உணவுண்டபின் சிறிதுநேரம் உலாவலும், எந்த உணவிலும் புலாலுண்ணாதிருத்தலும், கிழங்குவகையில்-கருணையும், பழத்தில்-பேயன்வாழையும், ரஸ்தாளியும் சிறிதுண்ணலும், பின்னர் பஞ்சவாசத்தோடு தாம்பூலந்தரித்து முன் ஊறிய ஜலத்தை உமிழ்தலும், இடதுகை கீழ்வைத்துப்படுத்தலும், மாதத்திற்கிருமுறை மாதரைச்சேர்தலும், வாரத்திற்கிருமுறை ஸ்நானஞ்செய்தலும், மாதம் நான்குமுறை சௌளஞ்செய்துக்கொள்ளுதலும், மூன்றுநாட்கொருமுறை கண்களுக்கு மைதீட்டுதலும், நான்குமாதத்திற்கொருமுறை வமனமும், ஆறுமாதத்திற்கொருமுறை விரேசனமுமாகும்படி அவுடதங்கொள்ளுதலும், போஜனம் நித்திரை மலஜலம் மாதர்போகம் அழுக்காடை சீப்பிட்டுச் சீவும்போது சிந்துகின்ற தலைமயிர் ஆகிய இவைகளை மாலைக்காலத்தில் ஒழித்தலும், கன்றோடுகூடிய பசுவையும், கடவுளையும், பிதிர்க்களையும், ஆசிரியனையும், அம்மாலைக்காலத்தில் பூசித்தொழுகுதலும் ஆகிய விதிகளை தேகதத்துவமுணர்ந்த விவேகிகளே மேற்கொண்டொழுகத்தக்கனவாம். மேலைவிதிப்படி நாம் ஒழுகுவோமானால், வாழ்நாளினிடையில் வியாதிகளின்வயப்பட்டுவரும் நமனார்க்கு இரையாகாது தீர்க்காயுளையுடையராய்வாழ, எப்போதும் கடவுளிடத்தில் உண்மையாகிய அன்பையும் ஜீவர்களிடத்தில் கருணையும் வைத்து ஒங்காரபஞ்சாக்ஷரஜபம் செய்துவரல்வேண்டும்.—சுபம்.

